Euroopan unionin
virallinen lehti

L 239

60. vuosikerta

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

19. syyskuuta 2017

Sisältö

II *Muut kuin lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset*

ASETUKSET

★ **Komission delegoitu asetus (EU) 2017/1575, annettu 23 päivänä kesäkuuta 2017, yhteisen kalastuspolitiikan alan neuvoa-antavien toimikuntien toimintaa koskevista yksityiskohtaisista säännöistä annetun delegoidun asetuksen (EU) 2015/242 muuttamisesta** 1

★ **Komission delegoitu asetus (EU) 2017/1576, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2017, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 540/2014 muuttamisesta siltä osin kuin kyse on ajoneuvon EU-tyyppihyväksynnässä sovellettavista ajoneuvon akustista varoitusjärjestelmää koskevista vaatimuksista** [1] 3

★ **Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2017/1577, annettu 5 päivänä syyskuuta 2017, erään suojattujen alkuperänimitysten ja suojattujen maantieteellisten merkintöjen rekisteriin kirjatun nimityksen eritelmän muun kuin vähäisen muutoksen hyväksymisestä (Acciughe sotto sale del mar Ligure (SMM))** 8

★ **Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2017/1578, annettu 18 päivänä syyskuuta 2017, lopullisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta Argentiinasta ja Indonesiasta peräisin olevan biodieselin tuonnissa ja kyseisessä tuonnissa käyttöön otetun väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta annetun täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 1194/2013 muuttamisesta** 9

Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2017/1579, annettu 18 päivänä syyskuuta 2017, asetuksella (EY) N:o 533/2007 siipikarjanliha-alalla avatuissa tariffikiintiöissä 1 päivän syyskuuta ja 7 päivän syyskuuta 2017 välisenä aikana jätetyissä tuontitodistushakemuksissa haettuihin määriin sovellettavan jakokertoimen ja 1 päivän tammikuuta ja 31 päivän maaliskuuta 2018 väliseksi osakaudeksi käytettävissä olevaan määrään lisättävien määrien vahvistamisesta 25

Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2017/1580, annettu 18 päivänä syyskuuta 2017, asetuksella (EY) N:o 539/2007 muna- ja muna-albumiinialalla avatuissa tariffikiintiöissä 1 päivänä tammikuuta alkavaksi ja 31 päivänä maaliskuuta 2018 päättyväksi osakaudeksi käytettävissä olevaan määrään lisättävien määrien vahvistamisesta 28

[1] ETA:n kannalta merkityksellinen teksti.

FI

Säädökset, joiden otsikot on painettu laihalla kirjasintyypillä, ovat maatalouspolitiikan alaan kuuluvia juoksevien asioiden hoitoon liittyviä säädöksiä, joiden voimassaoloaika on yleensä rajoitettu.

Kaikkien muiden säädösten otsikot on painettu lihavalla kirjasintyypillä ja merkitty tähdellä.

Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2017/1581, annettu 18 päivänä syyskuuta 2017, asetuksella (EY) N:o 1385/2007 siipikarjanliha-alalla avatuissa tariffikiintiöissä 1 päivän syyskuuta ja 7 päivän syyskuuta 2017 välisenä aikana jätetyissä tuontitodistushakemuksissa haettuihin määriin sovellettavan jakokertoimen vahvistamisesta 30

Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2017/1582, annettu 18 päivänä syyskuuta 2017, asetuksella (EY) 536/2007 Amerikan yhdysvalloista peräisin olevan siipikarjanlihan alalla avatussa tariffikiintiössä 1 päivän tammikuuta ja 31 päivän maaliskuuta 2018 väliseksi osakaudeksi käytettävissä olevaan määrään lisättävien määrien vahvistamisesta 32

PÄÄTÖKSET

★ **Komission päätös (EU) 2017/1583, annettu 1 päivänä syyskuuta 2017, standardin EN ISO 17994:2014 määrittämisestä mikrobiologisten tutkimusmenetelmien vastaavuuden osoittamisessa käytettäväksi standardiksi Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/7/EY mukaisesti** *(tiedoksiannettu numerolla C(2017) 5843)* 34

SUOSITUKSET

★ **Komission suositus (EU) 2017/1584, annettu 13 päivänä syyskuuta 2017, koordinoidusta reagoinnista laajamittaisiin kyberturvallisuuspoikkeamiin ja -kriiseihin** 36

II

(Muut kuin lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset)

ASETUKSET

KOMISSION DELEGOITU ASETUS (EU) 2017/1575,

annettu 23 päivänä kesäkuuta 2017,

yhteisen kalastuspolitiikan alan neuvoa-antavien toimikuntien toimintaa koskevista yksityiskohtaisista säännöistä annetun delegoidun asetuksen (EU) 2015/242 muuttamisesta

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon yhteisestä kalastuspolitiikasta, neuvoston asetusten (EY) N:o 1954/2003 ja (EY) N:o 1224/2009 muuttamisesta sekä neuvoston asetusten (EY) N:o 2371/2002 ja (EY) N:o 639/2004 ja neuvoston päätöksen 2004/585/EY kumoamisesta 11 päivänä joulukuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1380/2013 ([1]) ja erityisesti sen 45 artiklan 4 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Asetuksen (EU) N:o 1380/2013 43 artiklassa säädetään neuvoa-antavien toimikuntien perustamisesta; niiden on edistettävä kalastuksen ja vesiviljelyn kaikkien sidosryhmien tasapainoista edustusta sekä yhteisen kalastuspolitiikan tavoitteiden saavuttamista.

(2) Asetuksen (EU) N:o 1380/2013 45 artiklan 4 kohdan mukaisesti komissio antoi komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/242 yhteisen kalastuspolitiikan alan neuvoa-antavien toimikuntien toimintaa koskevista yksityiskohtaisista säännöistä ([2]).

(3) Delegoidun asetuksen (EU) 2015/242 2 artiklassa määritellään muun muassa termit 'alakohtaiset organisaatiot' ja 'muut eturyhmät', joilla tarkoitetaan kahta neuvoa-antavissa toimikunnissa asetuksen (EU) N:o 1380/2013 45 artiklan 1 kohdan mukaisesti edustettuna olevaa sidosryhmää.

(4) Mahdollisten tulkintaongelmien välttämiseksi on tarpeen vielä yhdenmukaistaa termin 'alakohtaiset organisaatiot' määritelmää asetuksen (EU) N:o 1380/2013 45 artiklan 1 kohdan sanamuotoa vastaavaksi.

(5) Koska saattaa olla olemassa sekaorganisaatioita, jotka edustavat sekä kalastusalaa että muita etuja, on tarpeen tarkentaa, että yleiskokous päättää neuvoa-antavien toimikuntien jäsenten luokittelusta yhdessä asetuksen (EU) N:o 1380/2013 45 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista kahdesta luokasta.

(6) Delegoidun asetuksen (EU) 2015/242 4 artiklassa säädetään neuvoa-antavien toimikuntien rakenteesta ja organisaatiosta ja erityisesti siitä, että yleiskokous nimittää toimeenpanevan komitean.

(7) Kun otetaan huomioon neuvoa-antavien toimikuntien kokoonpano, joka määritellään asetuksen (EU) N:o 1380/2013 liitteessä III olevan 2 kohdan a alakohdassa ja jossa yleiskokouksen ja toimeenpanevan komitean paikoista 60 prosenttia myönnetään alakohtaisille organisaatioille ja 40 prosenttia muille eturyhmille, on tarpeen myöntää kummallekin luokalle oikeus päättää itsenäisesti edustuksestaan toimeenpanevassa komiteassa ja näin turvata kaikkien sidosryhmien tasapainoinen edustus neuvoa-antavissa toimikunnissa,

([1]) EUVL L 354, 28.12.2013, s. 22.
([2]) Komission delegoitu asetus (EU) 2015/242, annettu 9 päivänä lokakuuta 2014, yhteisen kalastuspolitiikan alan neuvoa-antavien toimikuntien toimintaa koskevista yksityiskohtaisista säännöistä (EUVL L 41, 17.2.2015, s. 1).

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan delegoitu asetus (EU) 2015/242 seuraavasti:

1) Korvataan 2 artiklan 2 kohta seuraavasti:

"2. 'alakohtaisilla organisaatioilla' kalatalousalan (mukaan lukien työsuhteessa olevat kalastajat) ja tapauksen mukaan vesiviljelyalan toimijoita edustavia järjestöjä ja jalostuksen ja kaupan pitämisen alojen edustajia.".

2) Muutetaan 4 artikla seuraavasti:

a) lisätään 2 kohtaan c alakohta seuraavasti:

"c) päätettävä neuvoa-antavien toimikuntien jäsenten luokittelusta luokassa 'alakohtaiset organisaatiot' tai luokassa 'muut eturyhmät'. Päätöksen on perustuttava objektiivisiin ja todennettavissa oleviin perusteisiin, kuten asianomaisen organisaation sääntöihin, jäsenluetteloon ja toiminnan luonteeseen.";

b) korvataan 3 kohta seuraavasti:

"3. Alakohtaisten organisaatioiden ja muiden eturyhmien niille myönnettyjen paikkojen osalta antaman ilmoituksen perusteella yleiskokous nimittää toimeenpanevan komitean, jossa on enintään 25 jäsentä. Yleiskokous voi komissiota kuultuaan päättää nimittää enintään 30 jäsenen toimeenpanevan komitean, jotta varmistetaan pienimuotoista kalastusta harjoittavien laivastojen asianmukainen edustus.".

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 23 päivänä kesäkuuta 2017.

Komission puolesta

Puheenjohtaja

Jean-Claude JUNCKER

KOMISSION DELEGOITU ASETUS (EU) 2017/1576,

annettu 26 päivänä kesäkuuta 2017,

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 540/2014 muuttamisesta siltä osin kuin kyse on ajoneuvon EU-tyyppihyväksynnässä sovellettavista ajoneuvon akustista varoitusjärjestelmää koskevista vaatimuksista

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon moottoriajoneuvojen ja varaosaäänenvaimennusjärjestelmien melutasosta, direktiivin 2007/46/EY muuttamisesta ja direktiivin 70/157/ETY kumoamisesta 16 päivänä huhtikuuta 2014 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 540/2014 ([1]) ja erityisesti sen 8 artiklan toisen kohdan ja 9 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Asetuksessa (EU) N:o 540/2014 vahvistetaan vaatimukset kaikkien luokan M (matkustajien kuljettamiseen käytettävät ajoneuvot) ja luokan N (tavaroiden kuljettamiseen käytettävät ajoneuvot) uusien ajoneuvojen EU-tyyppihyväksynnälle niiden melutason osalta. Kyseisessä asetuksessa vahvistetaan lisäksi toimenpiteitä, jotka koskevat hybridisähkö- ja täyssähköajoneuvoihin tarkoitettua ajoneuvon akustista varoitusjärjestelmää, jäljempänä 'AVAS-järjestelmä', jonka tarkoituksena on varoittaa loukkaantumiselle alttiita tienkäyttäjiä.

(2) Yhdistyneiden kansakuntien Euroopan talouskomission, jäljempänä 'UNECE' ajoneuvoja koskevien sääntöjen yhdenmukaistamista käsittelevä maailmanfoorumi hyväksyi 8–11 päivänä maaliskuuta 2016 pidetyssä 168. kokouksessaan hiljaisten maantieajoneuvojen hyväksyntää koskevan E-säännön nro 138, minkä johdosta olisi tarkasteltava asetuksen (EU) N:o 540/2014 liitettä VIII uudelleen, jotta voidaan tarkentaa AVAS-järjestelmiin sovellettavia vaatimuksia, jotka koskevat lähetetyn äänen tyyppiä ja voimakkuutta, äänentuottomenetelmää, keskeytyskytkintä sekä ääntä ajoneuvon ollessa paikallaan.

(3) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2007/46/EY ([2]) liitteen I mukaista ilmoituslomaketta, joka koskee ajoneuvon EU-tyyppihyväksyntää sallitun melutason osalta, ja EU-tyyppihyväksyntälomakkeen lisäystä, olisi tarkistettava AVAS-järjestelmiä koskevien yksityiskohtaisten vaatimusten ottamiseksi huomioon.

(4) Jotta AVAS-järjestelmällä varustettujen hybridisähkö- ja täyssähköajoneuvojen hyväksyntä olisi mahdollista, on lisäksi aiheellista ottaa käyttöön testausvaatimuksia, joita sovelletaan AVAS-järjestelmän lähettämän äänen vähimmäistasoon eteen- ja taaksepäin suuntautuvassa liikkeessä samoin kuin lähetetyn äänen taajuuden muutokseen.

(5) Sen vuoksi asetusta (EU) N:o 540/2014 olisi muutettava.

(6) Koska asetusta (EU) N:o 540/2014 alettiin soveltaa 1 päivästä heinäkuuta 2016 ja koska sitä ei voida soveltaa täysimääräisesti ilman sen liitteeseen VIII tällä säädöksellä tehtäviä muutoksia, tämän asetuksen olisi tultava voimaan mahdollisimman pian,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EU) N:o 540/2014 muuttaminen

Muutetaan asetus (EU) N:o 540/2014 seuraavasti:

1) Muutetaan liite I seuraavasti:

a) Lisätään lisäykseen 1 uusi 12.8 kohta seuraavasti:

"12.8 AVAS-järjestelmä

12.8.1. Ajoneuvotyypin hyväksyntänumero sille melupäästöjen osalta E-säännön nro 138 mukaisesti myönnetyn hyväksynnän osalta ([1])

([1]) EUVL L 158, 27.5.2014, s. 131.
([2]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2007/46/EY, annettu 5 päivänä syyskuuta 2007, puitteiden luomisesta moottoriajoneuvojen ja niiden perävaunujen sekä tällaisiin ajoneuvoihin tarkoitettujen järjestelmien, osien ja erillisten teknisten yksiköiden hyväksymiselle (Puitedirektiivi) (EUVL L 263, 9.10.2007, s. 1).

tai

12.8.2. Täydellinen viittaus testituloksiin, jotka koskevat asetuksen (EU) N:o 540/2014 mukaisesti mitattuja AVAS-järjestelmän äänitasoja [1]".

b) Muutetaan liitteen 2 lisäys seuraavasti:

i) Korvataan 3 kohta seuraavasti:

"3. AVAS-järjestelmä asennettu: kyllä/ei [1]".

ii) Lisätään 4 kohta seuraavasti:

"4. Huomautukset .....".

2) Korvataan liite VIII tämän asetuksen liitteellä.

2 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 26 päivänä kesäkuuta 2017.

Komission puolesta

Puheenjohtaja

Jean-Claude JUNCKER

LIITE

"LIITE VIII

AJONEUVON AKUSTISTA VAROITUSJÄRJESTELMÄÄ (AVAS) KOSKEVAT TOIMENPITEET

I JAKSO

Tässä liitteessä vahvistetaan toimenpiteet, jotka koskevat ajoneuvon akustista varoitusjärjestelmää (AVAS) hybridisähköajoneuvojen ja täyssähköajoneuvojen osalta.

I.1 Sen estämättä, mitä 2 kohdan a ja b alakohdassa säädetään, AVAS-järjestelmään sovelletaan II jakson säännöksiä, jos se on asennettu

a) mihin tahansa ajoneuvotyyppiin, joka on hyväksytty ennen 1 päivää heinäkuuta 2019

b) mihin tahansa uuteen ajoneuvoon, joka perustuu a alakohdassa tarkoitettuun tyyppiin, ennen 1 päivää heinäkuuta 2021.

I.2 AVAS-järjestelmään sovelletaan III jakson säännöksiä, jos se on asennettu

a) mihin tahansa ajoneuvotyyppiin, joka on hyväksytty ennen 1 päivää heinäkuuta 2019, jos valmistaja näin päättää

b) mihin tahansa uuteen ajoneuvoon, joka perustuu a alakohdassa tarkoitettuun tyyppiin

c) mihin tahansa ajoneuvotyyppiin, joka on hyväksytty 1 päivänä heinäkuuta 2019 tai sen jälkeen

d) mihin tahansa uuteen ajoneuvoon, joka perustuu c alakohdassa tarkoitettuun tyyppiin

e) mihin tahansa uuteen ajoneuvoon 1 päivänä heinäkuuta 2021 tai sen jälkeen.

II JAKSO

II.1 Järjestelmän toiminta

Jos ajoneuvoon asennetaan AVAS-järjestelmä, sen on täytettävä II.2 ja II.3 kohdassa mainitut vaatimukset.

II.2 Toimintaolosuhteet

a) Äänentuottomenetelmä

AVAS-järjestelmän on tuotettava automaattisesti ääni ajoneuvon vähimmäisnopeusalueella, joka ulottuu käynnistyksestä noin nopeuteen 20 km/h, ja peruutuksen aikana. Jos ajoneuvoon on asennettu polttomoottori, joka toimii ajoneuvon edellä mainitulla nopeusalueella, AVAS-järjestelmä ei saa tuottaa ääntä.

Peruutusääneen perustuvalla varoituslaitteella varustetuilta ajoneuvoilta ei edellytetä AVAS-järjestelmän tuottamaa peruutusääntä.

b) Kytkin

AVAS-järjestelmään on asennettava ajoneuvon kuljettajan helposti käytettävissä oleva kytkin, jolla järjestelmä voidaan kytkeä toimintaan ja pois toiminnasta. Kun ajoneuvo käynnistetään uudelleen, AVAS-järjestelmän on oletusarvoisesti oltava kytkettynä toimintaan.

c) Vaimentaminen

AVAS-järjestelmän äänitasoa voidaan vaimentaa ajoittain ajoneuvon käytön aikana.

II.3 Äänen tyyppi ja voimakkuus

a) AVAS-järjestelmän tuottaman äänen on oltava jatkuva ääni, jonka ansiosta jalankulkijat ja muut tienkäyttäjät saavat tietoa käytössä olevasta ajoneuvosta. Äänen olisi oltava selkeästi ajoneuvon käyttäytymiselle ominainen ja samankaltainen kuin samaan luokkaan kuuluvan, polttomoottorilla varustetun ajoneuvon ääni.

b) AVAS-järjestelmän tuottaman äänen on oltava selkeästi ajoneuvon käyttäytymiselle ominainen esimerkiksi siten, että äänitaso tai äänen ominaisuudet vaihtelevat automaattisesti ajoneuvon nopeuden mukaan.

c) AVAS-järjestelmän tuottaman äänen taso ei saa olla suurempi kuin luokkaan M_1 kuuluvan polttomoottorilla varustetun ja samoissa olosuhteissa käytetyn ajoneuvon keskimääräinen äänitaso.

III JAKSO

III.1 Järjestelmän toiminta

AVAS-järjestelmän on täytettävä III.2–III.6 kohdassa asetetut vaatimukset.

III.2 Toimintaolosuhteet

a) Äänentuottomenetelmä

AVAS-järjestelmän on tuotettava automaattisesti ääni ajoneuvon vähimmäisnopeusalueella, joka ulottuu käynnistyksestä noin nopeuteen 20 km/h, ja peruutuksen aikana. Jos ajoneuvoon on asennettu polttomoottori, joka toimii ajoneuvon kyseisellä nopeusalueella, AVAS-järjestelmä ei saa tuottaa ääntä.

Ajoneuvoja, joiden äänen yleistaso vastaa E-säännön nro 138 ([1]) kohdan 6.8.2 vaatimuksia + 3 dB(A):n tarkkuudella, ei tarvitse varustaa AVAS-järjestelmällä. Näihin ajoneuvoihin ei sovelleta vaatimuksia, jotka vahvistetaan E-säännön nro 138 kohdassa 6.2.8 terssikaistojen osalta ja E-säännön nro 138 kohdassa 6.2.3 saman E-säännön kohdassa 2.4 määritellyn taajuudenmuutoksen osalta.

Jos ajoneuvo on varustettu peruutusääneen perustuvalla varoituslaitteella, AVAS-järjestelmän ei tarvitse tuottaa ääntä peruutettaessa, mikäli varoituslaitteen tuottama peruutusääni täyttää E-säännön nro 138 kohdan 6.2 toisessa alakohdassa ja kohdassa 6.2.2 vahvistetut vaatimukset.

Hyväksyttäväksi toimitetun ajoneuvotyypin tuottama ääni on mitattava E-säännön nro 138 liitteessä 3 ja kohdissa 6.2.1.3 ja 6.2.2.2 esitettyjen menetelmien mukaisesti.

b) Kytkin

AVAS-järjestelmä voidaan varustaa mekanismilla, jolla kuljettaja voi keskeyttää AVAS-järjestelmän toiminnan (”keskeytystoiminto”). Mekanismi on sijoitettava niin, että kuljettaja voi sen avulla helposti kytkeä järjestelmän pois toiminnasta ja jälleen toimintaan. Jos AVAS-järjestelmä on varustettu keskeytystoiminnolla, järjestelmän on ajoneuvoa uudelleen käynnistettäessä oltava oletusarvoisesti kytkettynä toimintaan.

Keskeytystoiminnon on lisäksi täytettävä E-säännön nro 138 kohdassa 6.2.6 vahvistetut vaatimukset.

c) Vaimentaminen

AVAS-järjestelmän äänitasoa voidaan vaimentaa ajoittain ajoneuvon käytön aikana. Tällöin AVAS-järjestelmän äänitason on täytettävä E-säännön nro 138 kohdassa 6.2.8 vahvistetut vaatimukset.

III.3 Äänen tyyppi ja voimakkuus

a) AVAS-järjestelmän tuottaman äänen on oltava jatkuva ääni, jonka ansiosta jalankulkijat ja muut tienkäyttäjät saavat tietoa käytössä olevasta ajoneuvosta. Äänen on oltava selkeästi ajoneuvon käyttäytymiselle ominainen esimerkiksi siten, että äänitaso tai äänen ominaisuudet vaihtelevat automaattisesti ajoneuvon nopeuden mukaan. Äänen on oltava samankaltainen kuin samaan luokkaan kuuluvan, polttomoottorilla varustetun ajoneuvon ääni.

Sovelletaan seuraavia sääntöjä:

i) Jos AVAS-järjestelmä tuottaa äänen ajoneuvon liikkuessa, äänen on täytettävä tapauksen mukaan E-säännön nro 138 kohdassa 6.2.1.1, 6.2.1.2, 6.2.1.3, 6.2.2.1, 6.2.2.2 tai 6.2.3 vahvistetut vaatimukset.

ii) Ajoneuvo voi lähettää ääntä, kun se on paikallaan, kuten E-säännön nro 138 kohdassa 6.2.4 todetaan.

b) Ajoneuvon valmistaja voi määritellä vaihtoehtoisia ääniä, joista kuljettaja voi valita haluamansa. Näiden äänten on täytettävä E-säännön nro 138 kohdassa 6.2.5 vahvistetut vaatimukset.

c) AVAS-järjestelmän tuottaman äänen taso ei saa olla suurempi kuin luokkaan M_1 kuuluvan polttomoottorilla varustetun ja samoissa olosuhteissa käytetyn ajoneuvon keskimääräinen äänitaso. Lisäksi sovelletaan E-säännön nro 138 kohdan 6.2.7 vaatimuksia.

d) Edellä olevan 2 kohdan a alakohdan toisen alakohdan mukaisen ajoneuvon tuottaman äänen yleistaso ei saa olla suurempi kuin luokkaan M_1 kuuluvan polttomoottorilla varustetun ja samoissa olosuhteissa käytetyn ajoneuvon keskimääräinen äänitaso.

([1]) EUVL L 9, 13.1.2017, s. 33.

III.4 Testirataa koskevat vaatimukset

E-säännön nro 138 liitteen 3 kohdassa 2.1.2 kuvatun testiradan vaatimustenmukaisuuden tarkastamiseen voidaan 30 päivään kesäkuuta 2019 saakka käyttää standardin ISO 10844:2014 asemesta standardia ISO 10844:1994.

III.5 Tyyppihyväksyntätodistus

Ajoneuvon valmistajan on toimitettava EU-tyyppihyväksyntätodistuksen liitteenä jokin seuraavista asiakirjoista:

a) E-säännön nro 138 kohdassa 5.3 tarkoitettu ilmoitus kyseisen säännön liitteessä 1 esitetyn mallin mukaisesti

b) testitulokset, jotka koskevat tämän asetuksen mukaisesti mitattuja AVAS-järjestelmän äänitasoja.

III.6 Merkinnät

Kussakin AVAS-järjestelmän komponentissa on oltava seuraavat merkinnät:

a) valmistajan kauppanimi tai tavaramerkki

b) tunnistenumero.

Merkintöjen on oltava pysyviä ja selvästi luettavissa.”

KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOASETUS (EU) 2017/1577,

annettu 5 päivänä syyskuuta 2017,

erään suojattujen alkuperänimitysten ja suojattujen maantieteellisten merkintöjen rekisteriin kirjatun nimityksen eritelmän muun kuin vähäisen muutoksen hyväksymisestä (Acciughe sotto sale del mar Ligure (SMM))

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden laatujärjestelmistä 21 päivänä marraskuuta 2012 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1151/2012 ([1]) ja erityisesti sen 52 artiklan 2 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Komissio on asetuksen (EU) N:o 1151/2012 53 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti tutkinut Italian esittämän pyynnön, joka koski komission asetuksen (EY) N:o 776/2008 ([2]) nojalla rekisteröidyn suojatun maantieteellisen merkinnän "Acciughe sotto sale del mar Ligure" eritelmän muutoksen hyväksymistä.

(2) Koska kyseessä ei ole asetuksen (EU) N:o 1151/2012 53 artiklan 2 kohdan mukainen vähäinen muutos, komissio julkaisi muutospyynnön kyseisen asetuksen 50 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* ([3]).

(3) Komissiolle ei ole toimitettu asetuksen (EU) N:o 1151/2012 51 artiklan mukaisia vastaväitteitä, minkä vuoksi eritelmän muutos olisi hyväksyttävä,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Hyväksytään nimitystä "Acciughe sotto sale del mar Ligure" (SMM) koskeva eritelmän muutos, joka on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 5 päivänä syyskuuta 2017.

Komission puolesta,

puheenjohtajan nimissä

Phil HOGAN

Komission jäsen

([1]) EUVL L 343, 14.12.2012, s. 1.

([2]) Komission asetus (EY) N:o 776/2008, annettu 4 päivänä elokuuta 2008, tiettyjen nimitysten rekisteröimisestä suojattujen alkuperänimitysten ja suojattujen maantieteellisten merkintöjen rekisteriin (Acciughe sotto sale del Mar Ligure (SMM), Brussels grondwitloof (SMM), Œufs de Loué (SMM)) (EUVL L 207, 5.8.2008, s. 7).

([3]) EUVL C 146, 11.5.2017, s. 10.

KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOASETUS (EU) 2017/1578,

annettu 18 päivänä syyskuuta 2017,

lopullisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta Argentiinasta ja Indonesiasta peräisin olevan biodieselin tuonnissa ja kyseisessä tuonnissa käyttöön otetun väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta annetun täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 1194/2013 muuttamisesta

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon toimenpiteistä, joita unioni voi toteuttaa polkumyyntitoimenpiteitä ja tukien vastaisia toimenpiteitä koskevan WTO:n riitojenratkaisuelimen hyväksymän raportin johdosta, 11 päivänä maaliskuuta 2015 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2015/476 ([1]), jäljempänä 'WTO:n valtuutusasetus', ja erityisesti sen 1 ja 2 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

1. VOIMASSA OLEVAT TOIMENPITEET

(1) Neuvosto otti 19 päivänä marraskuuta 2013 annetulla täytäntöönpanoasetuksella (EU) N:o 1194/2013 ([2]), jäljempänä 'lopullista tullia koskeva asetus', käyttöön lopullisen polkumyyntitullin Argentiinasta ja Indonesiasta peräisin olevan biodieselin tuonnissa.

2. WTO:N RIITOJENRATKAISUELIMEN HYVÄKSYMÄT RAPORTIT

(2) Maailman kauppajärjestön, jäljempänä 'WTO', riitojenratkaisuelin, jäljempänä 'DSB', hyväksyi 26 päivänä lokakuuta 2016 pysyvän valituselimen raportin ([3]) ja paneelin raportin ([4]), sellaisena kuin se on muutettuna pysyvän vetoomuselimen raportilla, jäljempänä 'raportit', riita-asiassa European Union – Anti-Dumping Measures on Biodiesel from Argentina (DS473/15) (Euroopan unioni – Argentiinasta tulevaa biodieseliä koskevat polkumyynnin vastaiset toimenpiteet). DSB totesi, että paneelin raporttia olisi tarkasteltava yhdessä pysyvän valituselimen raportin kanssa. Valituselimen raportissa todettiin muun muassa, että EU:n toiminta oli vastoin seuraavia:

— WTO:n polkumyynnin vastaisen sopimuksen, jäljempänä 'polkumyyntisopimus', 2 artiklan 2.2.1.1 kohta, koska tutkimuksen kohteena olevan tuotteen tuotantokustannuksia ei ole laskettu tuottajien kirjanpitomerkintöjen perusteella;

— polkumyyntisopimuksen 2.2 artikla ja GATT 1994 -sopimuksen VI artiklan 1 kohdan b alakohdan ii alakohta, koska biodieselin laskennallisen normaaliarvon määrittämiseen ei ole käytetty tuotantokustannuksia Argentiinassa, ja

— polkumyyntisopimuksen 9.3 artikla ja GATT 1994 -sopimuksen VI artiklan 2 kohta, koska se on asettanut polkumyyntitulleja, jotka ylittävät polkumyyntimarginaalin, joka olisi pitänyt määrittää WTO:n polkumyyntisopimuksen 2 artiklan ja GATT 1994 -sopimuksen VI artiklan 1 kohdan mukaisesti.

(3) Paneelin raportissa todettiin lisäksi muun muassa, että Euroopan unionin toiminta oli vastoin seuraavaa:

— polkumyyntisopimuksen 3.1 ja 3.4 artikla tutkittaessa polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin haittavaikutuksia asianomaiseen kotimaan tuotannonalaan siltä osin kuin tutkimuksessa on kyse tuotantokapasiteetista ja kapasiteetin käyttöasteesta.

(4) Valituselin suositteli, että DSB kehottaa Euroopan unionia saattamaan toimenpiteensä polkumyyntisopimuksen ja GATT 1994 -sopimuksen mukaisiksi.

([1]) EUVL L 83, 27.3.2015, s. 6.
([2]) Neuvoston täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 1194/2013, annettu 19 päivänä marraskuuta 2013, lopullisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta Argentiinasta ja Indonesiasta peräisin olevan biodieselin tuonnissa ja kyseisessä tuonnissa käyttöön otetun väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta (EUVL L 315, 26.11.2013, s. 2).
([3]) WT/DS473/AB/R ja WT/DS473/AB/R/Add.1.
([4]) WT/DS473/R ja WT/DS473/R/Add.1.

3. MENETTELY

(5) Euroopan komissio, jäljempänä 'komissio', pani WTO:n valtuutusasetuksen 1 artiklan 3 kohdan mukaisesti 20 päivänä joulukuuta 2016 vireille tarkastelun, jäljempänä 'tarkastelu', julkaisemalla ilmoituksen ([1]), jäljempänä 'vireillepanoilmoitus', *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*. Komissio ilmoitti täytäntöönpanoasetukseen (EU) N:o 1194/2013 johtaneen tutkimuksen, jäljempänä 'alkuperäinen tutkimus', asianomaisille osapuolille tarkastelusta ja siitä, miten komissio aikoi ottaa huomioon raporttien päätelmät.

(6) Asianomaisilla osapuolilla oli mahdollisuus esittää huomautuksia tarkastelua koskevan tutkimuksen vireillepanosta ja pyytää kuulemista komission ja/tai kauppaan liittyvissä menettelyissä kuulemismenettelystä vastaavan neuvonantajan kanssa.

(7) Komissio lähetti unionin tuotannonalan tuotanto- ja tuotantokapasiteettitietoja koskevan kyselylomakkeen European Biodiesel Boardille, jäljempänä 'EBB', ja teki myöhemmin tarkastuskäyntejä sen tiloihin.

4. TARKASTELTAVANA OLEVA TUOTE

(8) Tarkasteltavana ovat Argentiinasta tai Indonesiasta peräisin olevat rasvahappomonoalkyyliesterit ja/tai parafiiniset kaasuöljyt, jotka on valmistettu synteesillä ja/tai vetykäsittelyllä ja jotka ovat muuta kuin fossiilista alkuperää, puhtaassa muodossa tai seokseen sisältyvinä, ja jotka luokitellaan tällä hetkellä CN-koodeihin ex 1516 20 98, ex 1518 00 91, ex 1518 00 95, ex 1518 00 99, ex 2710 19 43, ex 2710 19 46, ex 2710 19 47, 2710 20 11, 2710 20 15, 2710 20 17, ex 3824 99 92, 3826 00 10 ja ex 3826 00 90, jäljempänä 'tarkasteltavana oleva tuote', tunnetaan yleisesti nimityksellä "biodiesel".

(9) Raportit eivät vaikuta lopullista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 16 ja 27 kappaleessa esitettyihin tarkasteltavana olevaa tuotetta ja samankaltaisia tuotteita koskeviin päätelmiin.

5. RAPORTTEIHIN PERUSTUVAT POLKUMYYNTIÄ KOSKEVAT TARKISTETUT PÄÄTELMÄT

(10) Komissio arvioi menettelyn aloittamista koskevan ilmoituksen mukaisesti uudelleen alkuperäisen tutkimuksen lopulliset päätelmät ja otti huomioon DSB:n suositukset ja ratkaisut. Tämä uudelleenarviointi perustui alkuperäisessä tutkimuksessa kerättyihin tietoihin sekä tietoihin, jotka oli saatu asianomaisilta osapuolilta vireillepanoilmoituksen julkaisemisen jälkeen.

(11) Polkumyyntiä ja vahinkoa koskeva alkuperäinen tutkimus toteutettiin 1 päivän heinäkuuta 2011 ja 30 päivän kesäkuuta 2012 väliseltä ajalta, jäljempänä 'tutkimusajanjakso'. Vahinkoa koskevaan arvioon vaikuttavia parametreja varten tarkasteltiin tietoja, jotka kattoivat 1 päivän tammikuuta 2009 ja tutkimusajanjakson päättymisen välisen ajan, jäljempänä 'tarkastelujakso'.

(12) Tällä asetuksella pyritään korjaamaan lopullista tullia koskevan asetuksen seikat, jotka eivät ole johdonmukaisia WTO:n sääntöihin nähden, ja saattamaan asetus raporttien mukaiseksi

5.1 Indonesian sisällyttäminen tarkasteluun

(13) Vireillepanoilmoituksessa komissio viittasi mainitulla lopullista tullia koskevalla asetuksella Indonesiasta peräisin olevan biodieselin tuonnissa käyttöön otettuihin polkumyynnin vastaisiin toimenpiteisiin. Näitä toimenpiteitä, jäljempänä 'Indonesiaa koskevat EU:n toimenpiteet', koskee parhaillaan WTO:ssa vireillä oleva Indonesiaa ja EU:ta koskeva riita-asia ([2]). Mainitussa riita-asiassa Indonesia on esittänyt väitteitä, jotka ovat samanlaisia kuin raporteissa käsitellyt väitteet. Koska raportteihin sisältyvä valituselimen oikeudellinen tulkinta vaikuttaa olevan merkityksellinen myös Indonesiaa koskevan tutkimuksen kannalta, komissio piti aiheellisena, että Indonesiasta peräisin olevan biodieselin tuonnissa käyttöön otettuja polkumyynnin vastaisia toimenpiteitä käsitellään myös samanaikaisessa WTO:n valtuutusasetuksen 2 artiklan 1 kohdan mukaisesti toteutettavassa tarkastelussa, erityisesti siltä osin kuin lopullista tullia koskevan asetuksen on todettu olevan epäjohdonmukainen polkumyyntisopimuksen 2 artiklan 2.2.1.1 kohtaan nähden.

(14) Päätelmien ilmoittamista koskevan yleisen asiakirjan 12–20 kappaleessa komissio esitti alustavan analyysin sen tulkinnan soveltamisesta, jonka valituselin oli antanut polkumyynnin vastaisen sopimuksen 2 artiklan 2.2.1.1 kohdasta Indonesiaa koskevassa tutkimuksessa.

([1]) EUVL C 476, 20.12.2016, s. 3. Vireillepanoilmoitus, joka koskee Argentiinasta ja Indonesiasta peräisin olevan biodieselin tuonnissa voimassa olevia polkumyynnin vastaisia toimenpiteitä ja joka on annettu Maailman kauppajärjestön riitojenratkaisuelimen suositusten ja tuomion seurauksena – biodieseliä koskevia polkumyynnin vastaisia toimenpiteitä koskeva riita-asia (DS473), 2016/C 476/04.

([2]) Euroopan unioni – Indonesiasta peräisin olevaa biodieseliä koskevat polkumyynnin vastaiset toimenpiteet, DS480.

(15) Päätelmistä ilmoittamisen jälkeen asianomaiset osapuolet kyseenalaistivat komission analyysin ja epäilivät muun muassa valituselimen tulkinnan sovellettavuutta sekä komission valtuuksia toimia oma-aloitteisesti tällaisen tulkinnan osalta WTO:n valtuutusasetuksen nojalla.

(16) Koska analyysin tekeminen vaati lisäaikaa, komissio päätti, että Indonesiaa koskevaa tarkastelua ei päätetä tässä vaiheessa vaan sen sijaan se jatkaa tarkasteluaan saatujen huomautusten perusteella. Tämä WTO:n valtuutusasetuksen 2 artiklan 1 kohdan nojalla vireille pantu tarkastelu on siis edelleen käynnissä ja Indonesian osalta yhä avoin. Kaikille asianomaisille osapuolille ilmoitettiin tästä asianmukaisesti 31 päivänä heinäkuuta 2017 annetulla tarkistetulla ilmoitusasiakirjalla ja niille annettiin mahdollisuus esittää huomautuksia.

(17) Indonesian hallitus väitti, että komissio oli rikkonut EU:n lainsäädännön yleisiä periaatteita ilmoittamalla ensin aikeistaan muuttaa lopullista tullia koskevaa asetusta Indonesian osalta ja sen jälkeen muuttamalla aikeitaan voidakseen jatkaa Indonesiaa koskevaa tutkimustaan.

(18) Indonesian hallitus katsoi ensinnäkin, että tämä tarkoittaa Indonesian tuottajien erilaista ja syrjivää kohtelua argentiinalaisiin vientiä harjoittaviin tuottajiin nähden, sillä – kuten vireillepanoilmoituksessa todettiin – komission väitettiin myöntäneen, että Indonesiasta tapahtuva biodieselin tuonti on vastaavassa tilanteessa kuin Argentiinasta tuleva tuonti. Tarkastelun viivästyminen Indonesian osalta saattaa indonesialaiset vientiä harjoittavat tuottajat selvästi epäedullisempaan asemaan Argentiinan viejiin nähden.

(19) Toiseksi, koska komissio aloitti tarkastelun sekä Indonesiasta että Argentiinasta peräisin olevan biodieselin tuonnin osalta, indonesialaiset viejät olivat kohtuullisesti ja perustellusti voineet odottaa, että Indonesiaa koskeva tarkastelu saadaan päätökseen samaan aikaan Argentiinaa koskevan tarkastelun kanssa. Tätä oletusta vahvisti ensimmäinen ilmoitusasiakirja, jossa komissio ehdotti lopullista tullia koskevan asetuksen muuttamista myös Indonesian osalta. Näin olleen komission väitetään loukanneen perusteltua luottamusta koskevaa periaatetta muuttaessaan kantaansa tarkistetussa ilmoitusasiakirjassa.

(20) Kolmanneksi Indonesian hallitus esitti, että komissio rikkoi vilpittömän mielen periaatetta sulkiessaan Indonesian tuonnin tarkastelun ulkopuolelle myöhäisessä vaiheessa menettelyä vaikka se oli sisällyttänyt tällaisen tuonnin koko tutkimuksen ajan.

(21) Aluksi komissio muistutti, että WTO:n riitojenratkaisuelin oli jo tehnyt lopullisia päätelmiä EU:n toimenpiteistä Argentiinasta peräisin olevan biodieselin tuonnissa mutta Indonesiasta peräisin olevan biodieselin tuontia koskeva erillinen riita-asia oli edelleen vireillä WTO:ssa. Viimeksi mainittuja pidetään näin ollen WTO:n valtuutusasetuksen 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuina muina kuin kiistanalaisena toimenpiteenä. Tämä käy ilmi muun muassa termin ”raportti” käyttämisestä WTO:n valtuutusasetuksen 1 artiklan 1 kohdassa kuvattaessa kiistanalaista toimenpidettä, jossa WTO:n riitojenratkaisuelin on osallisena ja josta se antaa ratkaisun.

(22) Komissio muistuttaa myös siitä, että unionin oikeuden mukaan yhdenvertaisen kohtelun ja syrjintäkiellon periaatteet kieltävät käsittelemästä samanlaisia tapauksia eri tavalla ja toisaalta eri tapauksia samalla tavalla, ellei tällaista eroa voida objektiivisesti perustella ([1]). WTO:n kertomusten täytäntöönpanemisessa Indonesian ja Argentiinan vientiä harjoittavat tuottajat eivät ole objektiivisesti samassa tilanteessa: kyseessä on yhtäältä WTO:n valtuutusasetuksen 1 artiklan 1 kohdan mukaisesti Argentiinasta peräisin olevan tarkasteltavana olevan tuotteen vahingollista polkumyyntiä koskevan tutkimuksen täytäntöönpano, joka saatetaan päätökseen tällä asetukselta, ja toisaalta WTO:n valtuutusasetuksen 2 artiklan 1 kohdan mukaisesti Indonesian samanlaisia käytäntöjä koskevan ja edelleen avoimena olevan tutkimuksen täytäntöönpano. Syrjintää voi esiintyä vain, jos samassa tilanteessa oleviin toimijoihin sovelletaan erilaista oikeudellista kohtelua.

(23) Koska WTO:n riitojenratkaisuelimen päätelmien täytäntöönpanon tarkastelu Argentiinan ja Indonesian osalta aloitettiin eri oikeusperustalta, Argentiinasta tulevaa vahingollista polkumyyntiä koskevan tarkastelun saattaminen päätökseen ennen Indonesiasta tulevaa vahingollista polkumyyntiä koskevaa tarkastelua ei merkitse erilaista kohtelua vastaavassa tilanteessa. Syynä tähän on se, että toimijoiden tilanne on erilainen.

([1]) Ks. esimerkiksi julkisasiamies Jacobsin ratkaisuehdotus 29. huhtikuuta 2004 asiassa C-422/02 P Europe Chemi-Con (Deutschland) v neuvosto, ECLI:EU:C:2004:277, 36 kohta.

(24) Toisin kuin Indonesian hallitus väittää, kyseessä ei näin ollen ole ”yhdenvertaisen kohtelun” tai ”syrjimättömyyden” periaatteen loukkaaminen Euroopan unionin lainsäädännön kannalta. WTO:n valtuutusasetuksen 2 artiklan 1 kohdan sanavalintojen vuoksi (”voi” ja ”jos se pitää sitä aiheellisena”) komissiolle on EU-lainsäädännössä annettu merkittävästi harkintavaltaa siinä, paneeko se WTO:n suosituksen täytäntöön muun kuin kiistanalaisen toimenpiteen osalta.

(25) Kuten edellä 16 kappaleessa todettiin, tarkasteltuaan päätelmistä ilmoittamisen jälkeen saatuja huomautuksia komissio katsoi aiheelliseksi olla saattamatta tutkimusta tässä vaiheessa päätökseen Indonesian osalta vaan jatkaa tällaisten päätelmien soveltuvuuden arviointia myös Indonesian osalta saatujen huomautusten valossa.

(26) Komissio ei myöskään voi hyväksyä väitettä, jonka mukaan ilmoitusasiakirjalla luodaan perusteltu luottamus tutkimuksen lopullisten päätelmien suhteen. Päätelmistä ilmoittamalla pyritään päinvastoin kertomaan asianomaisille osapuolille komission alustavista päätelmistä ja tarjoamaan niille mahdollisuus käyttää tehokkaasti puolustautumisoikeuksiaan. Näin ollen päätelmistä ilmoitettaessa on täysin olennaista, että komissio ottaa huomioon asianomaisten osapuolten esittämät väitteet ja tosiseikat.

(27) Tämän vuoksi kaikille asianomaisille osapuolille lähetyssä saatekirjeessä todetaan nimenomaisesti, että päätelmien ilmoittaminen ei rajoita komission mahdollisesti myöhemmin tekemiä päätöksiä mutta jos tällainen päätös perustuu muihin tosiseikkoihin ja huomioihin, niistä ilmoitetaan yritykselle mahdollisimman pian. Tässä erityistapauksessa komissio päätyi kantaan, jonka mukaan se tarvitsee lisäaikaa voidakseen tarkastella WTO:n riitojenratkaisuelimen päätelmien soveltuvuutta Indonesian osalta. Tämä päätös on luonteeltaan valmisteleva eikä se välttämättä vaikuta komission lopulliseen päätelmään. Mainittu päätös kuuluu lisäksi komission laajaan harkintavaltaan sen toteuttaessa WTO:n valtuutusasetuksen mukaisesti aloitettuja tutkimustyyppejä, jotka kuuluvat yhteisen kauppapolitiikan piiriin.

(28) Näin ollen asianomainen osapuoli ei voi vedota perustellun luottamuksen suojaan, ennen kuin komissio on saattanut päätökseen nyt käsillä olevan tarkastelumenettelyn, jos komissio päättää toimia unionin lainsäädäntövallan käyttäjän sille osoittamien valtuuksien sisällä. ([1]) Myös tämä väite on näin ollen hylättävä.

(29) Mitään vilpillisyyttä ei voida johtaa siitä, että tämä muutos tapahtui sen jälkeen, kun komission alustava kanta oli alun perin ilmoitettu, eikä Indonesian hallitus myöskään esittänyt näyttöä tämän tueksi. Komissio on uskollisesti toteuttanut kaikki tarkastelututkimuksen vaiheet kunnioittaen täysimääräisesti kaikkien asianomaisten osapuolten asianmukaisia oikeuksia puolueettomaan menettelyyn.

(30) Näin ollen komissio hylkäsi väitteet, joiden mukaan se olisi rikkonut EU:n lainsäädännön perusperiaatteita käyttämällä harkintavaltaansa ollessaan muuttamatta tarkastelun tässä vaiheessa polkumyynnin vastaisia toimenpiteitä Indonesian osalta ja noudattaessaan täysimittaisesti kaikkien asianomaisten osapuolten oikeuksia puolueettomaan menettelyyn.

(31) Tarkistettujen päätelmien ilmoittamisen jälkeen yksi indonesialainen vientiä harjoittava tuottaja, jäljempänä ’Wilmar’, asetti kyseenalaiseksi komission näkemyksen, jonka mukaan se tarvitsee lisäaikaa saadakseen tarkastelun päätökseen Indonesian osalta, koska WTO:n raporttien päätelmät olivat selkeitä. Se väitti, että Indonesiaan kohdistuvia toimenpiteitä olisi muutettava. Sen mukaan komissiolla on WTO:n valtuutusasetuksen nojalla toimivalta muuttaa muuta kuin kiistanalaista toimenpidettä eikä sen valtuuksia toimia oma-aloitteisesti voitaisi näin ollen asettaa kyseenalaisiksi. Wilmar väitti lopuksi, että jos komission Indonesiaa koskevia päätelmiä lykätään, myös Argentiinaa koskevia päätelmiä olisi lykättävä. Sen mielestä Indonesian WTO-menettelyssä on avoimia oikeudellisia kysymyksiä, jotka voivat muodostua merkityksellisiksi ja joita voidaan soveltaa myös Argentiinasta peräisin olevan biodieselin tuontiin, erityisesti voittomarginaalin osalta.

(32) Komissio oli samaa mieltä kuin Wilmar siitä, että komissiolla on periaatteessa toimivalta tehdä päätelmiä WTO:n valtuutusasetuksen 2 artiklan 1 kohdan mukaisesti muusta kuin kiistanalaisesta toimenpiteestä. Kuten edellä 16 kappaleessa selitettiin, tarkasteltuaan saatuja huomautuksia komissio ei kuitenkaan pitänyt tässä vaiheessa aiheellisena saattaa tarkastelututkimusta Indonesian osalta päätökseen vaan oikeutetusti käytti WTO:n valtuutusasetuksen 2 artiklan 1 kohdassa vahvistettua harkintavaltaansa.

([1]) Ks. 7. toukokuuta 1991 annettu tuomio asiassa C-69/89 Nakajima All Precision v. neuvosto, ECLI:EU:C:1991:186, 120 kohta. Ks. myös tuoreemmassa asiassa, julkisasiamies Campos Sánchez-Bordonan ratkaisuehdotus 20. heinäkuuta 2017 asiassa C-256/16 Deichmann, ECLI:EU:C:2017:580, 49 kohta.

(33) Mitä tulee Wilmarin väitteeseen, jonka mukaan myös Argentiinaa koskevia päätelmiä olisi lykättävä, komissio muistutti, että WTO:n raporteissa vahvistettiin lopullista tullia koskevassa asetuksessa voittomarginaalin määrittämiseen käytetty menetelmä. Indonesiaa koskevassa vireillä olevassa asiassa käsiteltävänä oleva kysymys ei Argentiinan osalta noussut esiin. Unioni ja Argentiina ovat joka tapauksessa sopineet kohtuullisesta määräajasta, jonka kuluessa raportin päätelmät pannaan täytäntöön, ja sitä olisi noudatettava.

5.2 **Normaaliarvon määrittäminen ja polkumyyntimarginaalin laskeminen**

(34) Tässä osassa esitetään alkuperäisen tutkimuksen uudelleen arvioidut päätelmät raporttien niiden suositusten ja tuomioiden osalta, joiden mukaisesti unioni ei toiminut:

— 2 artiklan 2.2.1.1 artikla, koska tutkimuksen kohteena olevan tuotteen tuotantokustannuksia ei ole laskettu tuottajien kirjanpitomerkintöjen perusteella ja

— polkumyyntisopimuksen 2.2 artikla ja GATT 1994 -sopimuksen VI artiklan 1 kohdan b alakohdan ii alakohta, koska biodieselin laskennallisen normaaliarvon määrittämiseen ei ole käytetty tuotantokustannuksia Argentiinassa.

— Polkumyyntisopimuksen 9.3 artikla ja GATT 1994 -sopimuksen VI artiklan 2 kohta, koska se on asettanut polkumyyntitulleja, jotka ylittävät polkumyyntimarginaalin, joka olisi pitänyt määrittää WTO:n polkumyyntisopimuksen 2 artiklan ja GATT 1994 -sopimuksen VI artiklan 1 kohdan mukaisesti.

(35) Kuten lopullista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 28 kappaleessa todetaan, komissio katsoi, että normaaliarvo oli määritettävä laskennallisesti, koska kotimarkkinamyynnin ei katsottu tapahtuneen tavanomaisessa kaupankäynnissä. Tätä näkemystä ei ole asetettu kyseenalaiseksi, ja se on edelleen pätevä.

(36) Lopullista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 29–34 kappaleessa komissio totesi, että Argentiinan käyttöön ottamien keskeisen raaka-aineen (Argentiinassa soijaöljy ja soijapavut) ja lopputuotteen (biodiesel) vientiverojen ero laski Argentiinan kotimarkkinahintoja eikä sitä näin ollen pitäisi ottaa huomioon määritettäessä normaaliarvoa laskennallisesti.

(37) Määrittäessään normaaliarvoa laskennallisesti komissio korvasi tämän vuoksi vientiä harjoittavien tuottajien kirjanpidossaan ilmoittamat tärkeimmän raaka-aineen kustannukset kyseisten maiden asianomaisten viranomaisten julkaisemilla viitehinnoilla.

(38) Komissio perusti alkuperäisessä tutkimuksessa päätelmänsä tulkintaan, jonka mukaan tutkiva viranomainen voi polkumyynnin vastaisen sopimuksen 2 artiklan 2.2.1.1 kohdan nojalla kieltäytyä käyttämästä vientiä harjoittavien tuottajien kirjanpitoa, jos se katsoo, että ne i) ovat ristiriidassa yleisesti hyväksyttyjen kirjanpitoperiaatteiden kanssa tai ii) eivät kohtuullisesti vastaa tarkasteltavana olevan tuotteen tuotantoon ja myyntiin liittyviä kustannuksia (lopullista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 42 kappale).

(39) Sekä paneeli että valituselin katsoivat, että komission selvitys, jonka mukaan soijapapujen kotimarkkinahinnat olivat Argentiinassa kansainvälisiä hintoja alemmat Argentiinan vientiverojärjestelmän vuoksi, ei ollut sinällään riittävä peruste päätelmälle, jonka mukaan tuottajien kirjanpito ei kuvastanut riittävän hyvin biodieselin tuotantoon ja myyntiin liittyviä soijapapujen kustannuksia, tai tällaisen kirjanpidon mukaisten asianmukaisten kustannusten jättämiselle huomiotta määritettäessä biodieselin normaaliarvoa laskennallisesti.

(40) Raporttien seurauksena komissio laski uudelleen Argentiinan vientiä harjoittavien tuottajien normaaliarvon. Tässä uudessa laskelmassa käytetty menetelmä oli sama kuin komission asetuksen (EU) N:o 490/2013 ([1]) johdanto-osan 40–49 kappaleessa Argentiinan osalta selvitetty menetelmä.

(41) Väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 45 kappaleessa selvitetyistä syistä kotimaan myynnin ei katsottu tapahtuneen tavanomaisessa kaupankäynnissä ja samankaltaisen tuotteen normaaliarvo oli määritettävä laskennallisesti perusasetuksen 2 artiklan 3 ja 6 kohdan mukaisesti. Tämä tehtiin lisäämällä tutkimusajanjakson oikaistuihin tuotantokustannuksiin koituneet myynti-, yleis- ja hallintokustannukset sekä kohtuullinen voittomarginaali.

([1]) Komission asetus (EU) N:o 490/2013, annettu 27 päivänä toukokuuta 2013, väliaikaisen polkumyyntitullin käyttöönotosta Argentiinasta ja Indonesiasta peräisin olevan biodieselin tuonnissa ("väliaikaista tullia koskeva asetus"), (EUVL L 141, 28.5.2013, s. 6).

(42) Kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 46 kappaleessa todetaan, komissio katsoi, että voiton määrä ei voi perustua otokseen valittujen yritysten todellisiin tietoihin Argentiinassa. Voitto, jota käytettiin määritettäessä normaaliarvoa laskennallisesti, pohjautui tämän vuoksi perusasetuksen 2 artiklan 6 kohdan c alakohdan mukaisesti kohtuulliseen määrään voittoa, joka on saavutettavissa tämän tyyppisellä nuorella ja innovatiivisella pääomavaltaisella toimialalla tavanomaisissa kilpailuolosuhteissa vapailla ja avoimilla markkinoilla, eli 15 prosenttia liikevaihdosta.

(43) Useissa tämän tarkastelun aikana esittämissään huomautuksissa EBB väitti, että raportit eivät estä komissiota tekemästä oikaisua raaka-ainekustannuksiin määritettäessä normaaliarvoa laskennallisesti, kunhan oikaisu on asianmukaisesti perusteltu. Se väitti, että kun otetaan huomioon eriytetyn vientiveron dramaattinen vaikutus unionin markkinoilla ja näissä raporteissa käsitellyt erilaiset oikeudelliset mahdollisuudet tällaisen oikaisun perustaksi, Argentiinaa koskevat toimenpiteet olisi säilytettävä nykyisellä tasolla vaikkakin erilaisen päättelyn pohjalta.

(44) EBB viittasi erityisesti valituselimen raportissa olevaan lausumaan, jonka mukaan ”EU:n viranomaisten selvitys, jonka mukaan soijapapujen kotimarkkinahinnat olivat Argentiinassa kansainvälisiä hintoja alemmat Argentiinan vientiverojärjestelmän vuoksi, ei ollut sinällään riittävä peruste päätelmälle, jonka mukaan tuottajien kirjanpito ei kuvastanut riittävän hyvin soijapapujen kustannuksia” (valituselimen raportin 6.55 kohta), ja väitti, että WTO:n raporteissa jätetään mahdollisuus olla ottamatta huomioon raaka-ainekustannuksia ja oikaista näitä kustannuksia, jos ne todetaan epäluotettaviksi.

(45) EBB:n mukaan eriytetty vientiverojärjestelmä vääristää raaka-aineiden markkinoita siinä määrin, että tavanomaiset kysynnän ja tarjonnan olosuhteet eivät enää määritä liiketoimia ja että ne käytännössä aiheuttavat markkinaperusteisiin pohjautumattoman arvon siirtymisen raaka-aineiden tuottajilta biodieselin tuottajille. EBB:n mukaan tämä vastaa tilannetta ei-markkinaehtoisissa liiketoimissa ja/tai ”muissa toimintatavoissa”, jotka voisivat vaikuttaa vientiä harjoittavan tuottajan kirjanpidon mukaisten kustannusten luotettavuuteen ja jotka ovat perusteltuja syitä tällaisten kustannusten jättämiseen huomiotta, vaikka tällaiset kustannukset olisivat todellisuudessa koituneetkin.

(46) Tukeakseen väitettään siitä, että vientiverojärjestelmä vääristää raaka-aineiden markkinoita, EBB tukeutuu erityisesti omien asiantuntijoidensa analyysiin sekä tilaamaansa tutkimukseen ”Measuring the Distortion to Biodiesel Costs in Argentina Caused by Differential Export Taxes on Soybean Products” (soijapaputuotteita koskevien eriytettyjen vientiverojen aiheuttaman biodieselin kustannusten vääristymisen mittaaminen), jäljempänä ’Heffleyn tutkimus’, joiden väitetään osoittavan, että eriytetty vientiverojärjestelmä keinotekoisesti ja merkittävästi laskee kyseisten raaka-aineiden kotimaan hintoja, jotka näin ollen eivät ole luotettavia.

(47) Heffleyn tutkimukseen kerättiin Argentiinan ja Yhdysvaltojen tietoja biodieselin tuotantokustannuksista näissä maissa vuosina 2010–2016. Siinä esitettiin myös erityinen markkina-analyysi ajanjaksolta, joka ulottuu vuoden 2011 lokakuusta vuoden 2012 syyskuuhun. Siinä todettiin, että soijapavusta saadun biodieselin tuotantokustannukset olivat Argentiinassa pienemmät kuin Yhdysvalloissa. Eroa oli 27 prosenttia, mikä tutkimuksen mukaan ”kokonaisuudessaan johtui eriytetystä vientiverojärjestelmästä”.

(48) Tutkimuksen seuraavassa vaiheessa verrattiin soijapavusta saadun biodieselin vientihintaa Argentiinasta (täsmentämättä määränpäätä) soijapavusta saadun biodieselin keskimääräiseen markkinahintaan Yhdysvalloissa. Argentiinan keskimääräinen vientihinta oli 875 dollaria/tonni, mikä oli pienempi kuin Yhdysvaltojen kotimarkkinahinta 1 198 dollaria/tonni. Tämä merkitsisi voimakasta kannustinta Argentiinan biodieselin tuonnille. Tutkimuksessa päätellään, että tällainen vääristymä ”on välitöntä seurausta” eritetystä vientiverosta.

(49) EBB korosti vielä, että tällaisten vääristymien korjaaminen on selvästikin polkumyyntimenettelyn logiikan mukaista. Se väitti, että tällaiset vääristymät olisi korjattava tekemällä soveltuvat kustannusoikaisut, erityisesti raaka-ainekustannuksiin, jotta ne ovat tasolla, joka olisi toteutunut ilman tällaisia vääristymiä. Se väitti, että näin toimiessaan komissio pelkästään määrittäisi uudelleen ne todelliset kustannukset, jotka tavanomaisissa markkinaolosuhteissa olisivat toteutuneet viejän markkinoilla kyseisen tuotteen tuotannossa ja myynnissä.

(50) Useat biodieselin tuottajat kiistivät EBB:n ehdotuksen, jonka mukaan komission olisi jätettävä huomiotta kirjanpidon mukaiset raaka-ainekustannukset sillä perusteella, että eriytetty vientiverojärjestelmä teki ne epäluotettaviksi. Ne toistivat, että paneeli ja valituselin olivat nimenomaan hylänneet väitteen, jonka mukaan eriytetty vientiverojärjestelmä voisi sinällään olla peruste kirjanpidon mukaisten kustannusten jättämiselle huomiotta, ja että tutkiva viranomainen ei missään tapauksessa voi hylätä kirjattuja kustannuksia, kun ne tarkasti ja luotettavasti kuvastavat todellisuudessa koituneita kustannuksia.

(51) Komissio myöntää, että valituselin ei sinänsä sulje pois mahdollisuutta, että tutkiva viranomainen voi tietyissä erityisolosuhteissa poiketa kirjatuista kustannuksista, jos tutkimus osoittaa, että kyseiset kustannukset on esimerkiksi ilmoitettu liian suuriksi tai pieniksi tai että ei-markkinaehtoiset liiketoimet tai muut toimintatavat olivat vaikuttaneet kirjattujen kustannusten luotettavuuteen (valituselimen raportin 6.41 kohta).

(52) Valituselin kuitenkin totesi myös, että Argentiinan vientiverojärjestelmä ei sinällään ollut riittävä peruste päätelmälle, jonka mukaan tuottajien kirjanpito ei kuvastanut riittävän hyvin biodieselin tuotantoon ja myyntiin liittyviä raaka-aineen kustannuksia, tai tällaisen kirjanpidon mukaisten asianmukaisten kustannusten jättämiselle huomiotta määritettäessä biodieselin normaaliarvoa laskennallisesti (valituselimen raportin 6.55 kohta).

(53) EBB:n väitteissä nojaudutaan oletukseen, jonka mukaan esitetty eriytetyn vientiverojärjestelmän vääristävä vaikutus tekee kyseisen raaka-aineen kustannuksista epäluotettavia, minkä vuoksi niitä ei pitäisi ottaa huomioon. EBB väittää, että Argentiinan soijapapujen kotimarkkinahinnat olivat kansainvälisiä hintoja pienemmät Argentiinan vientiverojärjestelmän vuoksi. Tämän väitteen hyväksyminen merkitsisi kuitenkin sitä, että vastoin valituselimen päätelmiä hyväksyttäisiin, että eriytetyllä vientiverojärjestelmällä sinällään oli sellainen vaikutus, että todellisuudessa koituneet ja yritysten kirjanpitoon kirjatut kustannukset olisi jätettävä huomiotta vain sen takia, että ne ovat kansainvälisiä hintoja pienemmät. Tältä osin komissio muistuttaa, että alkuperäisessä tutkimuksessa vahvistettiin, että tosiasialliset raaka-ainekustannukset kuvastuivat tarkasti ja luotettavasti yritysten kirjanpidossa.

(54) Näin ollen komissio hylkäsi EBB:n väitteen, koska väitteen hyväksyminen ei vastaisi raporttien päätelmiä.

(55) Jotta toimenpiteet voidaan saattaa yhdenmukaisiksi raporttien kanssa ja WTO:n sääntöjä vastaaviksi, komissio katsoi tämän vuoksi tarpeelliseksi määrittää normaaliarvo laskennallisesti todellisten koituneiden kustannusten perusteella, sellaisina kuin ne ilmenevät yritysten kirjanpidossa.

(56) Päätelmistä ilmoittamisen jälkeen EBB toisti, että WTO:n tuomiossa sallitaan, että komissio käyttää kustannusten oikaisua nyt käsillä olevassa asiassa. Se väitti, että komissio oli tulkinnut WTO:n päätöstä ja EBB:n väitettä väärin.

(57) EBB:n näkemyksen mukaan komissio jätti huomiotta raporttien lausumat, joiden mukaan ”Argentiinan soijapapujen kotimarkkinahinnat olivat kansainvälisiä hintoja pienemmät Argentiinan vientiverojärjestelmän vuoksi”. EBB:n mukaan tuomiossa ei todeta, kuten komissio väitti, että eriytetyn vientiveron vääristävä vaikutus ei itsessään olisi riittävä peruste kustannusoikaisun tekemiseksi.

(58) EBB edelleen toisti ja korosti väitettä, jonka mukaan se, että kotimarkkinahinnat olivat epäluotettavia vientiverojärjestelmän vuoksi, oli riittävä peruste päätellä, että tuottajien kirjanpito ei kuvastanut riittävän hyvin biodieselin tuotantoon ja myyntiin liittyviä soijapapujen kustannuksia. Kotimaan hintojen epäluotettavuus oikeuttaisi sen mukaan kirjanpitoon merkittyjen kustannusten huomiotta jättämisen, ja EBB oli toimittanut komissiolle kaikki tiedot, joita kustannusten oikaisuun tarvittiin.

(59) EBB väitti edelleen, että paneeli ja valituselin olivat katsoneet, että tutkintaviranomaiset voivat vapaasti tarkastella tuottajien tai viejien kirjanpitoon merkittyjen kustannusten luotettavuutta ja erityisesti sitä, oliko kaikki koituneet kustannukset kirjattu, oliko koituneet kustannukset ilmoitettu liian suuriksi tai pieniksi ja vaikuttivatko ei-markkinaehtoiset liiketoimet tai muut toimintatavat ilmoitettujen kustannusten luotettavuuteen. EBB:n mukaan eriytetyn vientiveron vaikutus oli samanlainen kuin liiketoimissa, jotka eivät ole markkinaehtoisia ja/tai se merkitsi yhtä toimintatapaa, joka voisi vaikuttaa ”ilmoitettujen kustannusten luotettavuuteen”. ([1])

(60) Komissio arvioi tämän väitteen uudelleen myös kuulemismenettelystä vastaavan neuvonantajan kanssa 20 päivänä heinäkuuta 2017 järjestytyn kuulemisen pohjalta. Komissio esitti 51–55 kappaleessa, että raaka-aineiden todellisesti koituneet kustannukset ilmenivät riittävästi ja asianmukaisesti Argentiinan yritysten kirjanpidossa ja aiemmin tehtyjen kustannusoikaisujen oli todettu olevan ristiriidassa EU:n WTO-velvoitteiden kanssa.

([1]) Paneelin raportti, EU – Biodiesel, 7 .242 kohta, alaviite 400; Valituselimen raportti, EU – Biodiesel, 6.41 kohta.

(61) Komissio ei yhtynyt EBB:n tulkintaan paneelin ja valituselimen päätelmistä. Esimerkiksi paneelin raportin alaviite 400 on hienosyisempi kuin EBB:n kanta antaa ymmärtää. Paneeli totesi, että ”2 artiklan 2.2.1.1 kohdan ilmaisusta ”antaa kohtuullisen hyvän käsityksen” johtuva kirjanpidon tarkastelu ei merkitse ilmoitettujen kustannusten ”kohtuullisuuden” tarkastelua, kun tuottajan tai viejän kirjanpitoon merkityt todelliset kustannukset on muutoin todettu hyväksyttävissä rajoissa tarkoiksi ja totuudenmukaisiksi”.

(62) Väittäessään, että eriytetty vientivero vastasi ei-markkinaehtoisia liiketoimia ja/tai muita toimintatapoja, EBB kuitenkin nimenomaan tarkoitti tällaista ilmoitettujen kustannusten kohtuullisuuden tarkastelua.

(63) Eriytetyn vientiverojärjestelmän vaikutukset eivät myöskään olleet i) samanlaisia kuin ei-markkinaehtoisissa liiketoimissa ii) eivätkä ne merkinneet ”muuta toimintatapaa”, joka voisi vaikuttaa vientiä harjoittavan tuottajan kirjanpidon mukaisten kustannusten luotettavuuteen. Olipa näiden käsitteiden täsmällinen soveltamisala mikä hyvänsä, paneeli ja valituselin olivat nimenomaisesti hylänneet komission perusväitteet, joiden mukaan Argentiinan vientiverojärjestelmän aiheuttama hintojen vääristyminen olisi sinällään riittävä peruste jättää vientiä harjoittavan tuottajan kustannukset huomiotta ([1]).

(64) Tarkistettujen päätelmien ilmoittamisen jälkeen EBB piti kiinni kannastaan, jonka mukaan komissio oli tulkinnut väärin valituselimen lausunnon 6.55 kohtaa ja jättänyt huomiotta mainitun raportin 6.41 kohdassa tarjotun mahdollisuuden tutkia kirjattujen raaka-ainekustannusten luotettavuutta ja jättää tällaiset kustannukset huomiotta, jos ne todetaan epäluotettaviksi, ja esitti vielä joitakin täydentäviä perusteluja kantansa tueksi.

(65) Mitä tulee ensimmäiseen väitteeseen, EBB katsoi, että valituselimen lausunto 6.55 kohdassa, jossa todetaan, että EU:n viranomaisten selvitys, jonka mukaan soijapapujen kotimarkkinahinnat olivat Argentiinassa kansainvälisiä hintoja alemmat Argentiinan vientiverojärjestelmän vuoksi, ei ollut sinällään riittävä peruste päätelmälle, jonka mukaan tuottajien kirjanpito ei kuvastanut riittävän hyvin biodieselin tuotantoon ja myyntiin liittyviä soijapapujen kustannuksia, tai tällaisen kirjanpidon mukaisten asianmukaisten kustannusten jättämiselle huomiotta määritettäessä biodieselin normaaliarvoa laskennallisesti, ei ole valituselimen oikeudellinen arvio, kuten komissio väittää, vaan ainoastaan lainaus komission omista päätelmistä lopullisesta tullia koskevassa asetuksessa. EBB väitti lisäksi, että sanamuodosta ”ei ollut sinällään riittävä peruste” seuraa, että Argentiinan vientiverojärjestelmä olisi voinut antaa riittävän perustan kustannusten jättämiselle huomiotta mutta komissio ei ole tehnyt tarvittavaa analyysia. Komission tulkinnassa 6.55 kohdasta ei myöskään otettu huomioon sitä, että valituselin oli katsonut tarpeelliseksi käsitellä myös kysymystä vertailuarvosta. Tämä ei olisi ollut tarpeen, jos valituselin olisi täysin sulkenut pois sen, että Argentiinan vientiverojärjestelmä voisi muodostaa perustan kustannusten oikaisulle.

(66) Komissio ei hyväksynyt EBB:n esittämää tulkintaa.

(67) Edellä tarkoitettu valituselimen lausunnon 6.55 kohta ei ensinnäkään ole pelkkä lainaus komission omista päätelmistä. Se päinvastoin muodostaa olennaisen osan 6.56 kohdassa annetusta polkumyyntisopimuksen 2 artiklan 2.2.1.1 kohtaa koskevasta valituselimen tulkinnasta. Valituselin nimenomaan oli samaa mieltä kuin paneeli siitä, että tämä säännös ei ole riittävä perusta komission päätelmälle, jonka mukaan Argentiinan biodieselin tuottajien kirjatut kustannukset olisi jätettävä huomiotta, koska soijapapujen Argentiinan kotimarkkinahinnat olivat Argentiinan vientiverojärjestelmän vuoksi alhaisemmat kuin kansainväliset hinnat. Valituselin toisti tämän ohjeellisen päätelmän sanatarkasti seuraavassa eli 6.56 kohdassa otsikon ”Päätelmät” alla.

(68) Toiseksi ilmaisu ”ei ollut sinällään riittävä peruste” merkitsee komission käsityksen mukaan sitä, että pelkkä vientiverojärjestelmän olemassaolo ei riitä perusteeksi kustannusten oikaisulle, kuten alkuperäisessä tutkimuksessa oli tehty. Jos sitä vastoin (kuten EBB väittää) komission alkuperäisen asetuksen riittämättömät perustelut olisivat olleet suurin syy siihen, että valituselin katsoi EU:n toimien olevan ristiriidassa WTO:n sääntöjen kanssa, se olisi ilmaissut sen nimenomaisesti. Valituselin ja paneeli eivät kuitenkaan todenneet mitään tämän kaltaista. Sanamuotoa ”sinällään” käytettiin todennäköisesti sen selventämiseksi, että Argentiinan vientiverojärjestelmän toiminta ei voi ”sinällään” johtaa polkumyynnin vastaisen sopimuksen 2 artiklan 2.2.1.1 kohdan nojalla tehtävään kustannusten oikaisuun, vaikka sen vääristävät vaikutukset olisivat hyvinkin perusteltuja ja dokumentoituja.

([1]) Valituselimen raportti, EU – Biodiesel, 6.54–6.55 kohta, paneelin raportti EU – Biodiesel, 7.248–7.249 kohta.

(69) Kolmanneksi komissio ei ollut samaa mieltä EBB:n päätelmästä, jonka mukaan se, että valituselin käsitteli 6.58–6.83 kohdassa vertailuarvoja koskevaa väitettä, osoitti, että Argentiinan vientiverojärjestelmä todellakin olisi riittävä peruste kirjattujen raaka-ainekustannusten jättämiseksi huomiotta. Kuten voidaan päätellä 6.58 kohtaa edeltävästä otsikosta, valituselin käsitteli siinä muuta Argentiinan väitettä polkumyyntisopimuksen 2 artiklan 2.2 kohdan nojalla.

(70) Tämän jälkeen komissio käsitteli EBB:n toista väitettä, jonka mukaan valituselimen raportin 6.41 kohdassa annettiin selvä merkki siitä, että yrityksen kirjanpitoon kirjatut kustannukset voidaan jättää ottamatta huomioon, kun ne perustuvat käytäntöihin, jotka vaikuttavat ilmoitettujen kustannusten luotettavuuteen. EBB viittasi myös siihen, että vaikka paneeli oli esittänyt tämän perustelun ainoastaan alaviitteessä, valituselin katsoi tarpeelliseksi sisällyttää sen raporttinsa tekstiosaan. Tämä vaikuttaisi EBB:n mukaan osoittavan, että valituselin halusi torjua polkumyyntisopimuksen 2 artiklan 2.2.1.1 kohdan liian rajoittavan tulkinnan ja antaa selvän merkin siitä, että kustannusten oikaisu on tässä yhteydessä edelleen mahdollista.

(71) Valituselin käsitteli 6.41 kohdassa EU:n väitettä, jonka mukaan paneelin raportti vaikutti antavan käsityksen, että tutkivan viranomaisen olisi hyväksyttävä kaikki yrityksen kirjanpitoon kirjatut tiedot, kunhan ne kuvastavat tarkasti todellisuudessa koituneita kustannuksia ”riippumatta siitä, miten kohtuuttomia tällaiset kustannukset olivat verrattuna tavallisten markkinaolosuhteiden mukaiseen korvaavaan tai vertailuarvoon”. Se hylkäsi tällaisen tulkinnan ja muistutti, että paneeli oli itse asiassa hyväksynyt sen, että tutkiva viranomainen voi tarkastella tuottajien kirjanpidon luotettavuutta ja tarkkuutta. Tutkiva viranomainen voi näin ollen määrittää, oliko kaikki koituneet kustannukset kirjattu, oliko koituneet kustannukset ilmoitettu liian suuriksi tai pieniksi ja vaikuttivatko ei-markkinaehtoiset liiketoimet tai muut toimintatavat ilmoitettujen kustannusten luotettavuuteen.

(72) Komissio oli EBB:n kanssa samaa mieltä siitä, että valituselin oli pitänyt voimassa paneelin päätöksen, jonka mukaan kirjatut kustannukset voidaan jättää huomiotta, kun tutkiva viranomainen on todennut ei-markkinaehtoisia liiketoimia tai muita menettelyitä, jotka vaikuttavat kustannusten luotettavuuteen. Se myös totesi tavanomaiseksi sen, että valituselin esitti väitteen tuomionsa tekstiosassa eikä alaviitteessä, kuten paneeli oli tehnyt. Sen enempää paneeli kuin valituselinkään ei kuitenkaan esittänyt päätelmiä tai väitteitä, joiden mukaan Argentiinan vientiverojärjestelmä voisi kuulua tämän poikkeuksen piiriin käytäntönä, joka vaikuttaa luotettavuuteen. Jos paneeli tai valituselin olisi katsonut, että Argentiinan vientiverojärjestelmää olisi voitu pitää yhtenä luotettavuuteen vaikuttavana käytäntönä, ne olisivat ilmaisseet tämän selkeästi eivätkä ne olisi päätelleet, että EU:n toimenpiteet eivät ole yhdenmukaisia WTO:n sääntöjen kanssa.

(73) Tämän vuoksi komissio pysyi raportteja koskevassa tulkinnassaan, jonka mukaan EU ei voinut jättää todellisuudessa koituneita ja tarkasti kirjattuja kustannuksia huomiotta määrittäessään laskennallisesti biodieselin normaaliarvoa Argentiinassa ja käyttää tähän perusteena pelkästään Argentiinan vientiverojärjestelmästä johtuvia vääristymiä.

(74) Komissio tarkasteli joka tapauksessa tämän jälkeen muita EBB:n esittämiä huomioita ja, kun myös FEDIOL, joka on unionin biodieselteollisuuden toimittaja, oli ilmoittanut, että komission pitäisi etsiä muuta näyttöä kustannusten oikaisemiseksi, jotta vientiverojärjestelmän vääristävät vaikutukset Argentiinan biodieselin tuotantokustannuksiin voidaan korjata. Tältä osin on huomattava, että vaihtoehtoisen näytön kerääminen kustannusten oikaisemiseksi, jotta vientiverojärjestelmän vääristävät vaikutukset voidaan korjata, ei ollut nyt käsillä olevan tutkimuksen tarkoitus.

Komissio pani joka tapauksessa merkille, että Heffleyn tutkimuksessa esitettyä näyttöä ei voitu seuraavista syistä pitää riittävän vankkana perustana uudelle kustannusten oikaisulle.

(75) Ensinnäkin tutkimusajanjakso kattoi ajan heinäkuusta 2011 kesäkuuhun 2012 ja Heffleyn tutkimuksen erityinen analyysi koskee jaksoa lokakuusta 2011 syyskuuhun 2012. Näin ollen tarkastelujaksot ovat vain osittain päällekkäiset, minkä vuoksi on kyseenalaista, voidaanko tutkimuksen tulokset siirtää taustatutkimukseen ilman muutoksia. Komissio ei pystynyt korjaamaan tätä tietojen epäsuhtaa ilman tietoja heinäkuun 2011 ja syyskuun 2011 väliseltä ajalta.

(76) Toiseksi tutkimuksessa arvioitiin Yhdysvaltojen tuotantokustannukset soijapapujen hinnasta Yhdysvaltojen markkinoilla. Tämä talouden menetelmä perustuu oletuksiin, joilla ei kuitenkaan anneta luotettavaa tietoja biodieselin todellisista tuotantokustannuksista Yhdysvalloissa. Vaikka voitaisiin tukeutua vain oletuksiin, käsitystä, jonka mukaan biodieselin valmistuskustannukset raa’asta soijaöljystä olisivat samanlaiset Yhdysvalloissa ja Argentiinassa, ei ole perusteltu. Kolmanneksi käytettäessä Argentiinan keskimääräistä vientihintaa sivuutetaan se tosiseikka, että vientihinta unioniin voi tosiasiallisesti olla keskimääräistä korkeampi. Itse asiassa alkuperäisen

tutkimuksen tutkimusajanjaksolla argentiinalaisen biodieselin vientihinta EU:hun oli 967 euroa/tonni, mikä vastaa 1 294 dollaria/tonni, sen ajankohdan vaihtokurssilla, kuten asiakirjoista käy ilmi. Tutkimuksessa käytettiin kuitenkin ajanjakson keskimääräistä vientihintaa 1 071 dollaria/tonni. Tämän osoittaa, että eriytetystä vientiverosta johtuvaksi väitetty etu ei voinut olla peräisin pelkästään unionin suuntautuvan viennin hinnoista.

(77) Neljänneksi tutkimuksessa oletetaan yksioikoisesti esittämättä riittäviä todisteita oletuksen tueksi, että (alhaiset) tuotantokustannukset Argentiinan kotimarkkinoilla tarkasteluajanjaksolla johtuivat yksinomaan EBB:stä. Tutkimuksessa ei siten oteta huomioon muita suhteellista etua koskevia tekijöitä, jotka saattoivat tehdä biodieselin tuotannon Argentiinassa edullisemmaksi kuin Yhdysvalloissa..

(78) Näin ollen komissio päätteli, että se ei voinut korvata Argentiinan biodieselin tuottajien asianmukaisesti kirjanpitoonsa kirjattuja kustannuksia Heffleyn tutkimuksen ehdottamalla vertailuarvolla.

(79) Tarkistettujen päätelmien ilmoittamisen jälkeen EBB selvitti, että tutkimuksen tarkoituksena oli vain osoittaa, miten esimerkiksi komissio voisi arvioida ja määrittää Argentiinan vientiverojärjestelmän aiheuttaman vääristymän (epäluotettavuuden) laajuutta, eikä korvata tai syrjäyttää komission analyysia, joka perustui komission omiin, todennettuihin, alkuperäisen tutkimuksen aikana kerättyihin tietoihin.

(80) EBB toimitti myös tarkistetun tutkimuksen, johon sisältyi alkuperäistä tutkimusajanjaksoa vastaavia viitetietoja, joista ilmeni hyvin samanlainen tulos eli soijapapujen kotimarkkinahintojen vääristyminen noin 27 prosenttia. EBB myös asetti kyseenalaiseksi komission näkemyksen, jonka mukaan tutkimuksessa tukeuduttiin Yhdysvaltojen tuotantokustannuksiin. Tutkimuksessa päinvastoin käytettiin biodieselin arvioituja tuotantokustannuksia Argentiinassa. Lisäksi komission esittämä arvostelu siitä, että tutkimuksessa käytettiin keskimääräistä vientihintaa olisi väärin kohdistettu, sillä hinta itsessään on merkityksetön laskettaessa vientiverojärjestelmän aiheuttamaa biodieselin kustannusten vääristymää Argentiinassa. Lopuksi EBB väitti, että kaikkia mahdollisesti esiintyviä suhteellisia etuja ei voida selittää noin 30 prosentin hintaerolla, joten muun näytön puuttuessa ainoa järkevä selitys tällaiselle erolle on Argentiinan vientiverojärjestelmä.

(81) Komissio tarkasteli EBB:n antamia selityksiä ja selvennyksiä. Komissio hyväksyi sen, että tarkistettu tutkimus osoitti soijapapujen kotimaan hintojen vääristyneen tutkimusajanjakson aikana noin 27 prosenttia. Se ei kuitenkaan vakuuttunut kolmesta muusta huomiosta.

(82) Kuten EBB itse myönsi, argentiinalaisen tuottajan jalostuskustannuksia koskeva arvio perustui kolmeen analyysiin: analyysiin, joka perustui kuuden vuoden keskimääräisiin kustannus- ja hintatietoihin Yhdysvalloissa ja Argentiinassa; analyysiin, joka perustui yhden vuoden samoihin tietoihin Yhdysvalloissa ja Argentiinassa; ja analyysiin, joka perustui yhden vuoden tietoihin Argentiinasta siten, että Argentiinan vientihinnat korvaavat maailmanmarkkinahinnat. Yhdysvaltojen tilanne on selvästikin ulkomainen vertailuarvo, jotta voidaan selvittää, mitkä Argentiinan kustannukset eivät liity vientiveron aiheuttamiin vääristymiin.

(83) Lisäksi ei ollut hyvää syytä siihen, miksi Argentiinan vientihinnat Eurooppaan olisi jätettävä huomiotta, kun pyritään määrittämään etu, jonka argentiinalainen biodieselin tuottaja on voinut saada vientiverojärjestelmän vuoksi.

(84) Komissio ei myöskään ole missään vaiheessa kiistänyt, että vientiverojärjestelmä madalsi keinotekoisesti Argentiinan biodieselin tuottajien panoskustannuksia, vaan se vastusti ainoastaan oletusta, jonka mukaan vientiverojärjestelmä oli *ainoa* syy näin suureen eli 30 prosentin etuun.

5.3 **Uudelleen lasketut polkumyyntimarginaalit**

(85) Päätelmistä ilmoittamisen jälkeen jotkin argentiinalaiset vientiä harjoittavat tuottajat esittivät yrityskohtaisia huomautuksia, jotka koskevat väitettyjä virheitä polkumyyntilaskelmissa. Komissio oikaisi tarvittaessa nämä virheet ja tarkisti polkumyyntimarginaaleja ja -tulleja vastaavasti.

(86) WTO:n raporttien päätelmien ja suositusten pohjalta tarkistetut kaikkiin Argentiinan tuottajiin sovellettavat tullien määrät ilmaistuina CIF-hintana unionin rajalla tullaamattomana ovat seuraavat:

Maa	Yritys	Polkumyynti-marginaali
Argentiina	Aceitera General Deheza S.A., General Deheza, Rosario; Bunge Argentina S.A., Buenos Aires	8,1 %
	Louis Dreyfus Commodities SA, Buenos Aires	4,5 %
	Molinos Río de la Plata S.A., Buenos Aires; Oleaginosa Moreno Hermanos S.A.F.I.C.I. y A., Bahia Blanca; Vicentin S.A.I.C., Avellaneda	6,6 %
	Muut yhteistyössä toimineet yritykset	6,5 %
	Kaikki muut yritykset	8,1 %

6. RAPORTTEIHIN PERUSTUVAT VAHINKOA KOSKEVAT TARKISTETUT PÄÄTELMÄT

(87) Raporteissa todettiin muun muassa, että EU oli toiminut WTO:n polkumyyntisopimuksen 3.1 ja 3.4 artiklan vastaisesti tutkiessaan polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin haittavaikutuksia asianomaiseen kotimaan tuotannonalaan siltä osin kuin on kyse tuotantokapasiteetista ja kapasiteetin käyttöasteesta. Raportissa ei kuitenkaan mitätöidä päätelmää, että unionin tuotannonalalle on aiheutunut merkittävää vahinkoa tarkastelujaksolla.

(88) Paneeli totesi, että EU:n viranomaiset olivat toimineet WTO:n polkumyyntisopimuksen 3.1 ja 3.4 artiklan vastaisesti hyväksyessään EU:n tuotannonalan toimittamia tietoja tutkimuksen myöhäisessä vaiheessa varmistamatta itse niiden tarkkuutta ja luotettavuutta (paneelin raportin 7.395 kohta). Tarkistetut tiedot koskivat käyttämätöntä kapasiteettia. Samaan aikaan paneeli totesi, että tarkistetut tiedot eivät merkittävästi vaikuttaneet ylikapasiteettia vahinkoa aiheuttavana ”muuna tekijänä” koskeviin EU:n viranomaisten päätelmiin lopullista tullia koskevassa asetuksessa (vahvistettu valituselimen raportin 6.174 kohdassa).

(89) Jotkin vientiä harjoittavat tuottajat ja CARBIO, Argentiinan biodieselin tuottajien yhdistys, väittivät että käsite ”käyttämätön kapasiteetti”, sellaisena kuin se oli selitetty lopullista tullia koskevassa asetuksessa, oli tämän tuotannonalan kannalta sangen merkityksetön. Kapasiteettia joko on tai ei ole.

(90) Tuontia harjoittavan Gunvorin ja CARBIOn mukaan syynä kotimaiselle tuotannonalalle koituneeseen vahinkoon ei ollut kapasiteetin käyttöaste sinänsä vaan tuotannonalan rakenteellinen ylikapasiteetti, joka johtui kapasiteetin alhaisesta käyttöasteesta huolimatta tapahtuneesta tuotantokapasiteetin tarpeettomasta kasvattamisesta.

(91) CARBIO ja Argentiinan ja Indonesian vientiä harjoittavat tuottajat esittivät lisäksi, että komission olisi tarkasteltava uudelleen tuotantokapasiteettia ja kapasiteetin käyttöastetta sitä ”tukevan näytön” pohjalta. Sen toteuttaman tarkastelun olisi oltava näiden tekijöiden ”objektiivinen tutkimus”.

(92) Komissio käsitteli tätä kysymystä jäljempänä 6.1–6.4 kohdassa.

6.1 Kyselylomakkeeseen annetut vastaukset ja tietojen tarkastaminen

(93) Komissio lähetti kyselylomakkeen EBB:lle ja pyysi selvityksiä siihen i) mitä menetelmää oli käytetty sekä unionin tuotannonalan tuotantokapasiteetin että kapasiteetin käyttöasteen laskennassa tarkastelujaksolla ja ii) miksi näitä tietoja tarkistettiin alkuperäisen tutkimuksen aikana ja millä perusteella uudet luvut on esitetty.

(94) Komissio myös pyysi EBB:tä selittämään, mitä sen mielestä tarkoitetaan käsitteellä ”käyttämätön kapasiteetti”; miksi EBB:n mielestä se olisi jätettävä unionin tuotannonalan kokonaistuotantokapasiteetin ulkopuolelle tarkastelujaksolla ja miten käyttämätön kapasiteetti laskettiin muiden kuin EBB:n jäsenten osalta.

(95) Komissio sai vastauksen kyselylomakkeeseen, analysoi vastauksen ja teki 26 päivänä huhtikuuta 2017 tarkastuskäynnin EBB:n tiloihin. Komission pyynnöstä EBB oli valmistellut tarkastuskäyntiä varten kaikki kyselyvastauksen valmistelussa käytetyt aiheeseen liittyvät tositteet ja taulukot, erityisesti ne, joilla yhdistetään toimitetut tiedot komission tekemässä paikan päällä tapahtuneessa tarkastuksessa saamiin hallinnon- ja kirjanpidon tietoihin.

(96) Komissio tarkasti tositteet, teki ristiintarkastuksen tarkastelujaksolta ilmoitetuille tiedoille niiden lähteessä ja pystyi sovittamaan hallinto- ja kirjanpitoasiakirjojen tiedot yhteen niiden tarkistettujen tietojen kanssa, jotka oli toimitettu alkuperäisessä tutkimuksessa ja jotka koskivat tuotantokapasiteettia ja kapasiteetin käyttöastetta ajanjaksolla 1 päivästä tammikuuta 2009 tutkimusajanjakson loppuun. Näihin asiakirjoihin sisältyy luottamuksellisia yrityskohtaisia tietoja, joita ei voida paljastaa.

(97) Gunvor ja CARBIO esittivät huomautuksen, jossa ne katsoivat, että EBB:lle osoitettu komission kyselylomake ei riitä WTO:n polkumyyntisopimuksen 3.1 ja 3.4 artiklan vaatimusten täyttämiseen. EBB:n olisi selitettävä, miten julkiset tietolähteet tukivat tarkistettuja tietoja eikä komission pitäisi vain hyväksyä EBB:n toimittamia tietoja sellaisinaan.

(98) Lisäksi Gunvor ja CARBIO väittivät, että EBB:n vastauksia kyselylomakkeeseen oli merkittävästi muokattu, minkä vuoksi asianomaiset osapuolet eivät voineet selvittää, miten tiedot oli kerätty, miten ne oli arvioitu ja miten ne oli varmennettu muiden lähteiden avulla, eivätkä ne tämän vuoksi voineet arvioida, oliko EBB:n toimittamilla asiaankuuluvilla tiedoilla mitään arvoa.

(99) Kumpikin osapuoli toimitti Eurostatin keräämiä tietoja biodieselin tuotannosta, kapasiteetista ja kulutuksesta EU:ssa ja huomautti, että nämä tiedot ja väliaikaista tullia koskevassa asetuksessa julkaistut tiedot, jotka EBB oli kerännyt ja toimittanut komissiolle, olivat samankaltaisia. Ne esittivät, että komission olisi pitänyt käyttää Eurostatin tietoja eikä käyttämättömän kapasiteetin osalta oikaistuja EBB:n tietoja.

(100) Lisäksi ne väittivät, että EBB:n antama käyttämättömän kapasiteetin määritelmä oli liian epämääräinen ja että ehdotus, jonka mukaan tuotantokapasiteettia olisi pienennettävä jättämällä pois ”käyttämätön kapasiteetti” oli tullut esiin vasta väliaikaista tullia koskevan asetuksen julkaisemisen jälkeen, kun oli käynyt selväksi, että väliaikaista tullia koskevassa asetuksessa mainitut luvut tekisivät vaikeammaksi vahvistaa syy-yhteys väitetyn polkumyynnin ja EU:n tuotannonalalle koituneeksi esitetyn vahingon välille.

(101) Komissio hylkäsi nämä väitteet, kuten jäljempänä 6.2–6.4 kohdassa selvitetään. Komissio arvioi huolellisesti kyselylomakevastauksen tiedot, minkä jälkeen se tarkasti tiedot tekemällä tarkastuskäynnin EBB:n tiloihin ja totesi, että toimitetut ja tarkistetut tiedot olivat tarkkoja ja luotettavia ja ettei ollut tarpeen muuttaa lopullista tullia koskevassa asetuksessa käytettyjä tarkistettuja lukuja (ks. myös 53–58 kappale).

(102) Lisäksi komissio toteaa, että EBB:n keräämät tiedot vastaavat Eurostatin tietoja, jolloin viimeksi mainitut tarjoavat riippumattoman vahvistuksen EBB:n tietojen tarkkuudesta ja luotettavuudesta. Koska Eurostatin tiedot julkaistiin vasta vuonna 2014, niitä ei kuitenkaan olisi voitu käyttää alkuperäisessä tutkimuksessa.

(103) Näin ollen lopullista tullia koskevassa asetuksessa käytetyt tarkistetut tiedot (johdanto-osan 131 kappale) (ks. jäljempänä oleva taulukko) olivat oikeita ja ne vahvistettiin tarkastuskäynnin jälkeen.

	2009	2010	2011	Tutkimusaikajakso
Tuotantokapasiteetti (tonnia)	18 856 000	18 583 000	16 017 000	16 329 500
Indeksi 2009 = 100	*100*	*99*	*85*	*87*
Tuotantomäärä (tonnia)	8 729 493	9 367 183	8 536 884	9 052 871
Indeksi 2009 = 100	*100*	*107*	*98*	*104*
Kapasiteetin käyttöaste	46 %	50 %	53 %	55 %
Indeksi 2009 = 100	*100*	*109*	*115*	*120*

6.2 EU:n kokonaistuotanto: EBB:n tiedonkeruuta koskevat selvennykset tuotannon osalta

(104) Maaliskuussa 2013 ennen väliaikaisten toimenpiteiden julkaisemista EBB toimitti komissiolle tietoja unionin tuotannonalan tuotannosta sekä EBB:n jäsenten että muiden osalta.

(105) Tuotantotiedot ilmoitettiin yrityskohtaisesti sekä EBB:n jäsenten että muiden yritysten osalta. Tämän alhaalta ylöspäin suuntautuvan lähestymistavan ansiosta tuotantotiedot tarjosivat tarkan kuvan EU:n tuotannosta.

(106) EBB:n jäsenet toimittavat tuotantotiedot EBB:lle neljännesvuosittain EBB:n lähettämän lomakkeen pohjalta, ja tämän jälkeen tiedot ristiintarkastetaan markkinatietolähteiden avulla. EBB korostaa erityisesti tuotantotietoja, sillä niitä käytetään määritettäessä EBB:n jäsenten rahoitusosuuksia yhdistykselle.

(107) Muiden kuin EBB:n jäsenten tuotantotiedot kerätään suorilla yhteyksillä kyseisiin yrityksiin. Ilmoitetut tiedot ristiintarkastetaan muiden markkinatietolähteiden kanssa, joita ovat mm. kansalliset yhdistykset, muut tuottajat ja alan erityisjulkaisut.

(108) EBB:n toimittamat tiedot ovat näin ollen parhaat saatavilla olevat EU:n laajuiset tuotantotiedot sekä EBB:n jäsenten että muiden yritysten osalta, sillä ne perustuvat EBB:n jatkuvasti ilmoittamaan todelliseen tuotantoon EU:n jokaisen biodieseliä tuottavan yrityksen osalta.

(109) EBB käytti näitä tietoja määrittäessään unionin kokonaistuotannon, johon se perusti huomautuksensa.

6.3 EU:n tuotantokapasiteetti yhteensä: EBB:n tiedonkeruuta koskevat selvennykset tuotantokapasiteetin osalta

(110) Maaliskuussa 2013 ennen väliaikaisten toimenpiteiden julkaisemista EBB toimitti komissiolle tietoja unionin tuotannonalan tuotantokapasiteetista sekä EBB:n jäsenten että muiden osalta.

(111) Kuten tuotantotiedotkin nämä tiedot toimitettiin yrityskohtaisesti sekä EBB:n jäsenten että muiden osalta.

(112) EBB:n jäsenten tuotantokapasiteettia koskevat tiedot saadaan jäseniltä kahdesti vuodessa EBB:n lähettämällä lomakkeella, ja ne ristiintarkastetaan markkinatietolähteiden avulla. Tietojen johdonmukaisuuden takaamiseksi EBB pyytää jäseniään ilmoittamaan kapasiteetin 330 vuosittaisen työpäivän perustella laitosta kohden, jotta voidaan ottaa huomioon laitosten välttämätön kunnossapito.

(113) Muiden kuin EBB:n jäsenten tuotantotiedot kerätään suorilla yhteyksillä kyseisiin yrityksiin, ja kuten tuotantotiedotkin ne ristiintarkastetaan tämän jälkeen.

(114) Koska EBB vaatii ainoastaan ”tilannekuvan” yrityksen tuotantokapasiteetista tiettynä päivänä ja koska kaikkien yritysten käyttämä kapasiteetin käsite ei aina ole samanlainen, EBB:n tietoja tuotantokapasiteetista olisi pidettävä vähemmän tarkkoina kuin tuotantotietoja.

(115) EBB:n toimittamat tiedot ovat kuitenkin parhaat saatavilla olevat EU:n laajuiset tuotantokapasiteettia kuvaavat tiedot sekä EBB:n jäsenten että muiden yritysten osalta, sillä ne perustuvat EBB:n jatkuvasti ilmoittamaan todelliseen tuotantokapasiteettiin EU:n jokaisen biodieseliä tuottavan yrityksen osalta.

6.4 EBB:n nimeämää ”käyttämätöntä kapasiteettia” koskevia selvennyksiä

(116) Kuten lopullista tullia koskevassa asetuksessa kuvataan, väliaikaista tullia koskevan asetuksen julkaisemisen jälkeen kävi ilmeiseksi, että tuotantokapasiteettia koskevat julkaistut tiedot eivät tarkasti kuvanneet unionin tuotannonalan todellista tilannetta. Näin ollen komissio pyysi EBB:tä selventämään tuotantokapasiteettia koskevia tietojaan.

(117) EBB toimitti komissiolle sekä jäsenistään että muista yrityksistä päivitetyt tiedot, joissa oli määritetty ”käyttämätön kapasiteetti” eli tuotantokapasiteetti, joka oli suljettu tilapäisesti ja joka oli alun perin ilmoitettu osana EU:n kokonaistuotantokapasiteettia.

(118) EBB määrittää käyttämättömän kapasiteetin tuotantoa ja tuotantokapasiteettia koskevien laskelmiensa tiedoista, jotka eri yritykset ovat toimittaneet. Edellä kuvatun tiedonkeruuprosessin luonteen vuoksi oli tarpeen tarkastella tietoja, jotka koskevat muita kuin EBB:n jäseniä, jotta voitiin varmistaa, että tuotantokapasiteettitiedot kuvastavat mahdollisimman tarkasti EU:n tuotannonalan todellisuutta.

(119) Tiedot, jotka EBB toimitti väliaikaista tullia koskevan asetuksen ja lopullista tullia koskevan asetuksen antamisen välillä, ovat parhaat saatavilla olevat EU:n laajuiset tuotantokapasiteettia kuvaavat tiedot sekä EBB:n jäsenten että muiden yritysten osalta, sillä ne perustuvat EBB:n jatkuvasti ilmoittamaan todelliseen tuotantokapasiteettiin EU:n jokaisen biodieseliä tuottavan yrityksen osalta.

6.5 **Päätelmien ilmoittamisen jälkeen saadut huomautukset**

(120) Vahinkoa koskevien päätelmien ilmoittamisen jälkeen monet asianomaiset osapuolet esittivät niistä huomautuksia.

(121) Argentiinan biodieselin tuottajien järjestö CARBIO toisti tarkastelua koskevan tutkimuksen aikana esittämänsä näkemyksen, jonka mukaan nyt käsillä olevassa vahingon ja syy-yhteyden tarkastelussa olisi käytettävä Eurostatin tietoja biodieselin tuotannosta ja tuotantokapasiteetista alkuperäisessä tutkimuksessa käytettyjen tietojen sijaan.

(122) Komissio hylkäsi tämän väitteen. Eurostatin tiedot käyvät yhteen EBB:n alkuperäisten tietojen kanssa. EBB on kuitenkin korjannut näitä tietoja, jotta ne paremmin kuvaisivat käyttämätöntä kapasiteettia alkuperäisen tutkimuksen aikana. Kuten edellä 6.4 kohdassa todettiin, komissio tarkasti nämä päivitykset nyt käsillä olevan tarkastelua koskevan tutkimuksen aikana. Näin ollen Eurostatin alkuperäiset tiedot eivät anna kaikkein tarkinta kuvaa biodieselin tuotannosta, jonka komissio on erityisesti tarkastanut ja jota se on käyttänyt tässä tapauksessa.

(123) CARBIO väitti myös, että komission olisi lisäksi määriteltävä ”käyttämätön kapasiteetti” tarkemmin. Komissio toisti, että se oli määritellyt käyttämättömän kapasiteetin lopullista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 131 ja 132 kappaleessa. Koska WTO:n raporteissa ei kyseenalaistettu komission käsitettä ”käyttämätön kapasiteetti”, ei ollut mitään syytä muuttaa sitä tätä tarkastelua varten.

7. **ILMOITTAMINEN OSAPUOLILLE**

(124) Kaikille osapuolille ilmoitettiin komission päätelmistä ja niille annettiin määräaika, johon mennessä ne voivat esittää huomautuksia.

(125) Päätelmien ilmoittamisen jälkeen vientiä harjoittava tuottaja Molinos de la Plata ilmoitti komissiolle, että se harjoitti vientiä unioniin nimellä Molinos Agro S.A. eikä nimellä Molinos Río de la Plata S.A., ja toimitti tätä koskevaa näyttöä.

(126) Komissio tutki toimitettua näyttöä ja päätteli, että nimenmuutos oli riittävästi perusteltu, joten se hyväksyi väitteen.

(127) Päätelmien ilmoittamisen jälkeen yhteistyössä toiminut indonesialainen viejä Wilmar pyysi ja sai tilaisuuden tulla kuulluksi. Se esitti polkumyyntiä ja vahinkoa koskevia yrityskohtaisia laskelmia ja erityisesti pyysi sen voittomarginaalin pienentämistä.

(128) Komissio hylkäsi nämä väitteet, sillä ne eivät liittyneet Argentiinaa koskevan WTO-raportin täytäntöönpanoon. Lisäksi useimpia näistä väitteistä käsitellään parhaillaan WTO:ssa Indonesian esille tuomassa riita-asiassa.

(129) Tarkistettujen päätelmien ilmoittamisen jälkeen Wilmar väitti edelleen, että sen väite, joka koskee voittomarginaalia normaaliarvon laskennallista muodostamista varten, ei ole käsiteltävänä WTO:ssa vaan että kyseessä on siitä riippumaton seikka ja väite perustuu ainoastaan polkumyyntiä koskevan perusasetuksen säännöksiin. Tämän vuoksi väitettä olisi käsiteltävä tässä tarkastelussa. Wilmar väitti myös, että toimenpiteiden voimassa pitäminen ei ole unionin edun mukaista ja että ne olisi näin ollen päätettävä.

(130) Komissio muistutti, että tarkastelu pantiin vireille WTO:n valtuutusasetuksen nojalla, jotta voitaisiin panna täytäntöön paneelin ja valituselimen päätelmät ja suositukset riita-asiassa European Union – Anti-Dumping Measures on Biodiesel from Argentina (Euroopan unioni – Argentiinasta tulevaa biodieseliä koskevat polkumyynnin vastaiset toimenpiteet) (WT/DS473/15). Tarkastelu rajoittuu näin ollen WTO:ssa käsiteltäviin kysymyksiin ja niistä mahdollisesti johtuviin sisällöllisiin ja/tai teknisiin muutoksiin. Näin ollen kumpaakaan Wilmarin väitettä ei voida hyväksyä. Lisäksi komissio muistutti, että Wilmar esitti jo alkuperäisessä tutkimuksessa

samanlaisen voittomarginaalia koskeneen väitteen, joka silloin hylättiin (ks. asetuksen (EU) N:o 1194/2013 johdanto-osan 43–46 kappale). Päätelmien ilmoittamisen jälkeen yhteistyössä toiminut argentiinalainen vientiä harjoittava tuottaja COFCO Argentina S.A. (joka tunnettiin aiemmin nimellä Noble Argentina S.A.) esitti pyynnön, jonka mukaan yritystä olisi kohdeltava ”uutena” ja se olisi sisällyttää luetteloon yrityksistä, joilla on ”muina yhteistyössä toimineina yrityksinä” yksilöllinen tulli.

(131) Komissio ilmoitti yritykselle, että sen olisi noudatettava uutta vientiä harjoittavaa tuottajaa koskeva menettelyä, sellaisena kuin se on esitetty lopullista tullia koskevan asetuksen 3 artiklassa.

(132) Päätelmistä ilmoittamisen jälkeen EBB pyysi kuulemista kuulemismenettelystä vastaavan neuvonantajan kanssa sillä perusteella, että komission kantaa ei ollut määritetty objektiivisen oikeudellisen päättelyn perusteella vaan poliittisten etujen pohjalta.

(133) Kuulemismenettelystä vastaava neuvonantaja ei 20 päivänä heinäkuuta 2017 pidetyssä kuulemisessa todennut, että EBB:n oikeutta puolustukseen asianomaisena osapuolena olisi rikottu. Samalla neuvonantaja kehotti komissiota perustelemaan näkemyksiään siitä, miksi se ei voinut sivuuttaa Argentiinan soijan hintoja epäluotettavina. Komissio sisällytti tämän kohdan arvioonsa huomautuksista, jotka saatiin päätelmistä ilmoittamisen jälkeen, kuten 60–63 kappaleessa esitetään.

8. LOPULLISET TOIMENPITEET

(134) Edellä esitetyn uudelleenarvioinnin perusteella komissio päätteli, että alkuperäisessä tutkimuksessa määritetty vahingollinen polkumyynti on vahvistettu.

(135) Täytäntöönpanoasetuksella (EU) N:o 1194/2013 käyttöön otetut polkumyynnin vastaiset toimenpiteet Argentiinasta ja Indonesiasta peräisin olevan biodieselin tuonnissa olisi näin ollen pidettävä voimassa edellä esitetysti uudelleenlaskettujen, Argentiinaa koskevien tarkistettujen polkumyyntimarginaalien mukaisesti.

(136) Tarkasteltavana olevaan tuotteeseen sovellettava lopullinen polkumyyntitulli on seuraava:

Maa	Yritys	Polkumyynti-marginaali	Vahinkomargi-naali	Polkumyyntitulli
Argentiina	Aceitera General Deheza S.A., General Deheza, Rosario; Bunge Argentina S.A., Buenos Aires	8,1 %	22,0 %	8,1 %
	Louis Dreyfus Commodities SA, Buenos Aires	4,5 %	24,9 %	4,5 %
	Molinos Agro S.A., Buenos Aires; Oleaginosa Moreno Hermanos S.A.F.I.C.I. y A., Bahia Blanca; Vicentin S.A.I.C., Avellaneda	6,6 %	25,7 %	6,6 %
	Muut yhteistyössä toimineet yritykset	6,5 %	24,6 %	6,5 %
	Kaikki muut yritykset	8,1 %	25,7 %	8,1 %

(137) Tästä syystä lopullista tullia koskevan asetuksen 1 artiklan 2 kohtaa olisi muutettava.

(138) Asetuksen (EU) 2016/1036 ([1]) 15 artiklan 1 kohdalla perustettu komitea ei antanut lausuntoa,

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2016/1036, annettu 8 päivänä kesäkuuta 2016, polkumyynnillä muista kuin Euroopan unionin jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta (EUVL L 176, 30.6.2016, s. 21).

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Korvataan taulukko, joka sisältää vapaasti unionin rajalla, tullaamattomana nettohintaan, sovellettavat täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 1194/2013 1 artiklan 2 kohdassa lueteltujen yritysten valmistamien tuotteiden lopulliset polkumyyntitullit, seuraavalla taulukolla:

Maa	Yritys	Tulli euroa nettotonnia kohden	Taric-lisäkoodi
Argentiina	Aceitera General Deheza S.A., General Deheza, Rosario; Bunge Argentina S.A., Buenos Aires	79,56	B782
	Louis Dreyfus Commodities SA, Buenos Aires	43,18	B783
	Molinos Agro S.A., Buenos Aires; Oleaginosa Moreno Hermanos S.A.F.I.C.I. y A., Bahia Blanca; Vicentin S.A.I.C., Avellaneda	62,91	B784
	Muut yhteistyössä toimineet yritykset: Cargill S.A.C.I., Buenos Aires; Unitec Bio S.A., Buenos Aires; Viluco S.A., Tucuman	62,52	B785
	Kaikki muut yritykset	79,56	B999
Indonesia	PT Ciliandra Perkasa, Jakarta	76,94	B786
	PT Musim Mas, Medan	151,32	B787
	PT Pelita Agung Agrindustri, Medan	145,14	B788
	PT Wilmar Bioenergi Indonesia, Medan; PT Wilmar Nabati Indonesia, Medan	174,91	B789
	Muut yhteistyössä toimineet yritykset: PT Cermerlang Energi Perkasa, Jakarta	166,95	B790
	Kaikki muut yritykset	178,85	B999

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 18 päivänä syyskuuta 2017.

Komission puolesta

Puheenjohtaja

Jean-Claude JUNCKER

KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOASETUS (EU) 2017/1579,

annettu 18 päivänä syyskuuta 2017,

asetuksella (EY) N:o 533/2007 siipikarjanliha-alalla avatuissa tariffikiintiöissä 1 päivän syyskuuta ja 7 päivän syyskuuta 2017 välisenä aikana jätetyissä tuontitodistushakemuksissa haettuihin määriin sovellettavan jakokertoimen ja 1 päivän tammikuuta ja 31 päivän maaliskuuta 2018 väliseksi osakaudeksi käytettävissä olevaan määrään lisättävien määrien vahvistamisesta

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon maataloustuotteiden yhteisestä markkinajärjestelystä ja neuvoston asetusten (ETY) N:o 922/72, (ETY) N:o 234/79, (EY) N:o 1037/2001 ja (EY) N:o 1234/2007 kumoamisesta 17 päivänä joulukuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1308/2013 ([1]) ja erityisesti sen 188 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Komission asetuksella (EY) N:o 533/2007 ([2]) avataan vuotuisia tuontitariffikiintiöitä sianliha-alan tuotteiden tuontia varten.

(2) Määrät, joista on 1 päivän syyskuuta ja 7 päivän syyskuuta 2017 välisenä aikana jätetty tuontitodistushakemuksia 1 päivän lokakuuta ja 31 päivän joulukuuta 2017 väliseksi osakaudeksi, ylittävät joidenkin kiintiöiden osalta käytettävissä olevat määrät. Sen vuoksi olisi määritettävä, missä määrin tuontitodistuksia voidaan myöntää, ja vahvistettava haettuihin määriin sovellettava jakokerroin, joka lasketaan komission asetuksen (EY) N:o 1301/2006 ([3]) 7 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

(3) Määrät, joista on 1 päivän syyskuuta ja 7 päivän syyskuuta 2017 välisenä aikana jätetty tuontitodistushakemuksia 1 päivän lokakuuta ja 31 päivän joulukuuta 2017 väliseksi osakaudeksi, ovat joidenkin kiintiöiden osalta pienempiä kuin käytettävissä olevat määrät. Sen vuoksi olisi määritettävä määrät, joista ei ole jätetty hakemuksia, ja lisättävä kyseiset määrät seuraavaksi kiintiöosakaudeksi vahvistettuun määrään.

(4) Toimenpiteen tehokkuuden varmistamiseksi tämän asetuksen olisi tultava voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä,*

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Asetuksen (EY) N:o 533/2007 nojalla 1 päivän lokakuuta ja 31 päivän joulukuuta 2017 väliseksi osakaudeksi jätetyissä tuontitodistushakemuksissa haettuihin määriin sovelletaan tämän asetuksen liitteessä vahvistettua jakokerrointa.

2. Määrät, joista ei ole jätetty tuontitodistushakemuksia asetuksen (EY) N:o 533/2007 nojalla ja jotka lisätään 1 päivän tammikuuta ja 31 päivän maaliskuuta 2018 väliseksi osakaudeksi, vahvistetaan tämän asetuksen liitteessä.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

([1]) EUVL L 347, 20.12.2013, s. 671.
([2]) Komission asetus (EY) N:o 533/2007, annettu 14 päivänä toukokuuta 2007, yhteisön tariffikiintiöiden avaamisesta ja hallinnoinnista siipikarjanliha-alalla (EUVL L 125, 15.5.2007, s. 9).
([3]) Komission asetus (EY) N:o 1301/2006, annettu 31 päivänä elokuuta 2006, tuontitodistusjärjestelmän alaisten maataloustuotteiden tuontitariffikiintiöiden hallinnointia koskevista yhteisistä säännöistä (EUVL L 238, 1.9.2006, s. 13).

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 18 päivänä syyskuuta 2017.

Komission puolesta,

puheenjohtajan nimissä

Jerzy PLEWA

Pääjohtaja

Maatalouden ja maaseudun kehittämisen pääosasto

LIITE

Järjestysnumero	Jakokerroin – 1 päivän lokakuuta ja 31 päivän joulukuuta 2017 väliseksi osakaudeksi jätetyt hakemukset (%)	Hakematta jääneet, 1 päivän tammikuuta ja 31 päivän maaliskuuta 2018 väliseksi osakaudeksi käytettävissä oleviin määriin lisättävät määrät (kg)
09.4067	1,838508	—
09.4068	0,162074	—
09.4069	0,134791	—
09.4070	—	890 500

KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOASETUS (EU) 2017/1580,

annettu 18 päivänä syyskuuta 2017,

asetuksella (EY) N:o 539/2007 muna- ja muna-albumiinialalla avatuissa tariffikiintiöissä 1 päivänä tammikuuta alkavaksi ja 31 päivänä maaliskuuta 2018 päättyväksi osakaudeksi käytettävissä olevaan määrään lisättävien määrien vahvistamisesta

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon maataloustuotteiden yhteisestä markkinajärjestelystä ja neuvoston asetusten (ETY) N:o 922/72, (ETY) N:o 234/79, (EY) N:o 1037/2001 ja (EY) N:o 1234/2007 kumoamisesta 17 päivänä joulukuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1308/2013 ([1]) ja erityisesti sen 188 artiklan 2 ja 3 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Komission asetuksella (EY) N:o 539/2007 ([2]) avataan vuotuisia tariffikiintiöitä muna- ja muna-albumiinialan tuotteiden tuontia varten.

(2) Määrät, joista on 1 päivän syyskuuta ja 7 päivän syyskuuta 2017 välisenä aikana jätetty tuontitodistushakemuksia 1 päivänä lokakuuta 2017 alkavaksi ja 31 päivänä joulukuuta 2017 päättyväksi osakaudeksi, ovat pienempiä kuin käytettävissä olevat määrät. Sen vuoksi olisi määritettävä määrät, joista ei ole jätetty hakemuksia, ja lisättävä kyseiset määrät seuraavaksi kiintiöosakaudeksi vahvistettuun määrään.

(3) Toimenpiteen tehokkuuden varmistamiseksi tämän asetuksen olisi tultava voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä,*

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Määrät, joista ei ole jätetty tuontitodistushakemuksia asetuksen (EY) N:o 539/2007 nojalla ja jotka lisätään 1 päivänä tammikuuta alkavaksi ja 31 päivänä maaliskuuta 2018 päättyväksi osakaudeksi, vahvistetaan tämän asetuksen liitteessä.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 18 päivänä syyskuuta 2017.

Komission puolesta,

puheenjohtajan nimissä

Jerzy PLEWA

Pääjohtaja

Maatalouden ja maaseudun kehittämisen pääosasto

([1]) EUVL L 347, 20.12.2013, s. 671.

([2]) Komission asetus (EY) N:o 539/2007, annettu 15 päivänä toukokuuta 2007, tariffikiintiöiden avaamisesta ja hallinnoinnista muna- ja ovalbumiinialalla (EUVL L 128, 16.5.2007, s. 19).

LIITE

Järjestysnumero	Hakematta jääneet määrät, jotka lisätään 1 päivänä tammikuuta alkavaksi ja 31 päivänä maaliskuuta 2018 päättyväksi osakaudeksi käytettävissä oleviin määriin (kg kuorellisten munien ekvivalenttina)
09.4015	67 500 000
09.4401	377 061
09.4402	6 820 000

KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOASETUS (EU) 2017/1581,

annettu 18 päivänä syyskuuta 2017,

asetuksella (EY) N:o 1385/2007 siipikarjanliha-alalla avatuissa tariffikiintiöissä 1 päivän syyskuuta ja 7 päivän syyskuuta 2017 välisenä aikana jätetyissä tuontitodistushakemuksissa haettuihin määriin sovellettavan jakokertoimen vahvistamisesta

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon maataloustuotteiden yhteisestä markkinajärjestelystä ja neuvoston asetusten (ETY) N:o 922/72, (ETY) N:o 234/79, (EY) N:o 1037/2001 ja (EY) N:o 1234/2007 kumoamisesta 17 päivänä joulukuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1308/2013 ([1]) ja erityisesti sen 188 artiklan 1 ja 3 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Komission asetuksella (EY) N:o 1385/2007 ([2]) avataan vuotuisia tariffikiintiöitä siipikarjanliha-alan tuotteiden tuontia varten.

(2) Määrät, joista on 1 päivän syyskuuta ja 7 päivän syyskuuta 2017 välisenä aikana jätetty tuontitodistushakemuksia 1 päivänä lokakuuta 2017 alkavaksi ja 31 päivänä joulukuuta 2017 päättyväksi osakaudeksi, ovat joidenkin kiintiöiden osalta suurempia kuin käytettävissä olevat määrät. Sen vuoksi olisi määritettävä, missä määrin tuontitodistuksia voidaan myöntää, ja vahvistettava haettuihin määriin sovellettava jakokerroin, joka lasketaan komission asetuksen (EY) N:o 1301/2006 ([3]) 7 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

(3) Toimenpiteen tehokkuuden varmistamiseksi tämän asetuksen olisi tultava voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Määriin, joita on haettu 1 päivänä lokakuuta 2017 alkavaksi ja 31 päivänä joulukuuta 2017 päättyväksi osakaudeksi asetuksen (EY) N:o 1385/2007 nojalla jätetyissä tuontitodistushakemuksissa, sovelletaan tämän asetuksen liitteessä vahvistettua jakokerrointa.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 18 päivänä syyskuuta 2017.

Komission puolesta,

puheenjohtajan nimissä

Jerzy PLEWA

Pääjohtaja

Maatalouden ja maaseudun kehittämisen pääosasto

([1]) EUVL L 347, 20.12.2013, s. 671.

([2]) Komission asetus (EY) N:o 1385/2007, annettu 26 päivänä marraskuuta 2007, neuvoston asetuksen (EY) N:o 774/94 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä eräiden yhteisön tariffikiintiöiden avaamisen ja hallinnointitavan osalta siipikarjanliha-alalla (EUVL L 309, 27.11.2007, s. 47).

([3]) Komission asetus (EY) N:o 1301/2006, annettu 31 päivänä elokuuta 2006, tuontitodistusjärjestelmän alaisten maataloustuotteiden tuontitariffikiintiöiden hallinnointia koskevista yhteisistä säännöistä (EUVL L 238, 1.9.2006, s. 13).

LIITE

Järjestysnumero	Jakokerroin – 1 päivänä lokakuuta 2017 alkavaksi ja 31 päivänä joulukuuta 2017 päättyväksi osakaudeksi jätetyt hakemukset (%)
09.4410	0,122017
09.4411	0,147890
09.4412	0,124570
09.4420	0,138450
09.4421	—
09.4422	0,138449

KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOASETUS (EU) 2017/1582,

annettu 18 päivänä syyskuuta 2017,

asetuksella (EY) 536/2007 Amerikan yhdysvalloista peräisin olevan siipikarjanlihan alalla avatussa tariffikiintiössä 1 päivän tammikuuta ja 31 päivän maaliskuuta 2018 väliseksi osakaudeksi käytettävissä olevaan määrään lisättävien määrien vahvistamisesta

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon maataloustuotteiden yhteisestä markkinajärjestelystä ja neuvoston asetusten (ETY) N:o 922/72, (ETY) N:o 234/79, (EY) N:o 1037/2001 ja (EY) N:o 1234/2007 kumoamisesta 17 päivänä joulukuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1308/2013 ([1]) ja erityisesti sen 188 artiklan 2 ja 3 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Komission asetuksella (EY) N:o 536/2007 ([2]) avataan vuotuinen tariffikiintiö Amerikan yhdysvalloista peräisin olevien siipikarjanliha-alan tuotteiden tuontia varten.

(2) Määrät, joista on 1 päivän syyskuuta ja 7 päivän syyskuuta 2017 välisenä aikana jätetty tuontitodistushakemuksia 1 päivän lokakuuta ja 31 päivän joulukuuta 2017 väliseksi osakaudeksi, ovat pienempiä kuin käytettävissä olevat määrät. Sen vuoksi olisi määritettävä määrät, joista ei ole jätetty hakemuksia, ja lisättävä kyseiset määrät seuraavaksi kiintiöosakaudeksi vahvistettuun määrään.

(3) Toimenpiteen tehokkuuden varmistamiseksi tämän asetuksen olisi tultava voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä,*

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Määrät, joista ei ole jätetty tuontitodistushakemuksia asetuksen (EY) N:o 536/2007 nojalla ja jotka lisätään 1 päivän tammikuuta ja 31 päivän maaliskuuta 2018 väliseksi osakaudeksi, vahvistetaan tämän asetuksen liitteessä.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 18 päivänä syyskuuta 2017.

Komission puolesta,

puheenjohtajan nimissä

Jerzy PLEWA

Pääjohtaja

Maatalouden ja maaseudun kehittämisen pääosasto

([1]) EUVL L 347, 20.12.2013, s. 671.

([2]) Komission asetus (EY) N:o 536/2007, annettu 15 päivänä toukokuuta 2007, Amerikan yhdysvalloille myönnetyn siipikarjanlihaa koskevan tariffikiintiön avaamisesta ja hallinnoinnista (EUVL L 128, 16.5.2007, s. 6).

LIITE

Järjestysnumero	Jakokerroin – 1 päivän tammikuuta ja 31 päivän maaliskuuta 2018 väliseksi osakaudeksi jätetyt hakemukset (kg)
09.4169	10 453 692

PÄÄTÖKSET

KOMISSION PÄÄTÖS (EU) 2017/1583,

annettu 1 päivänä syyskuuta 2017,

standardin EN ISO 17994:2014 määrittämisestä mikrobiologisten tutkimusmenetelmien vastaavuuden osoittamisessa käytettäväksi standardiksi Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/7/EY mukaisesti

(tiedoksiannettu numerolla C(2017) 5843)

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon uimaveden laadun hallinnasta ja direktiivin 76/160/ETY kumoamisesta 15 päivänä helmikuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/7/EY ([1]) ja erityisesti sen 15 artiklan 2 kohdan a alakohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Komission päätöksessä 2009/64/EY ([2]) määritetään kansainvälinen standardi ISO 17994:2004(E) ”Water quality – Criteria for establishing equivalence between microbiological methods” mikrobiologisten menetelmien vastaavuuden osoittamisessa käytettäväksi standardiksi direktiivin 2006/7/EY soveltamista varten.

(2) Standardi ISO 17994:2004(E) on vanhentunut, ja se on saatettu ajan tasalle teknisesti (esim. terminologia on päivitetty, spesifikaatioita on selvennetty ja standardiin on lisätty uusi teknisiä laskelmia koskeva liite).

(3) Standardi ISO 17994:2004(E) on sen vuoksi korvattu uudemmalla versiolla ISO 17994:2014 ”Water quality – Requirements for the comparison of the relative recovery of microorganisms by two quantitative methods”. Euroopan standardointikomitea on siirtänyt tämän kansainvälisen standardin eurooppalaiseksi standardiksi EN ISO 17994:2014. Sen vuoksi on syytä määrittää standardi EN ISO 17994:2014 mikrobiologisten menetelmien vastaavuuden osoittamisessa käytettäväksi standardiksi direktiivin 2006/7/EY soveltamista varten.

(4) Päätös 2009/64/EY olisi sen vuoksi kumottava,

(5) Tässä päätöksessä säädetyt toimenpiteet ovat direktiivin 2006/7/EY 16 artiklan 1 kohdalla perustetun komitean lausunnon mukaiset,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Direktiivin 2006/7/EY 3 artiklan 9 kohdan soveltamista varten määritetään kansainvälinen standardi EN ISO 17994:2014 ”Water quality – Requirements for the comparison of the relative recovery of microorganisms by two quantitative methods” mikrobiologisten menetelmien vastaavuuden osoittamisessa käytettäväksi standardiksi.

2 artikla

Kumotaan päätös 2009/64/EY.

([1]) EUVL L 64, 4.3.2006, s. 37.
([2]) Komission päätös 2009/64/EY, tehty 21 päivänä tammikuuta 2009, ISO 17994:2004(E) standardin määrittämisestä mikrobiologisten tutkimusmenetelmien vastaavuuden osoittamisessa käytettäväksi standardiksi Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/7/EY mukaisesti (EUVL L 23, 27.1.2009, s. 32).

3 artikla

Tämä päätös on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 1 päivänä syyskuuta 2017.

Komission puolesta

Karmenu VELLA

Komission jäsen

SUOSITUKSET

KOMISSION SUOSITUS (EU) 2017/1584,

annettu 13 päivänä syyskuuta 2017,

koordinoidusta reagoinnista laajamittaisiin kyberturvallisuuspoikkeamiin ja -kriiseihin

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 292 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Tieto- ja viestintätekniikoiden käytöstä ja niistä riippuvaisuudesta on tullut perustekijöitä kaikilla taloudellisen toiminnan sektoreilla, kun yritykset ja kansalaiset ovat nyt enemmän kuin koskaan yhteydessä toisiinsa ja riippuvaisia toisistaan yli sektoreiden ja maiden rajojen. Kyberturvallisuuspoikkeama, joka vaikuttaa organisaatioihin useammassa kuin yhdessä jäsenvaltiossa tai jopa koko unionissa ja joka voi mahdollisesti aiheuttaa vakavia häiriöitä sisämarkkinoille ja laajemmin verkko- ja tietojärjestelmille, joista unionin talous, demokratia ja yhteiskunta ovat riippuvaisia, on skenaario, johon jäsenvaltioiden ja EU:n toimielinten on varauduttava hyvin.

(2) Kyberturvallisuuspoikkeamaa voidaan pitää unionin tason kriisinä, kun sen aiheuttama häiriö on liian laaja, jotta asianomainen jäsenvaltio voisi käsitellä sitä yksin, tai sillä on teknisesti tai poliittisesti niin merkittävä vaikutus kahteen tai useampaan jäsenvaltioon, että se edellyttää nopeaa koordinointia ja reagointia unionin poliittisella tasolla.

(3) Kyberturvallisuuspoikkeama voi laukaista laajemman kriisin, joka vaikuttaa verkko- ja tietojärjestelmien ja viestintäverkkojen lisäksi myös muihin toimialoihin; kaikkien asianmukaisten vastatoimien on perustuttava korjaaviin toimiin sekä kybertoimintaympäristössä että sen ulkopuolella.

(4) Kyberturvallisuuspoikkeamat ovat arvaamattomia ja ne tapahtuvat ja kehittyvät usein hyvin nopeasti, joten tahojen, joihin niiden vaikutus kohdistuu, sekä tahojen, joiden vastuulla on poikkeamaan vastaaminen ja sen vaikutusten lieventäminen, on koordinoitava toimiaan nopeasti. Kyberturvallisuuspoikkeamat eivät myöskään usein rajoitu tiettyyn maantieteelliseen alueeseen, vaan niitä voi esiintyä samanaikaisesti tai ne voivat levitä välittömästi useisiin maihin.

(5) Tehokas reagointi laajamittaisiin kyberturvallisuuspoikkeamiin ja -kriiseihin EU:n tasolla edellyttää nopeaa ja toimivaa yhteistyötä kaikkien asiaan liittyvien sidosryhmien kesken ja perustuu yksittäisten jäsenvaltioiden varautumiseen ja valmiuksiin sekä unionin resursseilla tuettuun koordinoituun yhteiseen toimintaan. Välitön ja tehokas reagointi poikkeamiin edellyttää siis etukäteen luotuja ja, siinä määrin kuin mahdollista, hyvin harjoiteltuja yhteistyömenettelyjä ja -mekanismeja, joissa kansallisen ja unionin tason keskeisten toimijoiden roolit ja vastuut on selkeästi määritelty.

(6) Neuvosto pyysi kriittisen tietoteknisen infrastruktuurin suojaamisesta 27 päivänä toukokuuta 2011 antamissaan päätelmissä ([1]) EU:n jäsenvaltioita ”tehostamaan jäsenvaltioiden keskinäistä yhteistyötä ja osallistumaan kansallisten kriisinhallintakokemusten ja -tulosten pohjalta ja yhteistyössä ENISAn kanssa verkkoturvallisuushäiriöitä koskevien eurooppalaisten yhteistyömekanismien kehittämiseen niiden testaamiseksi seuraavan Cyber Europe -harjoituksen yhteydessä vuonna 2012”.

(7) Vuonna 2016 annetussa tiedonannossa ”Euroopan kyberresilienssijärjestelmän vahvistaminen sekä kilpailukykyisen ja innovatiivisen kyberturvallisuustoimialan tukeminen” ([2]) jäsenvaltioita kannustettiin hyödyntämään verkko- ja tietoturvadirektiivin ([3]) yhteistyömekanismeja ja tehostamaan rajat ylittävää yhteistyötä laajamittaiseen

([1]) Neuvoston päätelmät kriittisen tietoteknisen infrastruktuurin suojaamisesta ”Saavutukset ja seuraavat vaiheet: kohti maailmanlaajuista verkkoturvallisuutta”, asiakirja 10299/11, Bryssel 27. toukokuuta 2011.
([2]) COM(2016) 410 final, 5.7.2016.
([3]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2016/1148, annettu 6 päivänä heinäkuuta 2016, toimenpiteistä yhteisen korkeatasoisen verkko- ja tietojärjestelmien turvallisuuden varmistamiseksi koko unionissa (EUVL L 194, 19.7.2016, s. 1).

kyberturvallisuuspoikkeamaan varautumiseksi. Tiedonannossa todettiin lisäksi, että valmiutta voitaisiin parantaa tekemällä suunnitelma koordinoidusta lähestymistavasta kriisiyhteistyöhön kaikilla kybertoimintaympäristön osa-alueilla ja että tällaisella suunnitelmalla olisi myös varmistettava yhteisvaikutus ja yhdenmukaisuus jo olemassa olevien kriisinhallintamekanismien kanssa.

(8) Edellä mainitusta tiedonannosta annetuissa neuvoston päätelmissä ([1]) jäsenvaltiot pyysivät komissiota esittämään tällaisen suunnitelman toimielinten ja muiden asianomaisten sidosryhmien käsiteltäväksi. Verkko- ja tietoturvadirektiivissä ei kuitenkaan säädetä unionin yhteistyökehyksestä, jota voitaisiin soveltaa laajamittaisiin kyberturvallisuuspoikkeamiin ja -kriiseihin.

(9) Komissio kuuli jäsenvaltioita kahdessa erillisessä kuulemistilaisuudessa, jotka järjestettiin Brysselissä 5. huhtikuuta ja 4. heinäkuuta 2017. Tilaisuuksiin osallistuivat jäsenvaltioiden edustajat tietoturvaloukkauksiin reagoivissa ja niitä tutkivissa yksiköissä (CSIRT-toimijoissa), verkko- ja tietoturvadirektiivillä perustetussa yhteistyöryhmässä ja neuvoston kyberkysymyksiä käsittelevässä horisontaalisessa työryhmässä sekä Euroopan ulkosuhdehallinnon, ENISAn, Europol/EC3:n ja neuvoston pääsihteeristön edustajat.

(10) Tämän suosituksen liitteenä oleva suunnitelma unionin tason koordinoidusta reagoinnista laajamittaisiin kyberturvallisuuspoikkeamiin ja -kriiseihin on syntynyt edellä mainittujen kuulemisten tuloksena, ja se täydentää tiedonantoa ”Euroopan kyberresilienssijärjestelmän vahvistaminen sekä kilpailukykyisen ja innovatiivisen kyberturvallisuustoimialan tukeminen”.

(11) Suunnitelmassa kuvaillaan ja määritellään jäsenvaltioiden ja EU:n toimielinten, elinten, toimistojen ja virastojen (jäljempänä ’EU:n toimielimet’) välisen yhteistyön tavoitteet ja muodot vastattaessa laajamittaisiin kyberturvallisuuspoikkeamiin ja -kriiseihin. Lisäksi siinä kuvaillaan, kuinka olemassa olevissa kriisinhallintamekanismeissa voidaan hyödyntää täysimittaisesti olemassa olevia EU:n tason kyberturvallisuuselimiä.

(12) Kun reagoidaan edellä johdanto-osan 2 kappaleessa tarkoitettuun kyberturvallisuuskriisiin ja vastatoimia koordinoidaan unionin poliittisella tasolla, neuvostossa käytetään poliittisen kriisitoiminnan integroituja järjestelyjä (IPCR) ([2]), kun taas komissio käyttää ARGUS-järjestelmää ([3]) eli korkean tason monialaista kriisikoordinointiprosessia. Jos kriisiin liittyy merkittävä ulkopoliittinen tai yhteiseen turvallisuus- ja puolustuspolitiikkaan liittyvä ulottuvuus, aktivoidaan Euroopan ulkosuhdehallinnon kriisinhallintamekanismi (CRM) ([3]).

(13) EU:n sektorikohtaisiin kriisinhallintamekanismeihin sisältyy joillain aloilla kyberturvallisuuspoikkeamiin tai -kriiseihin liittyvää yhteistyötä. Tämä koskee esimerkiksi eurooppalaista maailmanlaajuista satelliittinavigointijärjestelmää (GNSS), koska neuvoston päätöksessä 2014/496/YUTP ([4]) määritellään jo neuvoston, korkean edustajan, komission, Euroopan GNSS-viraston ja jäsenvaltioiden roolit siinä operatiivisten vastuiden ketjussa, joka on otettu käyttöön unioniin, jäsenvaltioihin tai GNSS:ään kohdistuvaan uhkaan reagoimiseksi, myös kyberhyökkäysten tapauksessa. Tämän suosituksen ei siksi pitäisi rajoittaa tällaisten mekanismien soveltamista.

(14) Ensisijainen vastuu reagoinnista jäsenvaltioihin vaikuttaviin laajamittaisiin kyberturvallisuuspoikkeamiin ja -kriiseihin on jäsenvaltioilla itsellään. Komissiolla, korkealla edustajalla ja muilla EU:n toimielimillä tai yksiköillä on kuitenkin tärkeä rooli, joka perustuu unionin lainsäädäntöön tai siihen tosiasiaan, että kyberturvallisuuspoikkeamat ja -kriisit voivat vaikuttaa taloudellisen toiminnan kaikkiin sektoreihin sisämarkkinoilla, kuten myös unionin turvallisuuteen ja kansainvälisiin suhteisiin sekä toimielimiin itseensä.

(15) Kyberturvallisuuskriiseihin reagointiin osallistuviin keskeisiin tahoihin kuuluvat unionin tasolla verkko- ja tietoturvadirektiivin perusteella hiljattain perustetut rakenteet ja mekanismit, erityisesti tietoturvaloukkauksiin reagoivien ja niitä tutkivien yksiköiden verkosto (CSIRT-verkosto), sekä kaikki asianomaiset virastot ja elimet, erityisesti Euroopan unionin verkko- ja tietoturvavirasto (ENISA), Europolissa toimiva Euroopan kyberrikostorjuntakeskus (EC3), EU:n tiedusteluanalyysikeskus (INTCEN), EU:n sotilasesikunnan tiedusteluosasto (EUMS INT) ja tilannekeskus (SITROOM), jotka muodostavat yhdessä yhtenäisen tiedustelun analysointikyvyn (SIAC), EU:n hybridianalyysikeskus (toimii INTCENin yhteydessä), EU:n toimielinten tietotekniikan kriisiryhmä (CERT-EU) ja Euroopan komissiossa toimiva EU:n hätäavun koordinointikeskus.

(16) Jäsenvaltioiden välinen teknisen tason yhteistyö kyberturvallisuuspoikkeamiin reagoinnissa toteutetaan verkko- ja tietoturvadirektiivillä perustetussa CSIRT-verkostossa. ENISA toimii verkoston sihteeristönä ja tukee aktiivisesti

([1]) Asiakirja 14540/16, 15. marraskuuta 2016.
([2]) Lisätietoja löytyy EU:n tason kriisinhallintaa, yhteistyömekanismeja ja toimijoita koskevan lisäyksen kohdasta 3.1.
([3]) Ks. edellinen alaviite.
([4]) Neuvoston päätös 2014/496/YUTP, annettu 22 päivänä heinäkuuta 2014, Euroopan unionin turvallisuuteen vaikuttavista eurooppalaisen maailmanlaajuisen satelliittinavigointijärjestelmän käyttöönoton, toiminnan ja käytön näkökohdista sekä yhteisen toiminnan 2004/552/YUTP kumoamisesta (EUVL L 219, 25.7.2014, s. 53).

CSIRT-toimijoiden välistä yhteistyötä. Kansalliset CSIRT-toimijat ja CERT-EU tekevät yhteistyötä ja vaihtavat tietoja vapaaehtoiselta pohjalta, tarvittaessa myös vastauksena kyberturvallisuuspoikkeamiin, jotka vaikuttavat yhteen tai useampaan jäsenvaltioon. Ne voivat jäsenvaltion CSIRT-toimijan edustajan pyynnöstä keskustella kyseisen jäsenvaltion lainkäyttöalueella tunnistetusta poikkeamasta ja mahdollisuuksien mukaan määritellä tällaista poikkeamaa koskevan koordinoidun vastauksen. Asianmukaiset menettelyt määritellään CSIRT-verkoston menettelyohjeissa ([1]).

(17) CSIRT-verkoston tehtävänä on myös keskustella muista operatiivisen yhteistyön muodoista sekä tarkastella ja määritellä niitä muun muassa seuraavien aiheiden osalta: riskien ja poikkeamien luokat, ennakkovaroitukset, keskinäinen avunanto sekä periaatteet ja yksityiskohtaiset säännöt koordinointia varten tilanteissa, joissa jäsenvaltiot reagoivat rajat ylittäviin riskeihin ja poikkeamiin.

(18) Verkko- ja tietoturvadirektiivin 11 artiklalla perustetun yhteistyöryhmän tehtävänä on antaa strategista ohjeistusta CSIRT-verkoston toimia varten ja keskustella jäsenvaltioiden valmiuksista ja varautumiskyvystä sekä arvioida vapaaehtoisuuden pohjalta verkko- ja tietojärjestelmien turvallisuutta koskevia kansallisia strategioita ja CSIRT-toimijoiden tehokkuutta ja määrittää parhaita käytäntöjä.

(19) Yhteistyöryhmän puitteissa toimiva erityinen toimintalinja laatii verkko- ja tietoturvadirektiivin 14 artiklan 7 kohdan mukaisia poikkeamien ilmoittamista koskevia suuntaviivoja niistä olosuhteista, joissa keskeisten palvelujen tarjoajien edellytetään ilmoittavan poikkeamista 14 artiklan 3 kohdan mukaisesti, sekä tällaisten ilmoitusten muodosta ja ilmoitusmenettelystä ([2]).

(20) Raportoinnin, arviointien, tutkimusten, selvitysten ja analyysien avulla saavutettu tuntemus ja ymmärrys reaaliaikaisesta tilanteesta, riskiasemasta ja uhista on olennaisen tärkeää tietoon perustuvien päätösten tekemiseksi. Tällainen kaikkien asianomaisten sidosryhmien ”tilannetietoisuus” on välttämätöntä tehokkaan koordinoidun reagoinnin mahdollistamiseksi. Tilannetietoisuuteen sisältyy tekijöitä, jotka liittyvät sekä poikkeaman syihin että sen vaikutuksiin ja alkuperään. Tämä edellyttää tietojen vaihtoa ja jakamista asianomaisten osapuolten kesken sopivassa muodossa, jossa käytetään yhteistä luokittelua poikkeaman kuvaukseen, ja riittävän turvallisella tavalla.

(21) Kyberturvallisuuspoikkeamiin voidaan reagoida monin tavoin, kuten määrittelemällä teknisiä toimenpiteitä, joihin voi sisältyä kahden tai useamman tahon yhdessä tekemä tutkimus poikkeaman teknisistä syistä (esim. haittaohjelmien analysointi), tai määrittelemällä tapoja, joilla organisaatiot voivat arvioida, ovatko ne joutuneet alttiiksi poikkeaman vaikutuksille (esim. IoC-tiedon eli vaarantumista kuvaavien indikaattoreiden avulla). Lisäksi voidaan tehdä operatiivisia päätöksiä tällaisten toimenpiteiden soveltamisesta, ja poliittisella tasolla voidaan päättää muiden välineiden käytöstä, joita ovat muun muassa yhteistä vastausta haitallisiin kybertoimiin koskevat puitteet ([3]) tai hybridiuhkien torjumista koskeva EU:n operatiivinen protokolla ([4]), poikkeamasta riippuen.

(22) Digitaalisten sisämarkkinoiden menestymisen kannalta on olennaisen tärkeää, että Euroopan kansalaiset ja yritykset luottavat digitaalisiin palveluihin. Kriisiviestinnällä on siksi erityisen tärkeä asema kyberturvallisuuspoikkeamien ja -kriisien kielteisten vaikutusten lieventämisessä. Viestintää voidaan käyttää myös yhteisen diplomaattisen vastauksen puitteissa keinona vaikuttaa kolmansista maista toimivien (mahdollisten) hyökkääjien toimintaan. Jotta poliittinen vastaus olisi tehokas, on olennaisen tärkeää, että kyberturvallisuuspoikkeamien ja -kriisien kielteisten vaikutusten lieventämiseen tähtäävä julkinen viestintä ja julkinen viestintä, jolla pyritään vaikuttamaan hyökkääjään, on sovitettu yhteen.

(23) Julkinen tiedottaminen siitä, kuinka poikkeaman vaikutuksia voidaan lieventää käyttäjän ja organisaation tasolla (esimerkiksi käyttämällä korjaustiedostoa tai toteuttamalla täydentäviä toimia uhkan välttämiseksi), voisi olla tehokas toimenpide laajamittaisen kyberturvallisuuspoikkeaman tai -kriisin lieventämiseksi.

(24) Komissio kehittää Verkkojen Eurooppa -välineestä rahoitettavan kyberturvallisuutta koskevan digitaalipalvelujen infrastruktuurin kautta osallistuvien jäsenvaltioiden CSIRT-toimijoiden välisen yhteistyömekanismin ydinpalvelualustaa, josta käytetään nimeä MeliCERTes. Sen tarkoituksena on parantaa CSIRT-toimijoiden varautumistasoa ja yhteistyövalmiuksia ja reagoida esiin nouseviin kyberuhkiin ja -poikkeamiin. Komissio osarahoittaa jäsenvaltioiden CSIRT-toimijoita myöntämällä Verkkojen Eurooppa -välineestä avustuksia kilpailuun perustuvien ehdotuspyyntöjen perusteella. Tarkoituksena on parantaa niiden operatiivisia valmiuksia kansallisella tasolla.

([1]) Kehitteillä; ne on tarkoitus hyväksyä vuoden 2017 loppuun mennessä.
([2]) Suuntaviivat on tarkoitus saada valmiiksi vuoden 2017 loppuun mennessä.
([3]) Neuvoston päätelmät EU:n yhteistä diplomaattista vastausta haitallisiin kybertoimiin koskevista puitteista (”kyberdiplomatian välineistö”), asiakirja 9916/17.
([4]) Joint Staff Working Document EU operational protocol for countering hybrid threats, 'EU Playbook', SWD(2016) 227 final, 5.7.2016.

(25) EU:n tason kyberturvallisuusharjoitukset ovat olennaisen tärkeitä yhteistyön edistämiseksi ja parantamiseksi jäsenvaltioiden ja yksityisen sektorin välillä. ENISA on tästä syystä järjestänyt vuodesta 2010 alkaen säännöllisiä yhteiseurooppalaisia kyberturvallisuusharjoituksia (Cyber Europe).

(26) Eurooppa-neuvoston puheenjohtajan, Euroopan komission puheenjohtajan ja Pohjois-Atlantin liiton pääsihteerin yhteisen julistuksen täytäntöönpanosta annetuissa neuvoston päätelmissä ([1]) peräänkuulutetaan kyberharjoitusyhteistyön vahvistamista siten, että molempien osapuolten vastaava henkilöstö osallistuu harjoituksiin, erityisesti Cyber Coalition ja Cyber Europe -harjoituksiin.

(27) Jatkuvasti muuttuva uhkaympäristö ja hiljattaiset kyberturvallisuuspoikkeamat ovat osoitus siitä, että unionia uhkaava riski on kasvussa, joten jäsenvaltioiden olisi noudatettava tätä suositusta viipymättä ja joka tapauksessa vuoden 2018 loppuun mennessä,

ON ANTANUT TÄMÄN SUOSITUKSEN:

(1) Jäsenvaltioiden ja EU:n toimielinten olisi perustettava EU:n kyberturvallisuuden kriisinhallintakehys, johon sisällytetään tässä suunnitelmassa esitetyt tavoitteet ja yhteistyön säännöt suunnitelmassa kuvattujen perusperiaatteiden mukaisesti.

(2) EU:n kyberturvallisuuden kriisinhallintakehyksessä olisi erityisesti määriteltävä asianomaiset toimijat, EU:n toimielimet ja jäsenvaltioiden viranomaiset kaikilla tarvittavilla tasoilla – teknisellä, operatiivisella ja strategisella/poliittisella tasolla – ja laadittava tarvittaessa menettelyohjeet, joissa määritellään tapa, jolla ne tekevät yhteistyötä EU:n kriisinhallintamekanismien puitteissa. Erityistä huomiota olisi kiinnitettävä viipymättömän tiedonvaihdon mahdollistamiseen ja vastatoimien koordinointiin laajamittaisten kyberturvallisuuspoikkeamien ja -kriisien aikana.

(3) Tätä varten jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten olisi pyrittävä yhdessä määrittelemään tarkemmin tietojen jakamista ja yhteistyötä koskevat käytännöt. Yhteistyöryhmän olisi vaihdettava kokemuksia näistä kysymyksistä asianomaisten EU:n toimielinten kanssa.

(4) Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että niiden kansallisissa kriisinhallintamekanismeissa on otettu riittävällä tavalla huomioon kyberturvallisuuspoikkeamiin vastaaminen ja että niissä määritellään tarvittavat menettelyt EU:n kehyksessä harjoitettavalle EU-tason yhteistyölle.

(5) EU:n olemassa olevien kriisinhallintamekanismien osalta jäsenvaltioiden olisi suunnitelman mukaisesti yhdessä komission yksiköiden ja Euroopan ulkosuhdehallinnon kanssa määriteltävä täytäntöönpanon käytännön suuntaviivat jäsenvaltioiden kansallisten kriisinhallinta- ja kyberturvallisuuselinten ja -menettelyjen liittämiseksi EU:n olemassa oleviin kriisinhallintamekanismeihin, etenkin poliittisen kriisitoiminnan integroituihin järjestelyihin (IPCR) ja Euroopan ulkosuhdehallinnon kriisinhallintamekanismiin (CRM). Jäsenvaltioiden olisi erityisesti varmistettava, että niillä on käytössä asianmukaiset rakenteet, jotka mahdollistavat tehokkaan tiedonkulun niiden kansallisten kriisinhallintaviranomaisten ja niiden EU:n tason edustajien välillä EU:n kriisinhallintamekanismien puitteissa.

(6) Jäsenvaltioiden olisi hyödynnettävä täydessä mitassa Verkkojen Eurooppa -välineestä rahoitettavan kyberturvallisuutta koskevan digitaalipalvelujen infrastruktuuriohjelman tarjoamia mahdollisuuksia ja toimittava yhteistyössä komission kanssa sen varmistamiseksi, että parhaillaan kehitteillä oleva yhteistyömekanismin ydinpalvelualusta tarjoaa tarvittavat toiminnot ja täyttää niiden yhteistyötarpeet myös kyberturvallisuuskriisien aikana.

(7) Jäsenvaltioiden olisi ENISAn avustuksella ja tällä alalla aiemmin toteutettuun työhön tukeutuen kehitettävä ja hyväksyttävä yhteistyössä yhteinen luokittelu ja tilanneraporttien malli, joiden avulla voidaan kuvailla kyberturvallisuuspoikkeamien teknisiä syitä ja vaikutuksia, jotta jäsenvaltioiden teknistä ja operatiivista yhteistyötä kriisien aikana voidaan edelleen parantaa. Jäsenvaltioiden olisi tässä suhteessa otettava huomioon poikkeamien ilmoittamista koskeviin suuntaviivoihin liittyvä yhteistyöryhmässä käynnissä oleva työ ja erityisesti kansallisten ilmoitusten muotoon liittyvät näkökohdat.

(8) Kehyksessä määriteltyjä menettelyjä olisi testattava ja niitä olisi tarvittaessa tarkistettava, kun on saatu kokemuksia jäsenvaltioiden osallistumisesta kansallisiin, alueellisiin, unionin ja Naton kyberturvallisuusharjoituksiin sekä niiden osallistumisesta kyberdiplomatiaan. Niitä olisi erityisesti testattava ENISAn järjestämien Cyber Europe -harjoitusten yhteydessä. Ensimmäisen mahdollisuuden tähän tarjoaa Cyber Europe 2018.

([1]) ST 15283/16, 6. joulukuuta 2016.

(9) Jäsenvaltioiden ja EU:n toimielinten olisi säännöllisesti harjoiteltava reagointiaan laajamittaisiin kyberturvallisuus-poikkeamiin ja -kriiseihin kansallisella ja Euroopan tasolla, mukaan lukien tarvittaessa niiden poliittiset toimet; yksityisen sektorin elimet olisi otettava mukaan harjoituksiin mahdollisuuksien mukaan.

Tehty Brysselissä 13 päivänä syyskuuta 2017.

Komission puolesta

Mariya GABRIEL

Komission jäsen

LIITE

Suunnitelma koordinoidusta reagoinnista laajamittaisiin rajat ylittäviin kyberturvallisuus-poikkeamiin ja -kriiseihin

JOHDANTO

Tätä suunnitelmaa sovelletaan kyberturvallisuuspoikkeamiin, joiden aiheuttama häiriö on liian laaja, jotta asianomainen jäsenvaltio voisi käsitellä sitä yksin, tai jotka koskevat kahta tai useampaa jäsenvaltiota tai EU:n toimielintä ja joilla on teknisesti tai poliittisesti niin laaja ja merkittävä vaikutus, että ne edellyttävät pikaista poliittista koordinointia ja reagointia unionin poliittisella tasolla.

Tällaisia laajamittaisia kyberturvallisuuspoikkeamia pidetään kyberturvallisuuskriiseinä.

Kun syntyy EU:n laajuinen kriisi, johon liittyy kyberturvallisuustekijöitä, vastatoimia koordinoi unionin poliittisella tasolla neuvosto käyttäen poliittisen kriisitoiminnan integroituja järjestelyjä (IPCR).

Komissiossa koordinointiin käytetään nopeaa hälytysjärjestelmää ARGUSia.

Jos kriisiin liittyy merkittävä ulkopoliittinen tai yhteiseen turvallisuus- ja puolustuspolitiikkaan liittyvä ulottuvuus, aktivoidaan Euroopan ulkosuhdehallinnon kriisinhallintamekanismi.

Suunnitelmassa kuvaillaan, kuinka näissä vakiintuneissa kriisinhallintamekanismeissa olisi hyödynnettävä täysimittaisesti olemassa olevia EU:n tason kyberturvallisuuselimiä sekä jäsenvaltioiden välisiä yhteistyömekanismeja.

Suunnitelmassa noudatetaan tiettyjä perusperiaatteita (suhteellisuus, toissijaisuus, täydentävyys ja tietojen luottamuksellisuus) ja esitetään yhteistyön keskeiset tavoitteet (tehokas reagointi, yhteinen tilannetietoisuus, julkinen viestintä) kolmella tasolla (strateginen/poliittinen, operatiivinen ja tekninen). Siinä kuvataan myös asiaan liittyvät mekanismit ja toimijat sekä keskeisten tavoitteiden saavuttamiseksi tarvittavat toimet.

Suunnitelma ei kata kriisinhallinnan koko elinkaarta (ehkäisy/lieventäminen, valmius, vastatoimet, palautuminen) vaan siinä keskitytään vastatoimiin. Suunnitelmassa käsitellään kuitenkin joitain muita toimia, etenkin yhteisen tilannetietoisuuden muodostamiseen liittyviä toimia.

On myös tärkeää huomata, että kyberturvallisuuspoikkeamat voivat aiheuttaa laajemman kriisin tai olla osa tällaista kriisiä, joka vaikuttaa muihin sektoreihin. Koska useimmilla kyberturvallisuuskriiseillä odotetaan olevan vaikutuksia fyysisessä maailmassa, kaikkien asianmukaisten vastatoimien on perustuttava korjaaviin toimiin sekä kybertoimintaympäristössä että sen ulkopuolella. Kyberturvallisuuskriisiin reagointia olisi koordinoitava muiden EU:n, kansallisten tai alakohtaisten kriisinhallintamekanismien kanssa.

Suunnitelma ei korvaa olemassa olevia ala- tai politiikkakohtaisia mekanismeja, järjestelyjä tai välineitä, kuten eurooppalaisen maailmanlaajuisen satelliittinavigointijärjestelmän (GNSS) ohjelmaa ([1]) varten perustettua mekanismia, eikä se saisi rajoittaa niiden soveltamista.

Perusperiaatteet

Tavoitteiden asettamisessa, tarvittavien toimien yksilöinnissä ja eri toimijoiden tai mekanismien roolien ja vastuiden määrittelyssä on sovellettu seuraavia perusperiaatteita, joita on noudatettava myös tulevien täytäntöönpanon suuntaviivojen laadinnassa.

Suhteellisuusperiaate: Suurin osa jäsenvaltioihin vaikuttavista kyberturvallisuuspoikkeamista on niin vähäisiä, ettei niitä voida pitää kansallisina, saati sitten eurooppalaisina ”kriiseinä”. Perustan jäsenvaltioiden väliselle yhteistyölle tällaisiin poikkeamiin reagoinnissa muodostaa verkko- ja tietoturvadirektiivillä ([2]) perustettu tietoturvaloukkauksiin reagoivien ja niitä tutkivien yksiköiden (CSIRT-toimijoiden) verkosto. Kansalliset CSIRT-toimijat tekevät yhteistyötä ja vaihtavat tietoja päivittäin vapaaehtoisesti, tarvittaessa myös vastauksena yhtä tai useampaa jäsenvaltiota koskeviin kyberturvallisuus-poikkeamiin. Tämä tapahtuu CSIRT-verkoston menettelyohjeiden mukaisesti. Suunnitelmassa olisi siksi hyödynnettävä näitä menettelyohjeita, ja siinä olisi otettava huomioon kaikki muut erityisesti kyberturvallisuuskriisiin liittyvät tehtävät.

([1]) Päätös 2014/496/YUTP.
([2]) Direktiivi (EU) 2016/1148.

Toissijaisuusperiaate: Toissijaisuusperiaate on keskeisen tärkeä. Ensisijainen vastuu reagoinnista jäsenvaltioihin vaikuttaviin laajamittaisiin kyberturvallisuuspoikkeamiin tai -kriiseihin on jäsenvaltioilla itsellään. Komissiolla, Euroopan ulkosuhdehallinnolla ja muilla EU:n toimielimillä, toimistoilla, virastoilla ja elimillä on kuitenkin tärkeä rooli. Tämä rooli on määritelty selkeästi IPCR-järjestelyissä, mutta se perustuu myös unionin lainsäädäntöön tai yksinkertaisesti siihen, että kyberturvallisuuspoikkeamat ja -kriisit voivat vaikuttaa taloudellisen toiminnan kaikkiin sektoreihin sisämarkkinoilla, kuten myös unionin turvallisuuteen ja kansainvälisiin suhteisiin sekä toimielimiin itseensä.

Täydentävyys: Suunnitelmassa otetaan huomioon EU:n olemassa olevat kriisinhallintamekanismit, eli poliittisen kriisitoiminnan integroidut järjestelyt (IPCR), ARGUS ja Euroopan ulkosuhdehallinnon kriisinhallintamekanismi, ja näiden lisäksi verkko- ja tietoturvadirektiivillä perustetut uudet rakenteet ja mekanismit, erityisesti CSIRT-verkosto, sekä asianomaiset virastot ja elimet, kuten Euroopan unionin verkko- ja tietoturvavirasto (ENISA), Europolissa toimiva Euroopan kyberrikostorjuntakeskus (Europol/EC3), EU:n tiedusteluanalyysikeskus (INTCEN), EU:n sotilasesikunnan tiedusteluosasto (EUMS INT) ja tilannekeskus (SITROOM), jotka muodostavat yhdessä yhtenäisen tiedustelun analysointikyvyn (SIAC), EU:n hybridianalyysikeskus (toimii INTCENin yhteydessä) ja EU:n toimielinten, elinten ja virastojen tietotekniikan kriisiryhmä (CERT-EU). Suunnitelman pitäisi näin varmistaa, että näiden tahojen vuorovaikutuksella ja yhteistyöllä saavutetaan suurin mahdollinen täydentävyys ja pienin mahdollinen päällekkäisyys.

Tietojen luottamuksellisuus: Kaikessa suunnitelman puitteissa toteutettavassa tiedonvaihdossa on noudatettava sovellettavia turvallisuussääntöjä ([1]), henkilötietojen suojaa koskevia sääntöjä ja Traffic Light Protocol -käsittelyluokitusta ([2]). Turvallisuusluokitellun tiedon vaihdossa on sovelletusta luokitusjärjestelmästä riippumatta käytettävä saatavilla olevia akkreditoituja välineitä ([3]). Henkilötietojen käsittelyssä on noudatettava sovellettavia EU:n sääntöjä, erityisesti yleistä tietosuoja-asetusta ([4]), sähköisen viestinnän tietosuojadirektiiviä ([5]) sekä asetusta ([6]) yksilöiden suojelusta unionin toimielinten, elinten ja laitosten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta.

Keskeiset tavoitteet

Suunnitelman mukaista yhteistyötä toteutetaan kolmella tasolla – poliittisella, operatiivisella ja teknisellä. Yhteistyöhön voi kullakin tasolla sisältyä tietojen vaihtoa sekä yhteisiä toimia, ja sillä pyritään saavuttamaan seuraavat keskeiset tavoitteet.

— Tehokkaan reagoinnin mahdollistaminen: Reagointi voi tapahtua monin tavoin, kuten määrittelemällä teknisiä toimenpiteitä, joihin voi sisältyä kahden tai useamman tahon yhdessä tekemä tutkimus poikkeaman teknisistä syistä (esim. haittaohjelmien analysointi), tai määrittelemällä tapoja, joilla organisaatiot voivat arvioida, ovatko ne joutuneet alttiiksi poikkeaman vaikutuksille (esim. IoC-tiedon eli vaarantumista kuvaavien indikaattoreiden avulla). Lisäksi voidaan tehdä operatiivisia päätöksiä tällaisten teknisten toimenpiteiden soveltamisesta, ja poliittisella tasolla voidaan päättää muiden välineiden käytöstä, joita ovat muun muassa EU:n diplomaattinen vastaus haitallisiin kybertoimiin (”kyberdiplomatian välineistö”) tai hybridiuhkien torjumista koskeva EU:n operatiivinen protokolla, poikkeamasta riippuen.

— Yhteinen tilannetietoisuus: Koordinoidun reagoinnin kannalta on olennaisen tärkeää, että kaikilla asianomaisilla sidosryhmillä kaikilla kolmella tasolla (teknisellä, operatiivisella ja poliittisella) on riittävän hyvä käsitys tapahtumista niiden edetessä. Tilannetietoisuuteen voi sisältyä teknisiä tekijöitä, jotka liittyvät sekä poikkeaman syihin että sen vaikutuksiin ja alkuperään. Koska kyberturvallisuuspoikkeamat voivat vaikuttaa moniin eri aloihin (rahoitusala, energia, liikenne, terveydenhuolto jne.), on olennaisen tärkeää, että kaikki asianomaiset sidosryhmät saavat ajoissa asianmukaista tietoa sopivassa muodossa.

([1]) Komission päätös (EU, Euratom) 2015/443, annettu 13 päivänä maaliskuuta 2015, turvallisuudesta komissiossa (EUVL L 72 17.3.2015, s. 41) ja komission päätös (EU, Euratom) 2015/444, annettu 13 päivänä maaliskuuta 2015, EU:n turvallisuusluokiteltujen tietojen suojaamista koskevista säännöistä (EUVL L 72, 17.3.2015, s. 53); unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan päätös, annettu 19 päivänä huhtikuuta 2013, Euroopan ulkosuhdehallinnon turvallisuussäännöistä (EUVL C 190, 29.6.2013, s. 1; neuvoston päätös 2013/488/EU, annettu 23 päivänä syyskuuta 2013, EU:n turvallisuusluokiteltujen tietojen suojaamista koskevista turvallisuussäännöistä (EUVL L 274, 15.10.2013, s. 1).

([2]) https://www.first.org/tlp/

([3]) Kesäkuussa 2016 näihin siirtokanaviin lukeutuivat CIMS (Classified Information Management System), ACID (salausalgoritmi), RUE (suojattu järjestelmä RESTREINT UE / EU RESTRICTED -asiakirjojen luomista, lähettämistä ja tallentamista varten) ja SOLAN. Muita keinoja turvallisuusluokiteltujen tietojen siirtämiseen ovat muun muassa PG ja S/MIME.

([4]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2016/679, annettu 27 päivänä huhtikuuta 2016, luonnollisten henkilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä sekä näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta ja direktiivin 95/46/EY kumoamisesta (yleinen tietosuoja-asetus) (EUVL L 119, 4.5.2016, s. 1).

([5]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/58/EY, annettu 12 päivänä heinäkuuta 2002, henkilötietojen käsittelystä ja yksityisyyden suojasta sähköisen viestinnän alalla (sähköisen viestinnän tietosuojadirektiivi) (EUVL L 201, 31.7.2002, s. 37).

([6]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 45/2001, annettu 18 päivänä joulukuuta 2000, yksilöiden suojelusta yhteisöjen toimielinten ja elinten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta (EUVL L 8, 12.1.2001, s. 1) – uudelleentarkasteltavana.

— Sopiminen keskeisistä yleisölle annettavista viesteistä [1]: Kriisiviestinnällä on tärkeä asema kyberturvallisuuspoikkeamien ja -kriisien kielteisten vaikutusten lieventämisessä, mutta sitä voidaan käyttää myös keinona vaikuttaa (mahdollisten) hyökkääjien toimintaan. Sopivalla viestillä voidaan myös ilmaista selkeästi diplomaattisen vastauksen todennäköiset seuraukset ja pyrkiä näin vaikuttamaan hyökkääjien käyttäytymiseen. Jotta poliittinen vastaus olisi tehokas, on olennaisen tärkeää, että kyberturvallisuuspoikkeamien ja -kriisien kielteisten vaikutusten lieventämiseen tähtäävä julkinen viestintä ja julkinen viestintä, jolla pyritään vaikuttamaan hyökkääjään, on sovitettu yhteen. Kyberturvallisuuden kannalta erityisen tärkeää on tarkkojen toimintaohjeiden levittäminen siitä, kuinka yleisö voi lieventää poikkeaman vaikutuksia (esim. käyttämällä korjaustiedostoa tai toteuttamalla täydentäviä toimia uhkan välttämiseksi).

JÄSENVALTIOIDEN KESKINÄINEN SEKÄ JÄSENVALTIOIDEN JA EU:N TOIMIJOIDEN VÄLINEN TEKNISEN, OPERATIIVISEN JA STRATEGISEN/POLIITTISEN TASON YHTEISTYÖ

Tehokas reagointi laajamittaisiin kyberturvallisuuspoikkeamiin tai -kriiseihin EU:n tasolla edellyttää toimivaa teknistä, operatiivista ja strategista/poliittista yhteistyötä.

Asianomaisten toimijoiden olisi kullakin tasolla toteutettava erityisiä toimia kolmen keskeisen tavoitteen saavuttamiseksi:

— Koordinoitu reagointi

— Yhteinen tilannetietoisuus

— Julkinen viestintä

Poikkeaman tai kriisin aikana alemmat yhteistyötasot hälyttävät korkeammat tasot, antavat niille tietoja ja tukevat niitä, kun taas korkeammat tasot antavat ohjeita [2] ja tekevät päätöksiä alemmille tasoille, tarpeen mukaan.

Teknisen tason yhteistyö

Toiminnan laajuus:

— Poikkeaman käsittely [3] kyberturvallisuuskriisin aikaan

— Poikkeaman seuranta ja tarkkailu, mukaan lukien uhkien ja riskin jatkuva analysointi

Mahdolliset toimijat

Teknisellä tasolla suunnitelman keskeinen yhteistyömekanismi on CSIRT-verkosto. Sen puheenjohtajana toimii puheenjohtajavaltio, ja sen sihteeristön tehtävistä vastaa ENISA.

— Jäsenvaltiot:

  — Toimivaltaiset viranomaiset ja verkko- ja tietoturvadirektiivillä perustetut keskitetyt yhteyspisteet

  — CSIRT-toimijat

— EU:n elimet, laitokset ja virastot

  — ENISA

  — Europol/EC3

  — CERT-EU

---

[1] Tässä yhteydessä on tärkeää huomata, että julkisella viestinnällä voidaan tarkoittaa sekä suurelle yleisölle suunnattua tiedotusta poikkeamasta että teknisempään tai operatiivisempaa tiedottamista, joka on suunnattu kriittisille sektoreille ja/tai tahoille, joihin vaikutukset kohdistuvat. Tämä voi edellyttää luottamuksellisten viestintäkanavien ja erityisten teknisten välineiden/alustojen käyttöä. Molemmissa tapauksissa tiedottaminen operaattoreille ja suurelle yleisölle tapahtuu kussakin jäsenvaltiossa jäsenvaltion aloitteesta ja sen vastuulla. Edellä esitellyn toissijaisuusperiaatteen mukaisesti jäsenvaltioilla ja kansallisilla CSIRT-toimijoilla on lopullinen vastuu tiedoista, joita niiden alueella levitetään.

[2] "Toimintaluvat" – kyberturvallisuuskriisin aikana on olennaisen tärkeää, että reaktioajat ovat lyhyitä, jotta asianmukaiset korjaavat toimet voidaan määritellä. Näiden reaktioaikojen lyhentämiseksi jäsenvaltio voi antaa toiselle jäsenvaltiolle vapaaehtoisia "toimintalupia", jotka antavat jäsenvaltiolle luvan toimia välittömästi ilman, että sen tarvitsee kuulla korkeampia tasoja tai EU:n toimielimiä ja noudattaa kaikkia tavanomaisesti vaadittuja virallisia kanavia, jos tätä ei edellytetä tietyn poikkeaman osalta (esim. CSIRT-toimijan ei pitäisi kuulla korkeampia tasoja välittääkseen arvokkaita tietoja toisen jäsenvaltion CSIRT-toimijalle).

[3] Poikkeaman käsittelyllä tarkoitetaan kaikkia menettelyjä, jotka tukevat poikkeaman havaitsemista, analysointia ja sen vaikutusten rajoittamista sekä siihen reagointia.

— Euroopan komissio

  — EU:n hätäavun koordinointikeskus ERCC (PO ECHOssa sijaitseva ympärivuorokautinen operatiivinen yksikkö) ja nimetty johtava yksikkö (PO CNECT tai PO HOME poikkeaman erityisluonteesta riippuen), pääsihteeristö (ARGUS-sihteeristö), PO HR (turvallisuusosasto), PO DIGIT (tietotekniikan turvallisuustoiminta)

  — Muissa EU:n virastoissa ([1]) niistä vastaava komission pääosasto tai ulkosuhdehallinto (ensimmäinen yhteyspiste)

— Euroopan ulkosuhdehallinto (EUH)

  — SIAC (yhtenäinen tiedustelun analysointikyky: EU INTCEN ja EUMS INT)

  — EU:n tilannekeskus ja nimetty maantieteellinen tai alakohtainen yksikkö

  — EU:n hybridianalyysikeskus (osa EU INTCENiä – kyberturvallisuus hybridiuhkien kontekstissa)

Yhteinen tilannetietoisuus:

— ENISAn olisi osana unionin tilannetietoisuutta tukevaa säännöllistä teknisen tason yhteistyötä laadittava poikkeamista ja uhista säännöllisesti EU:n kyberturvallisuuden tekninen tilanneraportti, joka perustuu julkisesti saatavilla oleviin tietoihin, sen omaan analyysiin sekä raportteihin, joita se on saanut jäsenvaltioiden CSIRT-toimijoilta (vapaaehtoisuuden pohjalta) tai verkko- ja tietoturvadirektiivillä perustetuilta keskitetyiltä yhteyspisteiltä, Europolissa toimivalta Euroopan kyberrikostorjuntakeskukselta (EC3) ja CERT-EU:lta sekä tarvittaessa EU:n tiedusteluanalyysikeskukselta (INTCEN) ja Euroopan ulkosuhdehallinnolta (EUH). Raportti olisi asetettava neuvoston, komission ja korkean edustajan asianomaisten yksiköiden ja CSIRT-verkoston saataville.

— Merkittävän poikkeaman tapauksessa CSIRT-verkoston puheenjohtaja laatii ENISAn avustuksella EU:n kyberturvallisuuspoikkeaman tilanneraportin ([2]), jonka kiertävän puheenjohtajavaltion CSIRT-toimija toimittaa puheenjohtajavaltiolle, komissiolle ja korkealle edustajalle.

— *Kaikki muut EU:n virastot* raportoivat niistä vastaavalle pääosastolle, joka puolestaan raportoi komission johtavalle yksilölle.

— *CERT-EU* antaa teknisiä raportteja CSIRT-verkostolle, EU:n toimielimille ja virastoille (tarvittaessa) sekä ARGUS-järjestelmälle (jos se on aktivoitu).

— *Europol/EC3* ([3]) ja *CERT-EU* antavat CSIRT-verkostolle rikosteknisiä asiantuntija-analyyseja teknisistä artefakteista sekä muita teknisiä tietoja.

— EUH:n SIAC: EU:n hybridianalyysikeskus raportoi INTCENin puolesta EUH:n asianomaisille osastoille.

Reagointi:

— *CSIRT-verkosto* vaihtaa poikkeamaa koskevia yksityiskohtaisia teknisiä tietoja ja analyyseja, kuten IP-osoitteita, vaarantumista kuvaavia indikaattoreita ([4]) jne. Tällaiset tiedot olisi toimitettava ENISAlle viipymättä ja viimeistään 24 tunnin kuluttua poikkeaman havaitsemisesta.

— CSIRT-verkoston menettelyohjeiden mukaisesti verkoston jäsenet tekevät yhteistyötä analysoidessaan saatavilla olevia teknisiä artefakteja ja muita poikkeamaan liittyviä teknisiä tietoja sen syyn ja mahdollisten teknisten korjaavien toimien määrittämiseksi.

— ENISA avustaa CSIRT-toimijoita niiden teknisissä toimissa oman asiantuntemuksensa ja toimeksiantonsa ([5]) mukaisesti.

([1]) EU:n vastuulliset virastot tai elimet osallistuvat sen mukaan, mikä on poikkeaman luonne ja sen vaikutukset eri toimialoihin (rahoitusala, liikenne, energia, terveydenhuolto jne.).

([2]) EU:n kyberturvallisuuspoikkeaman tilanneraportti on kooste kansallisten CSIRT-toimijoiden toimittamista kansallisista raporteista. Raportin muoto olisi kuvailtava CSIRT-verkoston menettelyohjeissa.

([3]) EC3:n oikeudellisen kehyksen ja siinä vahvistettujen edellytysten ja menettelyjen mukaisesti.

([4]) Vaarantumisindikaattori (Indicator of Compromise, IoC) on tietokoneforensiikassa verkossa tai käyttöjärjestelmässä havaittu artefakti, joka osoittaa suurella varmuudella, että tietokoneeseen on murtauduttu. Tyypillisiä vaarantumisindikaattoreita ovat virusten sormenjäljet ja IP-osoitteet, haittaohjelmatiedostojen MD5-tiivisteet tai bottiverkkojen komentopalvelimien URL-osoitteet tai verkkotunnukset.

([5]) Ehdotus asetukseksi EU:n kyberturvallisuusvirastosta ENISAsta ja asetuksen (EU) N:o 526/2013 kumoamisesta sekä tieto- ja viestintätekniikan kyberturvallisuussertifioinnista ("kyberturvallisuusasetus"), 13. syyskuuta 2017.

— Jäsenvaltioiden CSIRT-toimijat koordinoivat teknisiä vastatoimiaan ENISAn ja komission avustuksella.

— EUH:n SIAC: EU:n hybridianalyysikeskus käynnistää INTCENin puolesta keruuprosessin alustavien todisteiden kokoamiseksi.

Julkinen viestintä:

— CSIRT-toimijat laativat teknisiä ohjeita ([1]) ja haavoittuvuusilmoituksia ([2]) ja levittävät niitä omille yhteisöilleen ja yleisölle kussakin tapauksessa sovellettavia lupamenettelyjä noudattaen.

— ENISA helpottaa CSIRT-verkoston yhteisten tiedotteiden laatimista ja jakamista.

— ENISA koordinoi julkisia viestintätoimiaan CSIRT-verkoston ja komission tiedotuspalvelun kanssa.

— ENISA ja EC3 koordinoivat julkisia viestintätoimiaan jäsenvaltioiden hyväksymän yhteisen tilannetietoisuuden pohjalta. Molemmat koordinoivat julkisia viestintätoimiaan komission tiedotuspalvelun kanssa.

— Jos kriisiin liittyy ulkopoliittinen tai yhteiseen turvallisuus- ja puolustuspolitiikkaan liittyvä ulottuvuus, julkista viestintää olisi koordinoitava EUH:n ja korkean edustajan tiedotuspalvelun kanssa.

Operatiivisen tason yhteistyö

Toiminnan laajuus:

— Poliittisen tason päätöksenteon valmistelu

— Kyberturvallisuuskriisin hallinnan koordinointi (tarpeen mukaan)

— Seurausten ja vaikutusten arviointi EU:n tasolla ja mahdollisten korjaavien toimien ehdottaminen

Mahdolliset toimijat

— Jäsenvaltiot:

  — Toimivaltaiset viranomaiset ja verkko- ja tietoturvadirektiivillä perustetut keskitetyt yhteyspisteet

  — CSIRT-toimijat, kyberturvallisuusvirastot

  — Muut kansalliset alakohtaiset viranomaiset (monia aloja koskevan poikkeaman tai kriisin tapauksessa)

— EU:n elimet, laitokset ja virastot

  — ENISA

  — Europol/EC3

  — CERT-EU

— Euroopan komissio

  — Pääsihteeristö, (apulais-)pääsihteeri (ARGUS-järjestelmä)

  — PO CNECT/HOME

  — Komission turvallisuusviranomainen

  — Muut pääosastot (monia aloja koskevan poikkeaman tai kriisin tapauksessa)

([1]) Teknisluonteisia neuvoja poikkeaman syistä ja sen vaikutusten mahdollisesta lieventämisestä.
([2]) Tietoja teknisestä haavoittuvuudesta, jota hyödynnetään tietojärjestelmien vahingoittamiseksi.

— EUH

  — Kriisitoiminnasta ja SIACsta vastaava (apulais-)pääsihteeri (EU INTCEN ja EUMS INT)

  — EU:n hybridianalyysikeskus

— Neuvosto

  — Puheenjohtajavaltio (kyberkysymyksiä käsittelevän horisontaalisen työryhmän tai Coreperin [1] puheenjohtaja), jota avustaa neuvoston pääsihteeristö tai poliittisten ja turvallisuusasioiden komitea [2] – jos se on aktivoitu – IPCR-järjestelyjen tuella

Tilannetietoisuus:

— Tuetaan poliittisten/strategisten tilanneraporttien laatimista (esim. yhteinen tilannetietoisuus ja -analyysi ISAA, jos IPCR-järjestelyt on aktivoitu).

— *Neuvoston kyberkysymyksiä käsittelevä horisontaalinen työryhmä* valmistelee Coreperin tai poliittisten ja turvallisuusasioiden komitean kokouksen, tapauksen mukaan.

— Jos IPCR-järjestelyt aktivoidaan:

  — Puheenjohtajavaltio voi kutsua koolle Coreperin tai poliittisten ja turvallisuusasioiden komitean valmistelutöiden tueksi pyöreän pöydän kokouksia, joihin osallistuvat asianomaiset sidosryhmät jäsenvaltioista, toimielimistä, virastoista ja kolmansista osapuolista, kuten EU:n ulkopuolisista maista ja kansainvälisistä järjestöistä. Näissä kriisikokouksissa määritellään pullonkaulat ja laaditaan toimintaehdotuksia monialaisista kysymyksistä.

  — *Komission johtava yksikkö* tai *EUH* laatii yhteisestä tilannetietoisuudesta ja -analyysista vastaavana yksikkönä ISAA-raportin, johon antavat oman panoksensa ENISA, CSIRT-verkosto, Europol/EC3, EUMS INT, INTCEN ja kaikki muut asianomaiset toimijat. ISAA-raportti on teknisten poikkeamien ja kriisinarvioinnin (uhka-analyysi, riskinarviointi, ei-tekniset seuraukset ja vaikutukset, poikkeaman tai kriisin kyberympäristön ulkopuoliset näkökohdat jne.) korrelaatioon perustuva EU:n laajuinen arviointi, joka on räätälöity operatiivisen ja poliittisen tason tarpeisiin.

— Jos ARGUS-järjestelmä aktivoidaan:

  — CERT-EU ja EC3 [3] osallistuvat suoraan komission sisäiseen tiedonvaihtoon.

— Jos EUH:n kriisinhallintamekanismi aktivoidaan:

  — SIAC tehostaa tiedonkeruutaan ja kokoaa kaikista lähteistä saadut tiedot ja laatii analyysin ja arvioinnin poikkeamasta.

Reagointi (poliittisella tasolla esitetystä pyynnöstä):

— Rajat ylittävä yhteistyö keskitettyjen yhteyspisteiden ja kansallisten toimivaltaisten viranomaisten kanssa (verkko- ja tietoturvadirektiivi) seurausten ja vaikutusten lieventämiseksi.

— Aktivoidaan kaikki tekniset korjaavat toimenpiteet ja koordinoidaan teknisiä valmiuksia, joita tarvitaan hyökkäysten pysäyttämiseksi kohteena oleviin tietojärjestelmiin tai niiden vaikutusten vähentämiseksi.

— Yhteistyö ja, jos niin päätetään, teknisten valmiuksien koordinointi yhteisen tai yhteistyössä toteutettavan vastauksen muodostamiseksi ***CSIRT-verkoston menettelyohjeiden*** mukaisesti.

— Arvioidaan tarvetta tehdä yhteistyötä asianomaisten kolmansien osapuolten kanssa.

— Päätöksenteko ARGUS-prosessissa (jos aktivoitu).

— Päätösten valmistelu ja koordinointi IPCR-järjestelyjen mukaisesti (jos aktivoitu).

— EUH:n kriisinhallintamekanismin (jos aktivoitu) kautta tapahtuvan EUH:n päätöksenteon tukeminen, mukaan lukien yhteydet kolmansiin maihin ja kansainvälisiin järjestöihin sekä kaikki toimenpiteet, joilla pyritään suojelemaan YTPP-operaatioita ja EU:n edustustoja.

---

[1] Pysyvien edustajien komitea eli Coreper (Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 240 artikla) vastaa Euroopan unionin neuvoston työn valmistelusta.

[2] Poliittisten ja turvallisuusasioiden komitea on Euroopan unionin neuvoston komitea, joka käsittelee Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 38 artiklassa tarkoitettua yhteistä ulko- ja turvallisuuspolitiikkaa (YUTP).

[3] EC3:n oikeudellisen kehyksen ja siinä vahvistettujen edellytysten ja menettelyjen mukaisesti.

Julkinen viestintä:

— Sovitaan poikkeamaa koskevista julkisista tiedotteista.

— Jos kriisiin liittyy ulkopoliittinen tai yhteiseen turvallisuus- ja puolustuspolitiikkaan liittyvä ulottuvuus, julkista viestintää olisi koordinoitava EUH:n ja korkean edustajan tiedotuspalvelun kanssa.

Strategisen/poliittisen tason yhteistyö

Mahdolliset toimijat

— Jäsenvaltioissa kyberturvallisuudesta vastaavat ministerit

— Eurooppa-neuvostossa puheenjohtaja

— Neuvostossa kiertävä puheenjohtajavaltio

— Poliittisten ja turvallisuusasioiden komitea ja horisontaalinen työryhmä ”kyberdiplomatian välineistön” toimenpiteitä toteutettaessa

— Euroopan komissiossa puheenjohtaja tai valtuutettu varapuheenjohtaja tai komission jäsen

— Unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkea edustaja / Euroopan komission varapuheenjohtaja

Toiminnan laajuus: Sekä kriisin kybertoimintaympäristöön liittyvien että sen ulkopuolisten näkökohtien strateginen ja poliittinen hallinta, mukaan lukien toimenpiteet, jotka sisältyvät EU:n yhteistä diplomaattista vastausta haitallisiin kybertoimiin koskeviin puitteisiin.

Yhteinen tilannetietoisuus:

— Määritellään kriisin aiheuttamien häiriöiden vaikutukset unionin toimintaan.

Reagointi:

— Aktivoidaan muita kriisinhallintamekanismeja tai -välineitä poikkeaman luonteesta ja vaikutuksesta riippuen. Näihin voi sisältyä muun muassa pelastuspalvelumekanismi.

— Toteutetaan toimenpiteitä, jotka sisältyvät EU:n yhteistä diplomaattista vastausta haitallisiin kybertoimiin koskeviin puitteisiin.

— Annetaan vaikutuksista kärsivien jäsenvaltioiden käyttöön hätätilanteen tukea esimerkiksi aktivoimalla kyberturvallisuuden hätäapurahasto ([1]), kunhan se tulee käyttöön.

— Tarvittaessa yhteistyö ja koordinointi kansainvälisten järjestöjen kanssa, kuten Yhdistyneet kansakunnat (YK), Euroopan turvallisuus- ja yhteistyöjärjestö (Etyj) ja erityisesti Nato.

— Arvioidaan kansallisia turvallisuus- ja puolustusvaikutuksia.

Julkinen viestintä:

Päätetään yhteisestä julkisen viestinnän strategiasta.

JÄSENVALTIOIDEN KANSSA KOORDINOITU EU:N TASON REAGOINTI IPCR-JÄRJESTELYJEN PUITTEISSA

Tässä jaksossa noudatetaan periaatetta täydentävyydestä EU:n tasolla ja siinä keskitytään erityisesti keskeisiin tavoitteisiin sekä jäsenvaltioiden viranomaisten, CSIRT-verkoston, ENISAn, CERT-EU:n, Europol/EC3:n, INTCENin, EU:n hybridianalyysikeskuksen ja neuvoston kyberkysymyksiä käsittelevän horisontaalisen työryhmän vastuisiin ja tehtäviin IPCR-prosessissa. Toimijoiden odotetaan toimivan EU:n tai kansallisen tason vakiintuneiden menettelyjen mukaisesti.

On tärkeää huomata, kuten kuvasta 1 käy ilmi, että EU:n kriisinhallintamekanismien aktivoinnista riippumatta kansallisen tason toimet ja CSIRT-verkostossa (tarvittaessa) harjoitettava yhteistyö jatkuvat koko poikkeaman tai kriisin kestoajan toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteiden mukaisesti.

([1]) Kyberturvallisuuden hätäapurahastoa ehdotetaan yhtenä toimena yhteisessä tiedonannossa ”Resilienssi, pelote ja puolustus: vahvan kyberturvallisuuden rakentaminen EU:lle”, JOIN(2017) 450/1.

Kuva 1

Reagointi kyberturvallisuuspoikkeamaan tai -kriisiin EU:n tasolla

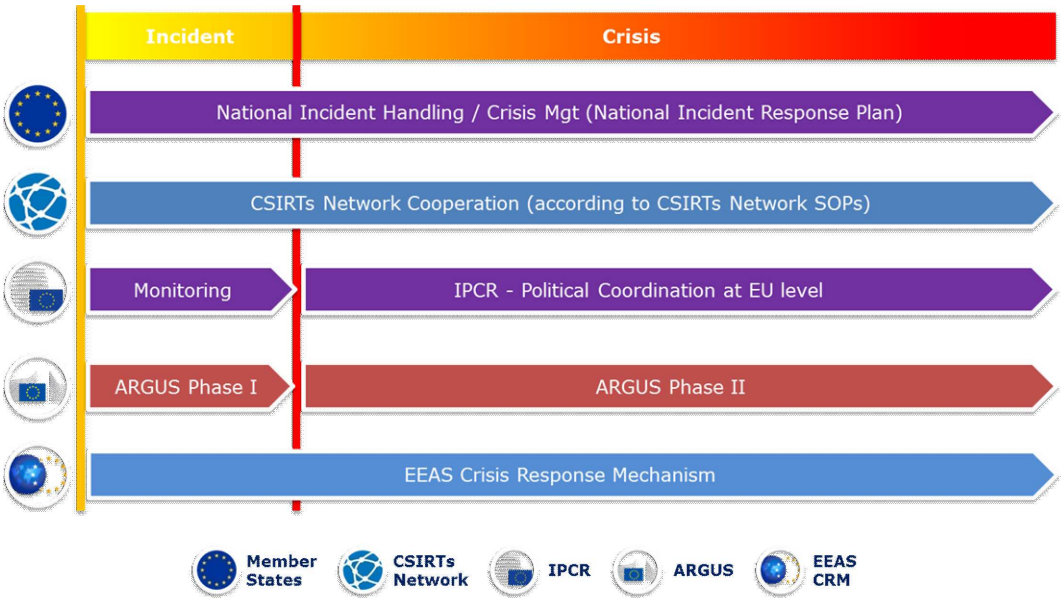

Kaikki jäljempänä kuvatut toimet on toteutettava sovellettavien yhteistyömekanismien vakiotoimintamenettelyjä tai -sääntöjä noudattaen ja yksittäisten toimijoiden ja instituutioiden hyväksyttyjen toimeksiantojen ja toimivaltuuksien mukaisesti. Näitä menettelyjä tai sääntöjä voi olla tarpeellista täydentää tai muuttaa jossain määrin parhaan mahdollisen yhteistyön saavuttamiseksi ja tehokkaan reagoinnin mahdollistamiseksi laajamittaisiin kyberturvallisuuspoikkeamiin ja -kriiseihin.

Kaikkien jäljempänä esiteltyjen toimijoiden ei välttämättä tarvitse toteuttaa toimia jokaisen poikkeaman aikana. Suunnitelmassa ja yhteistyömekanismien menettelyohjeissa olisi kuitenkin otettava huomioon niiden mahdollinen osallistuminen toimintaan.

Koska kyberturvallisuuspoikkeamalla tai -kriisillä voi olla eriasteinen vaikutus yhteiskuntaan, alakohtaisten toimijoiden osallistumisessa vaaditaan kaikilla tasoilla ja kaikissa asianmukaisissa vastatoimissa suurta joustavuutta, joka perustuu sekä kybertoimintaympäristöön liittyviin että sen ulkopuolisiin korjaaviin toimiin.

Kyberturvallisuuskriisin hallinta – Kyberturvallisuuden integrointi IPCR-prosessiin

IPCR-vakiotoimintamenettelyissä ([1]) kuvailluissa IPCR-järjestelyissä noudatetaan jäljempänä kuvattuja vaiheita (joidenkin vaiheiden soveltaminen riippuu tilanteesta).

Kussakin vaiheessa määritellään kyberturvallisuuteen liittyvät toimet ja toimijat. Luettavuuden parantamiseksi kussakin vaiheessa esitetään IPCR-vakiotoimintamenettelyjen teksti ja sen jälkeen tämän suunnitelman mukaiset toimet. Tämä vaiheittainen esitystapa mahdollistaa myös tarvittavissa valmiuksissa ja menettelyissä nykyisin esiintyvien sellaisten **puutteiden** selkeän määrittelyn, jotka haittaavat tehokasta reagointia kyberturvallisuuskriiseihin.

Kuvassa 2 (jäljempänä ([2])) annetaan graafinen esitys IPCR-prosessista; käyttöön otettavat uudet elementit on korostettu sinisellä.

([1]) Peräisin puheenjohtajan tukiryhmän hyväksymästä asiakirjasta 12607/15 ”IPCR-järjestelyjen vakiotoimintamenetelmät”, joka esiteltiin Coreperille lokakuussa 2015.
([2]) Suurempi versio kuvasta on lisäyksessä.

Kuva 2

IPCR-prosessin kyberturvallisuuteen liittyvät elementit

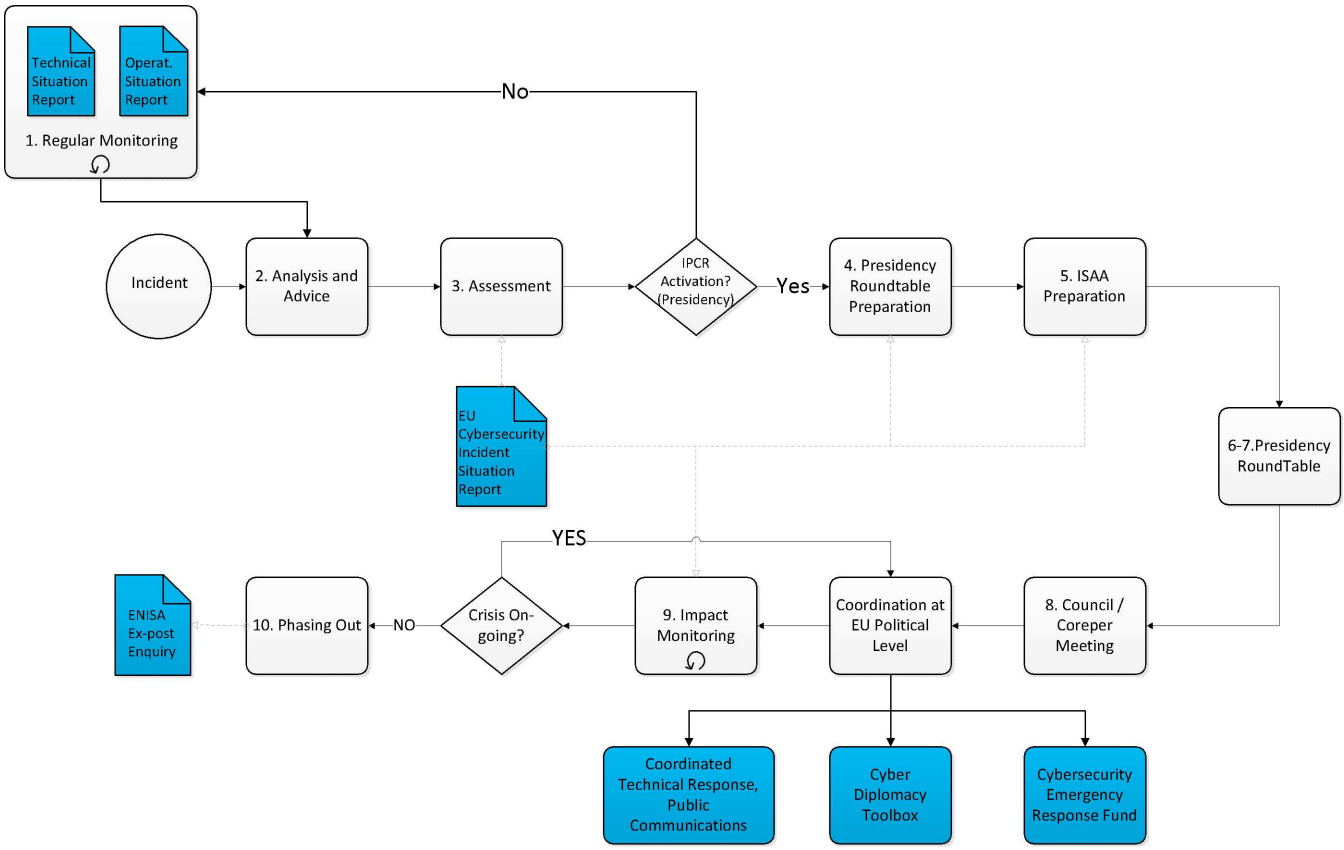

Huomautus: Kun otetaan huomioon kybertoimintaympäristön hybridiuhkien luonne eli se, että ne on suunniteltu pysymään kriisien havaitsemiskynnyksen alapuolella, EU:n on toteutettava ennaltaehkäiseviä ja valmiuksia parantavia toimenpiteitä. EU:n hybridianalyysikeskukselle on annettu tehtäväksi analysoida nopeasti tähän liittyviä poikkeamia ja tiedottaa asiasta asianmukaisille koordinointirakenteille. Hybridianalyysikeskuksen säännöllinen raportointi voi auttaa alakohtaisia poliittisia päätöksentekijöitä parantamaan valmiutta.

— **Vaihe 1 – Säännöllinen alakohtainen seuranta ja hälytykset**: nykyiset säännöllisesti laadittavat alakohtaiset tilanneraportit ja hälytykset antavat puheenjohtajavaltiolle tietoa syntymässä olevasta kriisistä ja sen mahdollisesta kehittymisestä.

  — **Havaitut puutteet**: EU:n tasolla ei tällä hetkellä ole olemassa säännöllisiä ja koordinoituja kyberturvallisuuspoikkeamia (ja uhkia) koskevia tilanneraportteja ja hälytyksiä.

  — **Suunnitelma: EU:n kyberturvallisuustilanteen seuranta ja siitä raportointi**

    — ENISA laatii kyberturvallisuuspoikkeamista ja -uhista **säännöllisen EU:n kyberturvallisuuden teknisen tilanneraportin**, joka perustuu julkisesti saatavilla oleviin tietoihin, sen omaan analyysiin sekä raportteihin, joita se on saanut jäsenvaltioiden CSIRT-toimijoilta (vapaaehtoisuuden pohjalta) tai verkko- ja tietoturvadirektiivillä perustetuilta keskitetyiltä yhteyspisteiltä, Europolissa toimivalta Euroopan kyberrikostorjuntakeskukselta (EC3) ja CERT-EU:lta sekä EU:n tiedusteluanalyysikeskukselta (INTCEN) ja Euroopan ulkosuhdehallinnolta (EUH). Raportti olisi asetettava neuvoston ja komission asianomaisten yksiköiden ja CSIRT-verkoston saataville.

    — EU:n hybridianalyysikeskuksen olisi laadittava SIACin puolesta **EU:n kyberturvallisuuden operatiivinen tilanneraportti**. Raportti tukee myös EU:n yhteistä diplomaattista vastausta haitallisiin kybertoimiin koskevia puitteita.

    — Molempia raportteja levitetään EU:n ja jäsenvaltioiden sidosryhmille, jotta ne voivat hyödyntää niitä omassa tilannetietoisuuden luomisessaan ja päätöksenteossaan, sekä rajat ylittävän yhteistyön helpottamiseksi.

Kun poikkeama on havaittu

— **Vaihe 2 – Analysointi ja neuvonanto**: Komission yksiköt, EUH ja neuvoston pääsihteeristö pitävät saatavilla olevan seurannan ja hälytysten pohjalta toisensa informoituina mahdollisesta kehityksestä, jotta ne ovat valmiit neuvomaan puheenjohtajavaltiota IPCR-järjestelyjen mahdollisesta aktivoinnista (täydessä mitassa tai tietojenjakamistilassa).

  — **Suunnitelma:**

    — Komission osalta PO CNECT, PO HOME, PO HR.DS ja PO DIGIT, joita tukevat ENISA, EC3 ja CERT-EU.

    — EUH. EU:n hybridianalyysikeskus muodostaa SITROOMin työn ja tiedustelulähteiden pohjalta tilannekuvan EU:hun ja sen kumppaneihin kohdistuvista todellisista ja mahdollisista hybridiuhista, mukaan lukien kyberuhat. Kun EU:n hybridianalyysikeskuksen analyysi ja arviointi osoittaa, että johonkin jäsenvaltioon, kumppanimaihin tai organisaatioon kohdistuu mahdollisia uhkia, INTCEN ilmoittaa asiasta (ensimmäisessä vaiheessa) operatiivisella tasolla vakiintuneiden menettelyjen mukaisesti. Tämän jälkeen operatiivinen taso laatii suosituksia poliittiselle ja strategiselle tasolle, mukaan lukien kriisinhallintajärjestelyjen mahdollinen aktivointi seurantatilassa (esim. EUH:n kriisinhallintamekanismi tai IPCR:n seurantasivu).

    — CSIRT-verkoston puheenjohtaja laatii ENISAn avustuksella EU:n kyberturvallisuuspoikkeaman tilanneraportin ([1]), jonka kiertävän puheenjohtajavaltion CSIRT-toimija toimittaa puheenjohtajavaltiolle, komissiolle ja korkealle edustajalle.

— **Vaihe 3 – Arviointi/päätös IPCR-järjestelyjen aktivoinnista**: Puheenjohtajavaltio arvioi poliittisen koordinoinnin, tietojenvaihdon tai päätöksenteon tarpeen EU:n tasolla. Puheenjohtaja voi tätä varten kutsua koolle epävirallisia pyöreän pöydän kokouksia. Puheenjohtajavaltio määrittelee alustavasti alat, joilla tarvitaan Coreperin tai neuvoston osallistumista. Tämä muodostaa pohjan ohjeistukselle yhteistä tilannetietoisuutta ja -analyysia (ISAA) koskevien raporttien laatimisesta. Puheenjohtajavaltio päättää kriisin luonteen, sen mahdollisten seurausten ja siihen liittyvien poliittisten tarpeiden perusteella, onko syytä järjestää asianomaisten neuvoston työryhmien ja/tai Coreperin ja/tai poliittisten ja turvallisuusasioiden komitean kokouksia.

  — **Suunnitelma:**

    — Pyöreän pöydän kokousten osanottajat:

      — Komission yksiköt ja EUH neuvovat puheenjohtajavaltiota niiden toimivaltaan kuuluvilla aloilla.

      — Jäsenvaltioiden edustajat kyberkysymyksiä käsittelevässä horisontaalisessa työryhmässä kansallisten asiantuntijoiden tukemina (CSIRT-toimijat, kyberturvallisuudesta vastaavat toimivaltaiset viranomaiset ja muut).

      — ISAA-raportteja koskeva poliittinen/strateginen ohjaus, joka perustuu viimeisimpään EU:n kyberturvallisuuspoikkeaman tilanneraporttiin ja pyöreän pöydän kokouksen osanottajien antamiin lisätietoihin.

      — Asianomaiset työryhmät ja komiteat:

        — Kyberkysymyksiä käsittelevä horisontaalinen työryhmä.

  Komissio, EUH ja neuvoston pääsihteeristö voivat yksimielisesti ja puheenjohtajavaltion myötävaikutuksella myös päättää käynnistää IPCR-prosessin tietojenjakamistilassa perustamalla kriisisivuston, minkä tarkoituksena on valmistella mahdollista täysimittaisen toiminnan käynnistämistä.

— **Vaihe 4 – IPCR-järjestelyjen aktivointi / Tietojen keruu ja vaihto**: Kun IPCR-järjestelyt aktivoidaan (joko tietojenjakamistilassa tai täydessä mitassa) IPCR:n verkkofoorumille perustetaan kriisisivusto, joka mahdollistaa erityisen tietojenvaihdon näkökohdista, jotka edistävät yhteistä tilannetietoisuutta ja -analyysia ja poliittisen tason keskustelujen valmistelua. ISAA:n johtava yksikkö (jokin komission yksikkö tai EUH) määräytyy tapauksen luonteen perusteella.

— **Vaihe 5 – Yhteisen tilannetietoisuuden ja -analyysin laadinta**: ISAA-raportin laatiminen käynnistetään. Komissio/EUH antaa ISAA-raportteja ISAA-menettelyohjeissa kuvatulla tavalla, ja ne voivat edelleen edistää

([1]) EU:n kyberturvallisuuspoikkeaman tilanneraportti on kooste kansallisten CSIRT-toimijoiden toimittamista kansallisista raporteista. Raportin muoto olisi kuvailtava CSIRT-verkoston menettelyohjeissa.

tiedonvaihtoa IPCR-verkkofoorumilla tai esittää kohdennettuja tietopyyntöjä. ISAA-raportit on räätälöity puheenjohtajavaltion määrittelemiin poliittisen tason (eli Coreperin tai neuvoston) tarpeisiin, ja ne tarjoavat strategisen yleiskuvan tilanteesta ja mahdollistavat perustellun keskustelun puheenjohtajavaltion määrittelemistä esityslistan kohdista. ISAA-menettelyohjeiden mukaisesti kyberturvallisuuskriisin luonne määrää sen, laatiiko ISAA-raportin jokin komission yksikkö (PO CNECT, PO HOME) vai EUH.

Kun IPCR-järjestelyt on aktivoitu, puheenjohtajavaltio määrittelee erityisiä painopistealoja ISAA-raportille, jotta se tukisi poliittista koordinointia ja/tai päätöksentekoprosessia neuvostossa. Puheenjohtajavaltio asettaa myös raportin laatimisen määräajan kuultuaan ensin komission yksiköitä tai EUH:ta.

— **Suunnitelma:**

— ISAA-raporttiin on koottu panoksia asianomaisilta yksiköiltä, muun muassa seuraavilta:

— CSIRT-verkosto EU:n kyberturvallisuuspoikkeaman tilanneraportin muodossa

— EC3, SITROOM, EU:n hybridianalyysikeskus, CERT-EU. EU:n hybridianalyysikeskus antaa tarpeen mukaan tukea ja tietoja ISAA:n johtavalle yksikölle ja IPCR:n pyöreän pöydän kokouksille.

— EU:n alakohtaiset virastot ja elimet riippuen siitä, mihin aloihin vaikutukset kohdistuvat

— Jäsenvaltioiden viranomaiset (muut kuin CSIRT-toimijat)

— ISAA-raportin syöttötietojen kokoaminen ([1]):

— Komissio ja EU:n virastot: ARGUS-tietojärjestelmä muodostaa ISAA:n sisäisen runkoverkon. EU:n virastot lähettävät panoksensa omille vastuupääosastoilleen, jotka puolestaan syöttävät asiaankuuluvat tiedot ARGUS-järjestelmään. Komission yksiköt ja virastot keräävät tietoja jäsenvaltioiden ja kansainvälisten järjestöjen kanssa olemassa olevista alakohtaisista verkostoista ja muista asianmukaisista lähteistä.

— EUH: EU:n tilannekeskus muodostaa muiden EUH:n asianomaisten osastojen tukemana ISAA:n sisäisen runkoverkon ja keskitetyn yhteyspisteen. EUH kerää tietoja kolmansista maista ja asianomaisilta kansainvälisiltä järjestöiltä.

— **Vaihe 6 – Puheenjohtajavaltion epävirallisen pyöreän pöydän kokouksen valmistelu**: Puheenjohtajavaltio määrittelee neuvoston pääsihteeristön avustuksella epävirallisen pyöreän pöydän kokouksen ajankohdan, esityslistan, osallistujat ja odotetut tulokset (mahdolliset tuotokset). Neuvoston pääsihteeristö välittää puheenjohtajavaltion puolesta asiamukaiset tiedot IPCR-verkkofoorumilla, ja erityisesti ilmoittaa kokouksesta.

— **Vaihe 7 – Puheenjohtajavaltion pyöreän pöydän kokous / valmistelutoimet EU:n poliittista koordinointia / päätöksentekoa varten**: Puheenjohtajavaltio kutsuu koolle epävirallisen pyöreän pöydän kokouksen tilanteen arvioimiseksi ja Coreperin tai neuvoston tietoon annettavien tietojen valmistelemiseksi ja tarkastelemiseksi. Puheenjohtajavaltion epävirallinen pyöreän pöydän kokous on myös foorumi, jossa laaditaan, arvioidaan ja käsitellään kaikki Coreperille tai neuvostolle esitettävät toimintaehdotukset.

— **Suunnitelma:**

— Neuvoston kyberkysymyksiä käsittelevän horisontaalisen työryhmän olisi valmisteltava poliittisten ja turvallisuusasioiden komitean tai Coreperin kokous.

— **Vaihe 8 – Poliittinen koordinointi ja päätöksenteko Coreperissa/neuvostossa**: Coreperin/neuvoston kokousten tulokset koskevat vastatoimien koordinointia kaikilla tasoilla, poikkeuksellisista toimenpiteistä tehtäviä päätöksiä, poliittisia julkilausumia jne. Nämä päätökset muodostavat myös ajantasaisen poliittisen/strategisen ohjeistuksen uusien ISAA-raporttien laatimista varten.

— **Suunnitelma:**

— Kyberturvallisuuskriisiin vastaamisen koordinointia koskeva poliittinen päätös pannaan täytäntöön toimilla (jotka vastaavat toimijat toteuttavat), jotka on kuvattu edellä teknisen, operatiivisen ja strategisen/poliittisen tason yhteistyötä koskevassa jaksossa 1 **reagoinnin** ja **julkisen viestinnän** osalta.

— ISAA-raporttien laatiminen jatkuu sen teknisen, operatiivisen ja strategisen/poliittisen tason yhteistyön pohjalta, joka on kuvattu edellisessä jaksossa **yhteistä tilannetietoisuutta** koskevassa tavoitteessa.

([1]) ISAA-menettelyohjeet.

— **Vaihe 9 – Vaikutusten seuranta:** ISAA:n johtava yksikkö antaa ISAA-raportin laatimiseen osallistuneiden tahojen tuella tietoja kriisin kehittymisestä ja tehtyjen poliittisten päätösten vaikutuksista. Tämä palautejärjestelmä tukee kehittyvää prosessia ja puheenjohtajavaltion päätöstä jatkaa EU:n poliittisen tason osallistumista tai lopettaa IPCR-järjestelyjen soveltaminen.

— **Vaihe 10 – Toiminnan päättäminen:** Puheenjohtaja voi samaa prosessia noudattaen kuin toimintaa käynnistettäessä kutsua koolle epävirallisen pyöreän pöydän kokouksen arvioimaan, onko IPCR-järjestelyjä syytä jatkaa vai ei. Puheenjohtajavaltio voi päättää lopettaa toiminnan tai supistaa sitä.

— **Suunnitelma:**

— ENISAa voidaan pyytää osallistumaan poikkeaman tekniseen jälkiarviointiin tai tekemään tällainen arviointi toimeksiantonsa säännösten mukaisesti.

LISÄYS

1. KRIISINHALLINTA, YHTEISTYÖMEKANISMIT JA TOIMIJAT EU:N TASOLLA

Kriisinhallintamekanismit

Poliittisen kriisitoiminnan integroidut järjestelyt (IPCR): Neuvosto hyväksyi poliittisen kriisitoiminnan integroidut järjestelyt (IPCR) 25. kesäkuuta 2013 ([1]). Ne on tarkoitettu helpottamaan pikaista koordinointia ja reagointia EU:n poliittisella tasolla vakavassa kriisitilanteessa. IPCR-järjestelyt tukevat myös yhteisvastuulausekkeeseen (SEUT-sopimuksen 222 artikla) vetoamisen johdosta toteutettavien toimien koordinointia poliittisella tasolla. Tästä säädetään yhteisvastuulausekkeen täytäntöönpanojärjestelyistä unionissa 24. kesäkuuta 2014 annetussa neuvoston päätöksessä 2014/415/EU. Aktivointiprosessi ja sen jälkeen toteutettavat toimet määritellään IPCR-järjestelyjen vakiotoimintamenettelyissä ([2]).

ARGUS: Komission vuonna 2005 perustama kriisinkoordinointijärjestelmä, johon sisältyy erityinen koordinointimenettely, joka otetaan käyttöön suuren monialaisen kriisin syntyessä. Sitä tukee samanniminen nopea yleishälytysjärjestelmä (tietojärjestelmä). ARGUS-järjestelmässä on kaksi vaihetta, ja vaiheessa II (suuren monialaisen kriisin tapauksessa) kutsutaan koolle kriisinkoordinointikomitean kokouksia komission puheenjohtajan tai sen komission jäsenen alaisuudessa, jolle on annettu vastuu toiminnasta. Kriisinkoordinointikomitea on perustettu johtamaan ja koordinoimaan komission toimintaa kriisitilanteessa, ja siihen kuuluvat kaikkien asiaan liittyvien komission pääosastojen, kabinettien ja muiden yksiköiden edustajat. Kriisinkoordinointikomitean puheenjohtajana toimii apulaispääsihteeri, ja se arvioi tilannetta, harkitsee vaihtoehtoja ja tekee toteuttamiskelpoisia päätöksiä komission vastuulla olevista EU:n välineistä sekä varmistaa, että päätökset pannaan täytäntöön ([3]) ([4]).

EUH:n kriisinhallintamekanismi: EUH:n kriisinhallintamekanismi on strukturoitu järjestelmä, jonka avulla EUH voi vastata kriiseihin ja hätätilanteisiin, jotka ovat luonteeltaan ulkoisia tai joilla on merkittävä ulkoinen ulottuvuus – mukaan lukien hybridiuhat – ja jotka voivat vaikuttaa tai tosiasiallisesti vaikuttavat EU:n tai sen jäsenvaltioiden etuihin. Kriisinhallintamekanismissa on varmistettu asianomaisten komission ja neuvoston pääsihteeristön virkamiesten osallistuminen sen kokouksiin, ja näin se helpottaa diplomaattisten ja turvallisuus- ja puolustuspoliittisten toimien yhteisvaikutusta komission hallinnoimien rahoitus-, kauppa- ja yhteistyövälineiden kanssa. Kriisin ajaksi voidaan aktivoida kriisiryhmä.

Yhteistyömekanismit

CSIRT-verkosto: Tietoturvaloukkauksiin reagoivien ja niitä tutkivien yksiköiden verkosto kokoaa yhteen kaikki kansalliset ja valtiolliset CSIRT-toimijat ja CERT-EU-ryhmän. Verkoston tarkoituksena on mahdollistaa uhkia ja kyberturvallisuuspoikkeamia koskeva CSIRT-toimijoiden välinen tiedonvaihto ja yhteistyö kyberturvallisuuspoikkeamiin ja -kriiseihin reagoinnissa sekä parantaa niitä.

Neuvoston kyberkysymyksiä käsittelevä horisontaalinen työryhmä: Työryhmä perustettiin varmistamaan kyberpolitiikan kysymysten strateginen ja horisontaalinen koordinointi neuvostossa. Se voi osallistua sekä lainsäädännöllisiin että muihin toimiin.

Toimijat

ENISA: Euroopan unionin verkko- ja tietoturvavirasto perustettiin vuonna 2004. Virasto toimii tiiviissä yhteistyössä jäsenvaltioiden ja yksityisen sektorin kanssa tarjotakseen neuvoja ja ratkaisuja sellaisissa kysymyksissä kuten yleiseurooppalaiset kyberturvallisuusharjoitukset, kansallisten kyberturvallisuusstrategioiden laatiminen, CSIRT-toimijoiden välinen yhteistyö ja valmiuksien rakentaminen. ENISA tekee suoraa yhteistyötä CSIRT-toimijoiden kanssa kaikkialla EU:ssa, ja se toimii CSIRT-verkoston sihteeristönä.

ERCC: Komissiossa (EU:n pelastuspalveluasioiden ja humanitaarisen avun operaatioiden pääosaston – PO ECHO – alaisuudessa) toimiva EU:n hätäavun koordinointikeskus tukee ja koordinoi ympärivuorokautisesti laajaa valikoimaa kriisien ehkäisyyn ja niihin varautumiseen ja reagointiin liittyviä toimia. Keskus avattiin vuonna 2013, ja se toimii komission kriisivalmiusjärjestelmän keskuksena (yhteydessä EU:n muihin kriisikeskuksiin) ja on myös IPCR-järjestelyjen ympärivuorokautinen keskitetty yhteyspiste.

([1]) Neuvoston 24. kesäkuuta 2013 hyväksymä asiakirja 10708/13 "EU:n hätätila- ja kriisinkoordinointijärjestelyjen tarkistusprosessin loppuun saattaminen: EU:n kokonaisvaltaisen poliittisen kriisitoiminnan järjestelyt".
([2]) Puheenjohtajan tukiryhmän hyväksymä asiakirja 12607/15 "IPCR-järjestelyjen vakiotoimintamenetelmät", joka esiteltiin Coreperille lokakuussa 2015.
([3]) Nopeaa yleishälytysjärjestelmää ARGUSia koskevat komission säännökset, COM(2005) 662 final, 23.12.2005.
([4]) Komission päätös 2006/25/EY, Euratom, annettu 23 päivänä joulukuuta 2005, komission työjärjestyksen muuttamisesta (EUVL L 19, 24.1.2006, s. 20), nopean yleishälytysjärjestelmän ARGUSin perustamisesta.

Europol/EC3: Euroopan kyberrikostorjuntakeskus (EC3) perustettiin vuonna 2013 Europolin yhteyteen tukemaan kyberrikollisuuteen kohdistuvia lainvalvontatoimia EU:ssa. EC3 tarjoaa operatiivista ja analyyttista tukea jäsenvaltioiden tutkimuksille ja toimii rikos- ja tiedustelutietojen keskuksena, joka tukee jäsenvaltioiden operaatioita ja tutkimuksia tarjoamalla käyttöön operatiivisia analyysejä, koordinointia ja asiantuntemusta sekä pitkälle erikoistuneita teknisen ja digitaalisen rikosteknisen tutkinnan tukivalmiuksia.

CERT-EU: EU:n toimielinten, elinten ja virastojen tietotekniikan kriisiryhmän tehtävänä on parantaa EU:n toimielinten, elinten ja virastojen suojautumista kyberuhilta. Se on CSIRT-verkoston jäsen. CERT-EU on tehnyt tekniset sopimukset tietojen jakamisesta Naton CIRC-yksikön, eräiden kolmansien maiden ja kyberturvallisuusalan merkittävien kaupallisten toimijoiden kanssa.

EU:n tiedusteluyhteisöön kuuluvat EU:n tiedusteluanalyysikeskus (**INTCEN**) ja EU:n sotilasesikunnan (EUMS) tiedusteluosasto (EUMS INT) **yhtenäistä tiedustelun analysointikykyä** (SIAC) koskevien järjestelyjen mukaisesti. SIACin tehtävänä on tuottaa tiedusteluanalyyseja, ennakkovaroituksia ja tilannetietoisuutta Euroopan unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkealle edustajalle ja Euroopan ulkosuhdehallinnolle (EUH). SIAC tarjoaa palvelujaan EU:n eri päätöksentekoelimille yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan (YUTP), yhteisen turvallisuus- ja puolustuspolitiikan (YTPP) ja terrorismin torjunnan aloilla sekä myös jäsenvaltioille. EU INTCEN ja EUMS INT eivät ole operatiivisia virastoja eikä niillä ole keruuvalmiuksia. Tiedustelun operatiivinen taso on jäsenvaltioiden vastuulla. SIAC tekee ainoastaan strategisia analyyseja.

EU:n hybridianalyysikeskus: Hybridiuhkien torjumisesta huhtikuussa 2016 annetussa yhteisessä tiedonannossa nimetään EU:n hybridianalyysikeskus (EU HFC) kaiken hybridiuhkia koskevan lähdeanalyysin yhteyspisteeksi EU:ssa. Komissio hyväksyi sen toimeksiannon joulukuussa 2016 sisäisellä lausuntokierroksella. EU:n hybridianalyysikeskus toimii INTCENissä ja on osa SIAC-järjestelyä. Siksi se toimii yhdessä EUMS INT:n kanssa, ja siihen on nimetty vakituinen sotilasjäsen. Hybridiuhilla viitataan siihen, että valtiollinen tai valtiosta riippumaton taho käyttää tarkoituksellisesti yhdistelmää erilaisia peiteltyjä tai avoimia sotilaallisia tai siviilivälineitä ja -vaikutuskeinoja, kuten kyberhyökkäyksiä, disinformaatiokampanjoita, vakoilua, taloudellista painostusta, sijaisvoimaa tai muita turvallisuutta vaarantavia toimia. Hybridianalyysikeskuksella on sekä komissiossa että jäsenvaltioissa laaja verkko yhteyspisteitä, jotta erilaisiin uhkiin voidaan vastata yhtenäisesti ja koko hallinnon kattavasti.

EU SITROOM: EU:n tilannekeskus on osa EU:n tiedusteluanalyysikeskusta (EU INTCEN), ja se tarjoaa EUH:lle operatiivisen valmiuden varmistaa välitön ja tehokas reagointi kriiseihin. Se on siviili-sotilasalan pysyvä päivystyselin, joka tarjoaa maailmanlaajuista seurantaa ja tilannetietoisuutta ympäri vuorokauden.

Asiaan liittyvät välineet:

EU:n yhteistä diplomaattista vastausta haitallisiin kybertoimiin koskevat puitteet: Puitteista sovittiin kesäkuussa 2017. Ne ovat osa kyberdiplomatiaa koskevaa EU:n toimintamallia, joka edistää konfliktien ehkäisyä, kyberturvallisuusuhkien lieventämistä ja kansainvälisten suhteiden vakauden parantamista. Puitteissa käytetään täysimääräisesti hyväksi yhteiseen ulko- ja turvallisuuspolitiikkaan kuuluvia toimenpiteitä, tarvittaessa myös rajoittavia toimenpiteitä. Puitteisiin sisältyvien toimenpiteiden pitäisi kannustaa yhteistyön tekemistä, helpottaa välittömien ja pitkän aikavälin uhkien vähentämistä ja vaikuttaa rikoksen tekijän ja potentiaalisten hyökkääjien käyttäytymiseen pitkällä aikavälillä.

2. KYBERTURVALLISUUSKRIISIEN KOORDINOINTI IPCR-JÄRJESTELYISSÄ – HORISONTAALINEN KOORDINOINTITASO JA LAAJEMPI POLIITTINEN VASTAUS

IPCR-järjestelyjä voidaan käyttää (ja niitä on käytetty) teknisten ja operatiivisten kysymysten käsittelyyn, mutta aina poliittisesta/strategisesta näkökulmasta.

Toimintaa voidaan laajentaa siten, että IPCR-järjestelyjä sovelletaan kriisin tason mukaan siirtymällä ”seurantatilasta” ”tietojenjakamistilaan”, joka on IPCR-järjestelyjen aktivoinnin ensimmäinen taso, ja edelleen ”IPCR-järjestelyjen täysimittaiseen aktivointiin”.

Täysimittaisesta aktivoinnista päättää EU:n neuvoston kiertävä puheenjohtajavaltio. Komissio, EUH ja neuvoston pääsihteeristö voivat aktivoida IPCR-järjestelyt tietojenjakamistilassa. Seuranta ja tietojenjakaminen käynnistävät

eritasoisen tiedonvaihdon, ja tietojenjakaminen aiheuttaa ISAA-raportin laatimispyynnön. Täysimittaisessa aktivoinnissa välinevalikoimaan lisätään pyöreän pöydän kokoukset, joita johtaa puheenjohtajavaltio (tyypillisesti Coreper II:n puheenjohtaja tai pysyvän edustuston neuvonantajatason erityisasiantuntija, mutta pyöreän pöydän kokouksia on poikkeuksellisesti järjestetty ministeritasolla).

Toimijat

Johtajana kiertävä puheenjohtajavaltio (tyypillisesti Coreperin puheenjohtaja)

Eurooppa-neuvostossa puheenjohtajan kabinetti

Euroopan komissiossa apulaispääsihteeri-/pääosastotaso ja/tai erityisasiantuntijat

EUH:ssa apulaispääsihteeri-/pääjohtajataso ja/tai erityisasiantuntijat

Neuvoston pääsihteeristössä pääsihteerin kabinetti, IPCR-ryhmä ja vastuullinen pääosasto

Toiminnan laajuus: Yhteisen yleiskuvan luominen tilanteesta ja tietoisuuden kasvattaminen pullonkauloista tai puutteista kaikilla kolmella tasolla, jotta niihin voidaan puuttua poliittisella tasolla, päätösten tekeminen pyöreässä pöydässä, jos ne kuuluvat osanottajien toimivaltaan, tai toimintaehdotusten laatiminen Coreper II:n ja edelleen neuvoston käsiteltäviksi.

Yhteinen tilannetietoisuus:

(ei aktivoitu) IPCR:lle voidaan perustaa seurantasivusto sellaisten kehittyvien tilanteiden seuraamiseksi, jotka voivat kärjistyä EU:hun vaikuttaviksi kriiseiksi.

(IPCR – tietojenjakaminen): ISAA:n johtava yksikkö laatii ISAA-raportteja komission yksiköiden, EUH:n ja jäsenvaltioiden (IPCR-kyselylomakkeilla) antamien tietojen pohjalta.

(IPCR – täysimittainen aktivointi): ISAA-raporttien lisäksi IPCR:n epävirallisissa pyöreän pöydän kokouksissa kootaan yhteen asianomaisia toimijoita jäsenvaltioista, komissiosta, EUH:sta, asianomaisista virastoista jne. keskustelemaan puutteista ja pullonkauloista.

Yhteistyö ja toiminta:

Aktivoidaan/synkronoidaan muita kriisinhallintamekanismeja tai -välineitä poikkeaman luonteesta ja vaikutuksesta riippuen. Näihin voivat sisältyä muun muassa pelastuspalvelumekanismi, EU:n yhteistä diplomaattista vastausta haitallisiin kybertoimiin koskevat puitteet tai hybridiuhkien torjumista koskeva yhteinen kehys.

Kriisiviestintä:

Puheenjohtajavaltio voi asianomaisia komission, neuvoston pääsihteeristön ja EUH:n yksiköitä kuultuaan aktivoida IPCR:n kriisiviestijöiden verkoston tukemaan yhteisten viestien laatimista tai määrittelemään tehokkaimmat viestintä-välineet.

3. KYBERTURVALLISUUSKRIISIEN HALLINTA ARGUS-JÄRJESTELMÄSSÄ – TIETOJEN JAKAMINEN EUROOPAN KOMISSION SISÄLLÄ

Koska oli tapahtunut ennakoimattomia kriisejä, jotka vaativat Euroopan tason toimia, kuten Madridin terrori-iskut (maaliskuu 2004), Kaakkois-Aasian tsunami (joulukuu 2004) ja Lontoon terrori-iskut (heinäkuu 2005), komissio perusti vuonna 2005 ARGUS-koordinointijärjestelmän, jota tukee samanniminen nopea yleishälytysjärjestelmä ([1]) ([2]). Sen on tarkoitus muodostaa erityinen **kriisinkoordinointimenettely** suuren monialaisen kriisin syntyessä, jotta kriisiin liittyviä tietoja voidaan vaihtaa reaaliaikaisesti ja voidaan varmistaa nopea päätöksenteko.

ARGUS-järjestelmässä on kaksi vaihetta tapahtuman vakavuudesta riippuen:

Vaihetta I käytetään tietojen jakamiseen mittakaavaltaan rajallisesta kriisistä.

([1]) Komission tiedonanto Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle sekä alueiden komitealle "Nopeaa yleishälytysjärjestelmää ARGUSia koskevat komission säännökset", COM(2005) 662 final, 23. joulukuuta 2005.
([2]) Päätös 2006/25/EY, Euratom.

Esimerkkeinä hiljattain vaiheessa I ilmoitetuista tapauksista voidaan mainita Portugalin ja Israelin metsäpalot, vuonna 2016 Berliinissä tehty isku, Albanian tulvat, hurrikaani Matthew Haitilla ja Bolivian kuivuus. Mikä tahansa pääosasto voi käynnistää vaiheen I tapahtuman, jos se katsoo, että sen toimivaltaan kuuluva tilanne on niin vakava, että tietojen jakaminen olisi välttämätöntä tai hyödyllistä. Esimerkiksi PO CNECT tai PO HOME voi käynnistää vaiheen I tapahtuman, jos se katsoo, että sen toimivaltaan kuuluva kyberturvallisuustilanne on niin vakava, että tietojen jakaminen olisi välttämätöntä tai hyödyllistä.

Vaihe II käynnistetään suuren monialaisen kriisin syntyessä tai ennakoidun tai välittömän kriisin uhatessa unionia.

Vaiheessa II käynnistetään erityinen koordinointimenettely, jonka avulla komissio voi tehdä päätöksiä ja hallita nopeaa, koordinoitua ja johdonmukaista reagointia korkeimmalla tasolla sen toimivaltaan kuuluvilla aloilla ja yhteistyössä muiden toimielinten kanssa. Vaihetta II on tarkoitus käyttää suuren monialaisen kriisin syntyessä tai ennakoidun tai välittömän kriisin uhatessa. Esimerkkeinä tosielämän vaiheen II tapahtumista voidaan mainita muuttoliike-/pakolaiskriisi (2015, jatkuu edelleen), Fukushiman kolmoiskatastrofi (2011) ja Eyjafjallajökull-tulivuoren purkaus Islannissa (2010).

Vaiheen II käynnistää puheenjohtaja omasta aloitteestaan tai komission jäsenen pyynnöstä. Puheenjohtaja voi siirtää poliittisen vastuun komission toimista siitä yksiköstä vastaavalle komission jäsenelle, jota kriisi lähimmin koskee, tai hän voi päättää pitää vastuun itsellään.

Vaiheeseen II sisältyy kriisinkoordinointikomitean kokouksia. Ne kutsutaan koolle puheenjohtajan tai sen komission jäsenen alaisuudessa, jolle on annettu vastuu toiminnasta. Kokoukset kutsuu koolle pääsihteeristö ARGUS-tietojärjestelmän kautta. Kriisinkoordinointikomitea on erityinen operatiivinen kriisinhallintajärjestelmä, joka on perustettu johtamaan ja koordinoimaan komission toimintaa kriisitilanteessa ja johon osallistuvat asiaan liittyvien komission pääosastojen, kabinettien ja muiden yksiköiden edustajat. Kriisinkoordinointikomitean puheenjohtajana toimii apulaispääsihteeri. **Kriisinkoordinointikomitea arvioi tilannetta, harkitsee vaihtoehtoja ja tekee päätöksiä sekä varmistaa, että päätökset pannaan täytäntöön**, ja huolehtii komission reaktioiden johdonmukaisuudesta. Kriisinkoordinointikomiteaa tukee pääsihteeristö.

4. EUH:N KRIISINHALLINTAMEKANISMI

EUH:n kriisinhallintamekanismi aktivoidaan, kun syntyy vakava tilanne tai hätätilanne, joka koskee EU:n ulkoista ulottuvuutta tai ainakin liittyy siihen. Kriisinhallintamekanismin aktivoi kriisinhallinnasta vastaava apulaispääsihteeri korkeaa edustajaa tai pääsihteeristöä kultuaan. Myös korkea edustaja tai pääsihteeristö tai joku muu apulaispääsihteeri tai pääjohtaja voi pyytää kriisinhallinnasta vastaavaa apulaispääsihteeriä käynnistämään kriisinhallintamekanismin.

Kriisinhallintamekanismi varmistaa osaltaan, että EU:n kriisitoiminta on yhdenmukaista turvallisuusstrategian kanssa. Kriisinhallintamekanismi helpottaa erityisesti diplomaattisten ja turvallisuus- ja puolustuspoliittisten toimien yhteisvaikutusta komission hallinnoimien rahoitus-, kauppa- ja yhteistyövälineiden kanssa.

Kriisinhallintamekanismi on yhteydessä komission nopeaan yleishälytysjärjestelmään (ARGUS) ja EU:n poliittisen kriisitoiminnan integroituihin järjestelyihin (IPCR) yhteisvaikutusten hyödyntämiseksi, jos järjestelmät aktivoidaan yhtä aikaa. EUH:n tilannekeskus toimii EUH:n ja neuvoston ja komission hätäapujärjestelmien välisenä viestikeskuksena.

Kriisinhallintamekanismin täytäntöönpanoon liittyvä ensimmäinen toimi on yleensä **kriisikokouksen** järjestäminen niiden EUH:n, komission ja neuvoston ylempien johtajien välillä, jotka ovat suoraan tekemisissä kyseessä olevan kriisin kanssa. Kriisikokouksessa arvioidaan kriisin lyhyen aikavälin vaikutuksia, ja siinä voidaan sopia välittömien toimien toteuttamisesta tai kriisiryhmän (Crisis Cell) aktivoinnista tai kriisiyksikön (Crisis Platform) koolle kutsumisesta. Nämä toimet voidaan toteuttaa missä tahansa aikajärjestyksessä.

Kriisiryhmä on pienimuotoinen operaatiohuone, johon kriisiin vastaamiseen osallistuvien EUH:n, komission ja neuvoston yksiköiden edustajat kokoontuvat seuraamaan tilannetta jatkuvasti, jotta he voivat antaa tukea EUH:n päämajan päätöksentekijöille. Kun kriisiryhmä on aktivoitu, se toimii ympäri vuorokauden viikon jokaisena päivänä.

Kriisiyksikköön kootaan asianomaiset EUH:n, komission ja neuvoston yksiköt tekemään arviointeja kriisien keskipitkän ja pitkän aikavälin vaikutuksista ja sopimaan toteutettavista toimista. Sen puheenjohtajana toimii korkea edustaja tai pääsihteeri tai kriisinhallinnasta vastaava apulaispääsihteeri. Kriisiyksikössä arvioidaan EU:n toimien vaikuttavuutta kriisimaassa tai -alueella, päätetään lisätoimenpiteistä ja keskustellaan neuvoston toimia koskevista ehdotuksista. Kriisiyksikkö on tilapäinen kokous; sitä ei siis aktivoida pysyvästi.

Toimintaryhmä koostuu toimintaan osallistuvien yksiköiden edustajista ja se voidaan aktivoida seuraamaan ja helpottamaan EU:n toiminnan toteuttamista. Se arvioi EU:n toiminnan vaikutusta, valmistelee toimintapoliittisia ja toimintavaihtoehtoja esitteleviä asiakirjoja, osallistuu kriiseissä toimimista koskevan poliittisen kehyksen (PFCA) valmisteluun ja viestintästrategian laatimiseen sekä hyväksyy mahdollisia muita järjestelyjä, jotka voivat helpottaa EU:n toiminnan toteuttamista.

5. VIITEASIAKIRJAT

Seuraavassa on luettelo tätä suunnitelmaa laadittaessa huomioon otetuista asiakirjoista:

— The European Cyber Crises Cooperation Framework, Version 1, 17. lokakuuta 2012.

— Report on Cyber Crisis Cooperation and Management, ENISA, 2014

— Actionable Information for Security Incident Response, ENISA, 2014

— Common practices of EU-level crisis management and applicability to cyber crises, ENISA, 2015

— Strategies for Incident Response and Cyber Crisis Cooperation, ENISA, 2016

— EU Cyber Standard Operating Procedures, ENISA, 2016

— A good practice guide of using taxonomies in incident prevention and detection, ENISA, 2017

— Komission tiedonanto Euroopan kyberresilienssijärjestelmän vahvistamisesta sekä kilpailukykyisen ja innovatiivisen kyberturvallisuustoimialan tukemisesta, COM(2016)410 final, 5. heinäkuuta 2016

— Neuvoston päätelmät Euroopan kyberresilienssijärjestelmän vahvistamisesta sekä kilpailukykyisen ja innovatiivisen kyberturvallisuustoimialan tukemisesta – Neuvoston päätelmät (15. marraskuuta 2016), 14540/16.

— Neuvoston päätös 2014/415/EU, annettu 24 päivänä kesäkuuta 2014, yhteisvastuulausekkeen täytäntöönpanojärjestelyistä unionissa (EUVL L 192, 1.7.2014, s. 53)

— EU:n hätätila- ja kriisinkoordinointijärjestelyjen tarkistusprosessin loppuun saattaminen: EU:n kokonaisvaltaisen poliittisen kriisitoiminnan järjestelyt, 10708/13, 7. kesäkuuta 2013.

— Integrated Situational Awareness and Analysis (ISAA) – Standard Operating Procedures, DS 1570/15, 22. lokakuuta 2015.

— Nopeaa yleishälytysjärjestelmää ARGUSia koskevat komission säännökset, COM(2005) 662 final, 23. joulukuuta 2005

— Komission päätös 2006/25/EY, Euratom, annettu 23 päivänä joulukuuta 2005, komission työjärjestyksen muuttamisesta (EUVL L 19, 24.1.2006, s. 20).

— ARGUS Modus Operandi, Euroopan komissio, 23. lokakuuta 2013

— Neuvoston päätelmät EU:n yhteistä diplomaattista vastausta haitallisiin kybertoimiin koskevista puitteista (”kyberdiplomatian välineistö”), asiakirja 9916/17

— EU operational protocol for countering hybrid threats ’EU Playbook’, SWD(2016) 227

— EEAS Crisis Response Mechanism, 8 November 2016 [Ares(2017)880661]. Joint Staff Working Document EU operational protocol for countering hybrid threats, ’EU Playbook’, SWD(2016) 227 final, 5. heinäkuuta 2016

— Yhteinen tiedonanto Euroopan parlamentille ja neuvostolle: Yhteinen kehys hybridiuhkien torjumiseksi: Euroopan unionin toimet, JOIN/2016/018 final, 6. huhtikuuta 2016

— EEAS(2016) 1674 – Working Document of the European External Action Service – EU Hybrid Fusion Cell – Terms of Reference

6. IPCR-PROSESSIN KYBERTURVALLISUUTEEN LIITTYVÄT ELEMENTIT

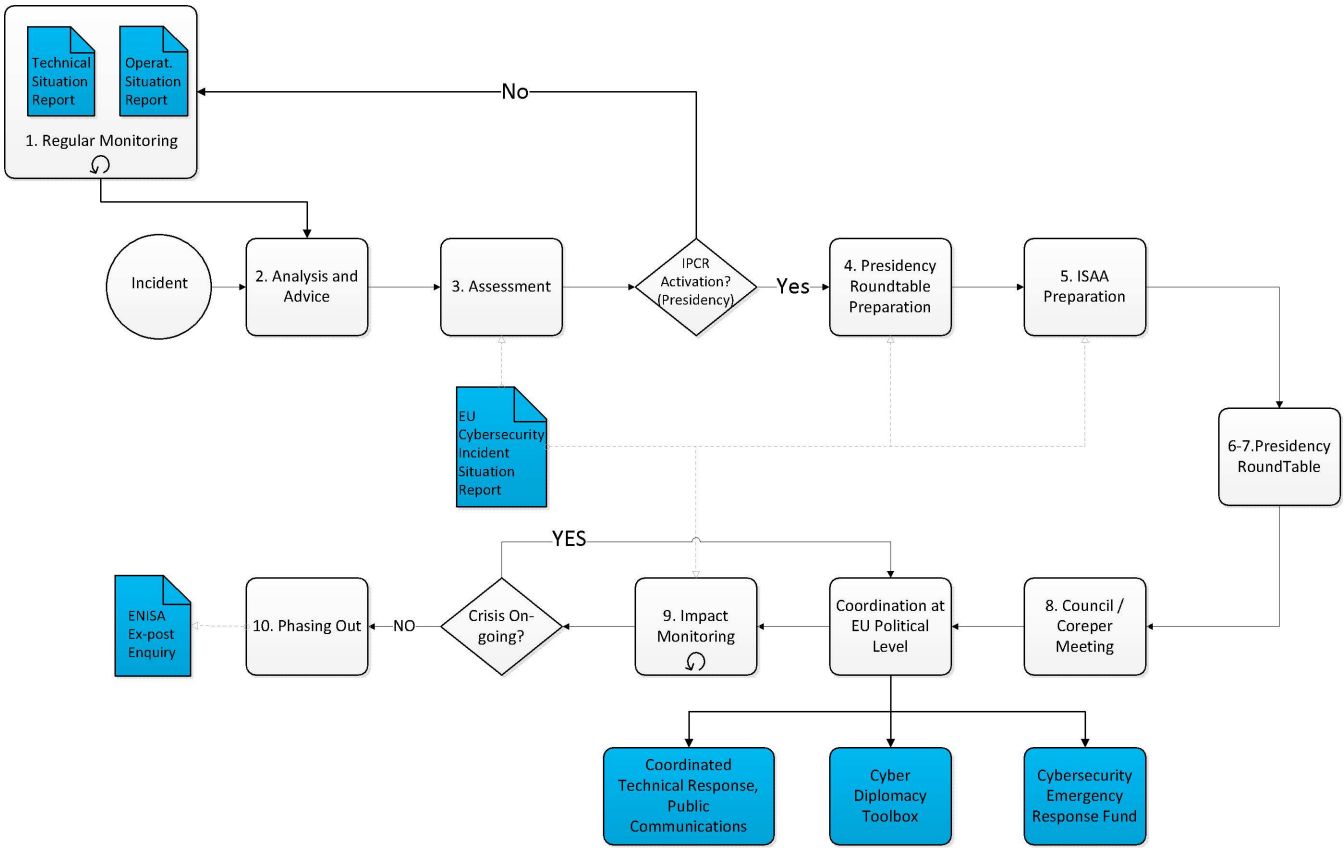

ISSN 1977-0812 (sähköinen julkaisu)
ISSN 1725-261X (painettu julkaisu)

Euroopan unionin julkaisutoimisto
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

FI